

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 113

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

1 mai 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2010/C 113/01

Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 100, 17.4.2010 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 113/02

Cauza C-38/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Import de produse cu utilizare specific militară cu scutire de taxe vamale) 2

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 113/03	Cauza C-424/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2009 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Comunicații electronice — Directiva 2002/19/CE — Directiva 2002/21/CE — Directiva 2002/22/CE — Rețele și servicii — Reglementare națională — Piețe noi)	3
2010/C 113/04	Cauza C-518/07: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/46/CE — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date — Articolul 28 alineatul (1) — Autorități naționale de supraveghere — Independență — Tutelă administrativă exercitată asupra acestor autorități]	3
2010/C 113/05	Cauza C-135/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Janko Rottmann/Freistaat Bayern (Cetățenia Uniunii — Articolul 17 CE — Cetățenia unui stat membru dobândită prin naștere — Cetățenia unui alt stat membru dobândită prin naturalizare — Pierderea cetățeniei de origine ca urmare a acestei naturalizări — Pierderea cu efect retroactiv a cetățeniei dobândite prin naturalizare în considerarea manoperele frauduloase săvârșite cu ocazia dobândirii acesteia — Apatridie care are drept consecință pierderea statutului de cetățean al Uniunii)	4
2010/C 113/06	Cauzele conexe C-175/08, C-176/08, C-178/08 și C-179/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)/Bundesrepublik Deutschland [Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Calitate de „refugiat” — Articolul 2 litera (c) — Încetarea statutului de refugiat — Articolul 11 — Schimbarea circumstanțelor — Articolul 11 alineatul (1) litera (e) — Refugiat — Temere nefondată de persecuție — Aprecieri — Articolul 11 alineatul (2) — Revocarea statutului de refugiat — Probă — Articolul 14 alineatul (2)]	4
2010/C 113/07	Cauza C-197/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât cele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Articolul 9 alineatul (1) — Determinarea liberă de către producători și importatori a prețului maxim de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor — Reglementare națională prin care se impune un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări — Reglementare națională prin care se interzice vânzarea produselor din tutun la „preț promoțional, contrar obiectivelor de sănătate publică” — Noțiunea „sisteme legislative naționale în ceea ce privește controlul nivelurilor de preț sau respectarea prețurilor impuse” — Justificare — Protecția sănătății publice — Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului]	6
2010/C 113/08	Cauza C-198/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât cele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Articolul 9 alineatul (1) — Determinarea liberă de către producători și importatori a prețului maxim de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor — Reglementare națională prin care se impune un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări, precum și un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru tutunul tăiat fin — Justificare — Protecția sănătății publice — Convenția cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului]	6

2010/C 113/09	Cauza C-221/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât cele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Articolul 9 alineatul (1) — Determinarea liberă de către producători și importatori a prețului maxim de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor — Reglementare națională prin care se impune un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări — Justificare — Protecția sănătății publice — Convenția cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului]	7
2010/C 113/10	Cauza C-241/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatele (2) și (3) — Transpunere incorectă — Aree speciale de conservare — Efecte semnificative ale unui proiect asupra mediului — Caracter „neperturbator” al anumitor activități — Evaluarea efectelor asupra mediului]	7
2010/C 113/11	Cauza C-297/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/12/CE — Articolele 4 și 5 — Gestionarea deșeurilor — Plan de gestionare — Rețea adecvată și integrată de instalații de eliminare — Pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu — Forță majoră — Tulburări ale ordinii publice — Crimă organizată)	8
2010/C 113/12	Cauza C-378/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Italia) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), fostă Sviluppo Italia SpA (Principiul „poluatorul plătește” — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Aplicabilitate ratione temporis — Poluare anterioară datei prevăzute pentru transpunerea directivei menționate și care continuă după această dată — Reglementare națională care impută costurile de reparare a daunelor legate de această poluare mai multor întreprinderi — Cerința unei erori sau a unei neglijențe — Cerința unei legături de cauzalitate — Contracte de achiziții publice de lucrări)	8

2010/C 113/13	Cauzele conexate C-379/08 și C-380/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Italia) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-379/08), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), fostă Sviluppo Italia SpA, ENI SpA (C-380/08)/Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Istituto superiore di Sanità, Agenzia per la Protezione dell'Ambiente e per i Servizi tecnici, Commissario delegato per l'Emergenza rifiuti e la Tutela delle Acque (Principiul „poluatorul plătește” — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Aplicabilitate ratione temporis — Poluare anterioară datei prevăzute pentru transpunerea directivei menționate și care continuă după această dată — Măsuri de reparare — Obligația de consultare a întreprinderilor vizate — Anexa II)	10
2010/C 113/14	Cauza C-384/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — Attanasio Group Srl/Comune di Carbognano (Articolele 43 CE și 48 CE — Reglementare regională care prevede distanțe minime obligatorii între instalațiile rutiere de distribuție de carburanți — Competența Curții și admisibilitatea cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Libertatea de stabilire — Restricție)	11
2010/C 113/15	Cauza C-496/08 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 martie 2010 — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene (Recurs — Funcționari — Reușită la concursuri interne de trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut — Intrare în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii privind încadrarea în grad — Excepție de nelegalitate — Drepturi câștigate — Încredere legitimă — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări și obligația de sollicitudine)	11
2010/C 113/16	Cauza C-522/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelný Sąd Administracyjny — Republica Polonă) — Telekomunikacja Polska S.A. w. Warszawie/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Comunicații electronice — Servicii de telecomunicație — Directiva 2002/21/CE — Directiva 2002/22/CE — Condiționarea încheierii unui contract de prestări de servicii de încheierea unui contract privitor la furnizarea altor servicii — Interdicție — Internet de bandă largă)	12
2010/C 113/17	Cauza C-578/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken (Dreptul la reîntregirea familiei — Directiva 2003/86/CE — Noțiunea „recurgere la sistemul de asistență socială” — Noțiunea „reîntregirea familiei” — Constituirea unei familii)	13

2010/C 113/18	Cauza C-1/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Centre d'exportation du livre français (CELF), în lichidare, și Ministre de la Culture et de la Communication/Société internationale de diffusion et d'édition [Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatul (3) CE — Ajutoare ilegale declarate compatibile cu piața comună — Anularea deciziei Comisiei — Instanțe naționale — Cerere de recuperare a ajutoarelor puse în aplicare în mod nelegal — Suspendarea judecării cauzei până la adoptarea unei noi decizii a Comisiei — Împrejurări excepționale care pot limita obligația de restituire] 13	13
2010/C 113/19	Cauza C-19/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Wien — Austria) — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA [Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) și litera (b) a doua liniuță — Prestare de servicii — Contract de agent comercial — Executarea unui contract în mai multe state membre] 14	14
2010/C 113/20	Cauza C-258/09: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei (Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2008/1/CE — Prevenirea și controlul integrat al poluării — Netranspunere în termenul prevăzut) 14	14
2010/C 113/21	Cauza C-361/09 P: Recurs introdus la 10 septembrie 2009 de Hans Molter împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 12 august 2009 în cauza T-141/09, Hans Molter/Republica Federală Germania 15	15
2010/C 113/22	Cauza C-389/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Spania) la 2 octombrie 2009 — Águeda María Sáenz Morales/Consejería para la Igualdad y Bienestar Social 15	15
2010/C 113/23	Cauza C-21/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Magyar Köztársaság) la 13 ianuarie 2010 — Nagy Károly/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 15	15
2010/C 113/24	Cauza C-33/10: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei 16	16
2010/C 113/25	Cauza C-51/10 P: Recurs introdus la 1 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-298/06 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) 17	17
2010/C 113/26	Cauza C-53/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 2 februarie 2010 — Land Hessen/Franz Mücksch OHG, Intervenient: Merck KG aA 17	17
2010/C 113/27	Cauza C-54/10 P: Recurs introdus la 2 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauzele conexe T-64/07–T-66/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (350) 18	18

2010/C 113/28	Cauza C-55/10 P: Recurs introdus la 2 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauzele conexe T-200/07–T-202/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (222)	18
2010/C 113/29	Cauza C-56/10 P: Recurs introdus la 2 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-425/07 și T-426/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (100)	19
2010/C 113/30	Cauza C-70/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 5 februarie 2010 — Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs	20
2010/C 113/31	Cauza C-71/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 8 februarie 2010 — Office of Communications/The Information Commissioner	20
2010/C 113/32	Cauza C-74/10 P: Recurs introdus la 9 februarie 2010 de European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-94/07, European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Comisia Comunităților Europene	21
2010/C 113/33	Cauza C-75/10 P: Recurs introdus la 9 februarie 2010 de European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-40/08, European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Comisia Comunităților Europene	21
2010/C 113/34	Cauza C-78/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Rouen (Franța) la 8 februarie 2010 — Marc Berel, în calitate de mandatar al Société Port Angot Développement, Hess, în calitate de administrator judiciar al Société Port Angot Développement, Société Rijn Schelde Mondial France, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, succesoare în drepturi a SAS Manutention de produits chimiques et miniers (Maprochim), Asia Pulp & Paper France/Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre	22
2010/C 113/35	Cauza C-79/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 11 februarie 2010 — Systeme Helmholtz GmbH/Hauptzollamt Nürnberg	23
2010/C 113/36	Cauza C-82/10: Acțiune introdusă la 11 februarie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda	23
2010/C 113/37	Cauza C-83/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spania) la 11 februarie 2010 — Aurora Sousa Rodríguez și alții/Air France S.A.	24
2010/C 113/38	Cauza C-86/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgericht Siegburg (Germania) la 12 februarie 2010 — Hüseyin Balaban/Zelter GmbH	24

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 113/39	Cauza C-89/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 17 februarie 2010 — Q-Beef NV/Belgische Staat	25
2010/C 113/40	Cauza C-90/10: Acțiune introdusă la 16 februarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	25
2010/C 113/41	Cauza C-91/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Breda (Țările de Jos) la 17 februarie 2010 — VAV Autovermietung GmbH/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal	26
2010/C 113/42	Cauza C-92/10 P: Recurs introdus la 17 februarie 2010 de Media-Saturn-Holding GmbH împotriva Hotărârii pronunțate la 15 decembrie 2009 în cauza T-476/08 — Media-Saturn-Holding GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	27
2010/C 113/43	Cauza C-95/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 22 februarie 2010 — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança	28
2010/C 113/44	Cauza C-96/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 22 februarie 2010 — Frans Bosschaert/Belgische Staat, Slachthuizen Georges Goossens en Zonen NV și Slachthuizen Goossens NV	28
2010/C 113/45	Cauza C-97/10, Cauza C-98/10, Cauza C-99/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance de Dax (Franța) la 22 februarie 2010 în cauzele — AG2R Prévoyance/Bourdil SARL — AG2R Prévoyance/Société boucalaise de boulangerie SARL — AG2R Prévoyance/Baba-Pom SARL	29
2010/C 113/46	Cauza C-100/10: Acțiune introdusă la 23 februarie 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	29
2010/C 113/47	Cauza C-102/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Judecătoria Focșani (România) la data de 24 februarie 2010 — Frăsina Bejan/Tudorel Mușat	30
2010/C 113/48	Cauza C-103/10: Acțiune introdusă la 24 februarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză	31
2010/C 113/49	Cauza C-106/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 25 februarie 2010 — Lidl & Companhia/Fazenda Pública	32
2010/C 113/50	Cauza C-111/10: Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	32
2010/C 113/51	Cauza C-112/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 1 martie 2010 — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen/Zaza Retail BV [Philippe și Cécile Noelmans, administratori judiciari ai Zaza Retail BV (Belgia)]; Intervenientă: Zaza Retail BV [Manon Cordewener, administrator judiciar al Zaza Retail BV (Țările de Jos)]	33

2010/C 113/52	Cauza C-116/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) la 3 martie 2010 — État du Grand-Duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA	33
2010/C 113/53	Cauza C-117/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	34
2010/C 113/54	Cauza C-118/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	35
2010/C 113/55	Cauza C-122/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Marknadsdomstolen (Suedia) la 8 martie 2010 — Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB	35
2010/C 113/56	Cauza C-127/10: Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă	36

Tribunalul

2010/C 113/57	Cauza T-401/06: Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul („Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratat individual — Eșantionare — Susținerea plângerii de industria comunitară — Definiția produsului în cauză — Egalitate de tratament — Prejudiciu — Încredere legitimă — Obligația de motivare”)	37
2010/C 113/58	Cauzele conexe T-407/06 și T/408/06: Hotărârea din 4 martie 2010 — Zhejiang Aokang Shoes și Wenzhou Taima Shoes/Consiliul („Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratat individual — Eșantionare — Dreptul la apărare — Egalitate de tratament — Prejudiciu — Încredere legitimă — Obligația de motivare”)	37
2010/C 113/59	Cauza T-409/06: Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul („Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Eșantionare — Lipsa cooperării — Dreptul la apărare — Prejudiciu — Obligația de motivare”)	38
2010/C 113/60	Cauza T-410/06: Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Consiliul („Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Stabilirea valorii normale calculate — Preț de export — Dreptul la apărare — Prejudiciu — Obligația de motivare”)	39
2010/C 113/61	Cauza T-9/07: Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — Grupo Promer Mon Graphic/OAPI — PepsiCo (Reprezentarea unui suport promoțional circular) [„Desen sau model comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model comunitar înregistrat reprezentând un suport promoțional circular — Desen sau model comunitar anterior — Motiv de nulitate — Conflict — Lipsa unei impresii globale diferite — Noțiunea de conflict — Produs în cauză — Gradul de libertate al autorului — Utilizator avizat — Articolul 10 și articolul 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	39

2010/C 113/62	Cauza T-63/07: Hotărârea Tribunalului din 17 martie 2010 — Mäurer + Wirtz/OAPI — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative toasca de FEDEOLIVA — Mărci verbale anterioare comunitară și naționale TOSCA — Motive relative de refuz — Neluare în considerare a unui argument — Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	40
2010/C 113/63	Cauza T-190/07: Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — KEK Diavlos/Comisia [„Sprijin financiar acordat în cadrul programului de informare a cetățeanului european (Prince) — Proiect privind pregătirea pentru introducerea euro în mediul școlar — Decizie de rambursare a avansului plătit — Obligația de motivare — Eroare de apreciere”]	40
2010/C 113/64	Cauza T-24/08: Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Weldebräu/OAPI — Kofola Holding (Forma unei sticle cu gât elicoidal) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărcii comunitare tridimensionale — Forma unei sticle cu gât elicoidal — Marcă comunitară tridimensională anterioară constând în forma unei sticle cu gât elicoidal — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	41
2010/C 113/65	Cauza T-94/08: Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — Centre de coordination Carrefour/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia — Nouă decizie a Comisiei adoptată ca urmare a unei anulări în parte de către Curte — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”)	41
2010/C 113/66	Cauza T-189/08: Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — Forum 187/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia — Nouă decizie a Comisiei adoptată ca urmare a unei anulări în parte de către Curte — Asociație — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”)	42
2010/C 113/67	Cauza T-477/08: Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Mundipharma/OAPI — ALK-Abelló (AVANZALENE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AVANZALENE — Marca comunitară verbală anterioară AVANZ — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	42
2010/C 113/68	Cauza T-564/08: Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Monoscoop/OAPI (SUDOKU SAMURAI BINGO) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SUDOKU SAMURAI BINGO — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	43
2010/C 113/69	Cauza T-15/09: Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2010 — Euro-Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EURO AUTOMATIC CASH — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	43

2010/C 113/70	Cauza T-31/09: Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2010 — Badi/OAPI (LE GOMMAGE DES FACADES) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LE GOMMAGE DES FACADES — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligație de motivare — Articolul 73 teza întâi din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 teza întâi din Regulamentul nr. 207/2009)"]	44
2010/C 113/71	Cauza T-77/09: Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2010 — hofherr kommunikation/OAPI (NATURE WATCH) [„Marcă comunitară — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală NATURE WATCH — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009]”]	44
2010/C 113/72	Cauza T-78/09: Hotărârea Tribunalului din 17 martie 2010 — Parlamentul European/Collée („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2004 — Procedură de atribuire a punctelor de merit — Denaturarea elementelor de probă — Motivare — Valoarea avizului Comitetului pentru rapoarte — Principiul nediscriminării”)	45
2010/C 113/73	Cauza T-538/08: Ordonanța Tribunalului din 3 martie 2010 — REWE-Zentral/OAPI — KODI Diskontlâden (inέα) [„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	45
2010/C 113/74	Cauza T-316/09: Ordonanța Tribunalului din 25 februarie 2010 — Google/OAPI (ANDROID) [„Marcă comunitară — Refuz de înregistrare — Limitarea listei produselor pentru care se solicită înregistrarea — Retragera obiecției la înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)	46
2010/C 113/75	Cauza T-414/09: Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2010 — Henkel/OAPI — JLO Holding (LIVE) [„Marcă comunitară — Cerere de decădere — Retragera cererii de decădere — Nepronunțare asupra fondului”)	46
2010/C 113/76	Cauza T-435/09 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 martie 2010 — GL2006 Europe/Comisia și OLAF [„Măsuri provizorii — Programe comunitare de cercetare și dezvoltare tehnologice — Clauză compromisorie — Ordin de recuperare — Notă de debit — Cerere de suspendare a executării — Prejudiciu financiar — Lipsa unor circumstanțe excepționale — Lipsa urgenței”)	46
2010/C 113/77	Cauza T-322/09: Acțiune introdusă la 14 august 2009 — Al-Faqih și MIRA/Consiliul și Comisia ...	47
2010/C 113/78	Cauza T-52/10 P: Recurs introdus la 9 februarie 2010 de Giorgio Lebedef împotriva Ordonanței pronunțate la 30 noiembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-54/09, Lebedef/Comisia	48
2010/C 113/79	Cauza T-58/10: Acțiune introdusă la 11 februarie 2010 — Phoenix-Reisen și DRV/Comisia	49
2010/C 113/80	Cauza T-62/10 P: Recurs introdus la 10 februarie 2010 de Brigitte Zangerl-Posselt împotriva Hotărârii pronunțate la 30 noiembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-83/07, Zangerl-Posselt/Comisia	49
2010/C 113/81	Cauza T-63/10: Acțiune introdusă la 10 februarie 2010 — Jurašinović/Consiliul	50

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2010/C 113/82	Cauza T-66/10: Acțiune introdusă la 15 februarie 2010 — Zuckerfabrik Jülich/Comisia	51
2010/C 113/83	Cauza T-72/10: Acțiune introdusă la 15 februarie 2010 — Intermark/OAPI — Natex International (NATYS)	52
2010/C 113/84	Cauza T-75/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Embraer și alții/Comisia	52
2010/C 113/85	Cauza T-77/10: Acțiune introdusă la 18 februarie 2010 — Certmedica International/OAPI — Lehning Entreprise (L112)	53
2010/C 113/86	Cauza T-78/10: Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Lehning Entreprise/OAPI — Certmedica International (L112)	55
2010/C 113/87	Cauza T-79/10: Acțiune introdusă la 22 februarie 2010 — COLT Télécommunications France/Comisia	56
2010/C 113/88	Cauza T-80/10: Acțiune introdusă la 16 februarie 2010 — Bell & Ross/OAPI — Klockgrossisten i Norden (Reprezentarea unui ceas)	57
2010/C 113/89	Cauza T-84/10: Acțiune introdusă la 22 februarie 2010 — Regione Puglia/Comisia	58
2010/C 113/90	Cauza T-86/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — British Sugar/Comisia	58
2010/C 113/91	Cauza T-88/10: Acțiune introdusă la 15 februarie 2010 — Inter IKEA Systems/OAPI — Meteor Controls (GLÄNSA)	59
2010/C 113/92	Cauza T-90/10: Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Ferriere Nord/Comisia	60
2010/C 113/93	Cauza T-91/10: Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Lucchini/Comisia	61
2010/C 113/94	Cauza T-92/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Ferriera Valsabbia și Valsabbia Investimenti/Comisia	62
2010/C 113/95	Cauza T-93/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Bilbaína de Alquitranes și alții/AEPC	63
2010/C 113/96	Cauza T-94/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Rütgers Germany și alții/ECHA	64
2010/C 113/97	Cauza T-95/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Cindu Chemicals și alții/AEPC	65
2010/C 113/98	Cauza T-96/10: Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Rütgers Germany și alții/ECHA	66
2010/C 113/99	Cauza T-99/10: Acțiune introdusă la 2 martie 2010 — Meica/OAPI — Tofutown.com (TOFUKING)	66
2010/C 113/100	Cauza T-100/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Nordzucker/Comisia	67
2010/C 113/101	Cauza T-101/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Polonia/Comisia	68

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2010/C 113/102	Cauza T-102/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Südzucker și alții/Comisia	69
2010/C 113/103	Recurs introdus la 5 martie 2010 de Parlamentul European împotriva Ordonanței pronunțate la 18 decembrie 2009 de Președintele Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/09 R, U/Parlamentul European [Cauza T-103/10 P(R)]	70
2010/C 113/104	Cauza T-105/10: Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — BASF/Comisia	70
2010/C 113/105	Cauza T-106/10: Acțiune introdusă la 4 martie 2010 — Spania/Comisia	71
2010/C 113/106	Cauza T-111/10: Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Republica Portugheză/Comisia Europeană	72
2010/C 113/107	Cauza T-112/10: Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — Prionics/Comisia	73
2010/C 113/108	Cauza T-113/10: Acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Spania/Comisia	74
2010/C 113/109	Cauza T-115/10: Acțiune introdusă la 4 martie 2010 — Regatul Unit/Comisia	75
2010/C 113/110	Cauza T-118/10: Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Acron/Consiliul	76
2010/C 113/111	Cauza T-119/10: Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Țările de Jos/Comisia	77
2010/C 113/112	Cauza T-310/07: Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2010 — gardeur/OAPI — Blue Rose (g)	78
2010/C 113/113	Cauza T-298/08: Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2010 — Aldi/OAPI — Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de Xarxes (ALDI)	78
2010/C 113/114	Cauza T-552/08: Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2010 — Comisia/Domótica	78
2010/C 113/115	Cauza T-196/09: Ordonanța Tribunalului din 1 martie 2010 — TerreStar Europe/Comisia	78

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 113/116	Cauza F-9/10: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2010 — AC/Consiliul	79
2010/C 113/117	Cauza F-12/10: Acțiune introdusă la 9 februarie 2010 — Kerstens/Comisia	79

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

(2010/C 113/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 100, 17.4.2010

Publicații anterioare

JO C 80, 27.3.2010

JO C 63, 13.3.2010

JO C 51, 27.2.2010

JO C 37, 13.2.2010

JO C 24, 30.1.2010

JO C 11, 16.1.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 martie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Portugheză**

(Cauza C-38/06) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Import de produse cu utilizare specific militară cu scutire de
taxe vamale)**

(2010/C 113/02)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Wilms și M. Afonso, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, Â. Seiça Neves, J. Gomes și C. Guerra Santos, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentant: J. Molde, agent), Republica Elenă (reprezentanți: E.-M. Mamouna și K. Boskovits, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: I. Bruni, agent, G. De Bellis, avvocato dello Stato) Republica Finlanda (reprezentant: A. Guimaraes-Purokoski)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2 și 9-11 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind resursele proprii ale Comunităților (JO L 155, p. 1) și, pentru perioada ulterioară datei de 31 mai 2000, din Regulamentul

(CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184) — Import de material de război și de produse cu dublă utilizare militară și civilă cu scutire de taxe vamale

Dispozitivul

1. Prin refuzul de a constata și de a pune la dispoziția Comisiei Comunităților Europene resursele proprii datorate ca urmare a importurilor de echipamente și de produse cu utilizare specific militară în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2002 inclusiv, precum și prin refuzul de a plăti dobânzile de întârziere corespunzătoare, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 9-11 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind resursele proprii ale Comunităților, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 1355/96 al Consiliului din 8 iulie 1996, în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 30 mai 2000 inclusiv, precum și al aceluiași articol din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților, în ceea ce privește perioada cuprinsă între 31 mai 2000 și 31 decembrie 2002.
2. Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.
3. Regatul Danemarcei, Republica Elenă, Republica Italiană și Republica Finlanda suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 74, 25.3.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 decembrie 2009 —
Comisia Europeană/Republica Federală Germania**

(Cauza C-424/07) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Comunicații electronice — Directiva 2002/19/CE —
Directiva 2002/21/CE — Directiva 2002/22/CE — Rețele și
servicii — Reglementare națională — Piețe noi)**

(2010/C 113/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și A. Nijenhuis, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, agent, C. Koenig, profesor, S. Loetz, Rechtsanwalt)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO L 108, p. 7), a articolelor 6, 7, a articolului 8 alineatul (1), a articolului 15 alineatul (3) și a articolului 16 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33), precum și a articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51) — Definirea, analiza și reglementarea piețelor noi — Reglementare națională care definește în mod general „piețele noi” și stabilește condiții restrictive în ceea ce privește reglementarea acestora de către autoritatea națională de reglementare și aplicarea procedurii de consultare prevăzute de dreptul comunitar privind măsurile în vederea definirii și analizării acestor piețe

Dispozitivul

1. Prin adoptarea articolului 9a din Legea privind telecomunicațiile (Telekommunikationsgesetz) din 22 iunie 2004, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul), al articolelor 6 și 7, al articolului 8 alineatele (1) și (2), al articolului 15 alineatul (3) și al articolului 16 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun

pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), precum și al articolului 17 alineatul (2) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal).

2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-518/07) ⁽¹⁾

**[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Directiva 95/46/CE — Protecția persoanelor fizice în ceea ce
privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera
circulație a acestor date — Articolul 28 alineatul (1) —
Autorități naționale de supraveghere — Independență —
Tutelă administrativă exercitată asupra acestor autorități]**

(2010/C 113/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Docksey, C. Ladenburger și H. Krämer, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și J. Möller, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (reprezentanți: H. Hijmans și A. Scirocco)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 28 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială 13/vol.

17, p. 10) — Obligația statelor membre de a garanta că autoritățile naționale de supraveghere responsabile de controlul prelucrării datelor cu caracter personal își exercită atribuțiile în condiții de independență deplină — Supunerea la controlul statal a autorităților de supraveghere ale landurilor responsabile de controlul prelucrării datelor cu caracter personal în alte domenii decât cele publice

Dispozitivul

1. Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, prin supunerea la tutela statului a autorităților de supraveghere competente pentru supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal de către organismele altele decât cele publice și de către întreprinderile de drept public care iau parte la concurența pe piață (*öffentlich rechtliche Wettbewerbsunternehmen*) în diferitele landuri, transpunând astfel în mod eronat cerința potrivit căreia aceste autorități își exercită atribuțiile „în condiții de independență deplină”.
2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Janko Rottmann/Freistaat Bayern

(Cauza C-135/08) ⁽¹⁾

(Cetățenia Uniunii — Articolul 17 CE — Cetățenia unui stat membru dobândită prin naștere — Cetățenia unui alt stat membru dobândită prin naturalizare — Pierdere cetățeniei de origine ca urmare a acestei naturalizări — Pierdere cu efect retroactiv a cetățeniei dobândite prin naturalizare în considerarea manoperelor frauduloase săvârșite cu ocazia dobândirii acesteia — Apatridie care are drept consecință pierderea statutului de cetățean al Uniunii)

(2010/C 113/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Janko Rottmann

Pârât: Freistaat Bayern

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 17 din Tratatul CE — Dobândirea cetățeniei unui stat membru care presupune pierderea definitivă a cetățeniei statului membru de origine — Pierdere noii cetățeniei cu efect retroactiv din cauza manevrelor frauduloase săvârșite la dobândirea acesteia — Statutul de apatrid al persoanei în cauză având drept consecință pierderea cetățeniei Uniunii

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special articolul 17 CE, nu se opune ca un stat membru să retragă unui cetățean al Uniunii Europene cetățenia acestui stat membru dobândită prin naturalizare atunci când aceasta a fost obținută în mod fraudulos, cu condiția ca această decizie de retragere să respecte principiul proporționalității.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashid (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)/Bundesrepublik Deutschland

(Cauzele conexate C-175/08, C-176/08, C-178/08 și C-179/08) ⁽¹⁾

[Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Calitate de „refugiat” — Articolul 2 litera (c) — Încetarea statutului de refugiat — Articolul 11 — Schimbarea circumstanțelor — Articolul 11 alineatul (1) litera (e) — Refugiat — Temere nefondată de persecuție — Apreciere — Articolul 11 alineatul (2) — Revocarea statutului de refugiat — Probă — Articolul 14 alineatul (2)]

(2010/C 113/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08), Dler Jamal (C-179/08)

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht (Germania) — Interpretarea articolului 11 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19.vol. 7, p. 52) — Decizii ale autorității naționale prin care se retrage statutul de refugiat persoanelor interesate exclusiv în temeiul constatării dispariției temerii acestora de a fi persecutați, fără examinarea condițiilor suplimentare privind situația politică în țara lor de origine — Resortisanți irakieni cărora li s-a retras statutul de refugiat după căderea regimului lui Saddam Hussein

Dispozitivul

1. Articolul 11 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate trebuie interpretat în sensul că:

— statutul de refugiat al unei persoane încetează atunci când, având în vedere o schimbare de circumstanțe care este semnificativă și nu este provizorie, ce a avut loc în țara terță vizată, circumstanțele care au justificat temerea acesteia de a fi persecutată pentru unul dintre motivele menționate la articolul 2 litera (c) din Directiva 2004/83 și în urma cărora a fost recunoscută ca refugiat au încetat să existe, iar această persoană nu are alte motive pentru a se teme să fie „persecutată” în sensul articolului 2 litera (c) din Directiva 2004/83;

— în vederea aprecierii unei schimbări de circumstanțe, autoritățile competente ale statului membru trebuie să verifice, în raport cu situația personală a refugiatului, dacă agentul sau

agenții de protecție menționați la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2004/83 au luat măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția, dacă aceștia dispun astfel, printre altele, de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție și dacă, în caz de încetare a statutului său de refugiat, resortisantul respectiv va avea acces la o astfel de protecție;

— agenții de protecție menționați la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/83 pot cuprinde organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, inclusiv prin intermediul prezenței unei forțe multinaționale pe acest teritoriu.

2. Atunci când circumstanțele care au determinat acordarea statutului de refugiat au încetat să existe, iar autoritățile competente ale statului membru verifică faptul că nu există alte circumstanțe care să justifice temerea persoanei vizate de a fi persecutată, fie pentru același motiv precum cel aflat inițial în discuție, fie pentru unul dintre celelalte motive menționate la articolul 2 litera (c) din Directiva 2004/83, criteriul de probabilitate ce are rol în aprecierea riscului care rezultă din aceste alte circumstanțe este același precum cel aplicat la momentul acordării statutului de refugiat.

3. Articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2004/83, în măsura în care oferă precizări privind amploarea, din punctul de vedere al forței probante, a unor acte sau amenințări anterioare de persecuție, se poate aplica atunci când autoritățile competente intenționează să revoce statutul de refugiat în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2004/83, iar persoana interesată, pentru a justifica menținerea unei temeri fondate de persecuție, invocă circumstanțe diferite de cele în urma cărora a fost recunoscută ca refugiat. Totuși, această situație nu se regăsește în mod normal decât atunci când motivul de persecuție este diferit de cel reținut la momentul acordării statutului de refugiat și atunci când există acte sau amenințări anterioare de persecuție care prezintă o legătură cu motivul de persecuție examinat în această etapă.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.
JO C 180, 1.8.2009

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**(Cauza C-197/08) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât cele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Articolul 9 alineatul (1) — Determinarea liberă de către producători și importatori a prețului maxim de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor — Reglementare națională prin care se impune un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări — Reglementare națională prin care se interzice vânzarea produselor din tutun la „preț promoțional, contrar obiectivelor de sănătate publică” — Noțiunea „sisteme legislative naționale în ceea ce privește controlul nivelurilor de preț sau respectarea prețurilor impuse” — Justificare — Protecția sănătății publice — Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului]

(2010/C 113/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și R. Lyal, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, S. Pilczer, J.-Ch. Gracia și B. Beaupère-Manokha, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995, privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială 09/vol.2, p. 5) — Stabilire de prețuri minime — Obstacol în calea liberei circulații a mărfurilor — Protecția sănătății publice — Pertinența Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului (JO 2004, L 213, p. 8, Ediție specială 11, vol. 35, p. 223)

Dispozitivul

1. Prin adoptarea și menținerea în vigoare a unui sistem de prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigările puse în consum în Franța, precum și a unei interdicții de a vinde produse din tutun „la preț promoțional, contrar obiectivelor de sănătate publică”, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002.
2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată

(¹) JO C 183, 19.7.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-198/08) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât cele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Articolul 9 alineatul (1) — Determinarea liberă de către producători și importatori a prețului maxim de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor — Reglementare națională prin care se impune un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări, precum și un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru tutunul tăiat fin — Justificare — Protecția sănătății publice — Convenția cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului]

(2010/C 113/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și R. Lyal, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentanți: E. Riedl, J. Bauer și C. Pesendorfer, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5) — Stabilirea de către autoritățile publice a unor prețuri minime la vânzarea cu amănuntul a tutunului prelucrat

Dispozitivul

1. Prin adoptarea și menținerea în vigoare a unei legislații în temeiul căreia autoritățile publice stabilesc prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări și pentru tutunul tăiat fin pentru rularea țigărilor, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002.
2. Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 4 martie 2010 —
Comisia Europeană/Irlanda****(Cauza C-221/08) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 95/59/CE — Alte impozite decât cele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat — Articolul 9 alineatul (1) — Determinarea liberă de către producători și importatori a prețului maxim de vânzare cu amănuntul pentru produsele lor — Reglementare națională prin care se impune un preț minim de vânzare cu amănuntul pentru țigări — Justificare — Protecția sănătății publice — Convenția cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului]

(2010/C 113/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: D. O'Hagan, agent, G. Hogan SC)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5) — Lege națională care impune prețuri minime și maxime la vânzarea cu amănuntul a tutunului prelucrat

Dispozitivul

1. Prin impunerea de prețuri minime de vânzare cu amănuntul pentru țigări, Irlanda nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10/CE a Consiliului din 12 februarie 2002.
2. Prin nefurnizarea informațiilor necesare pentru a permite Comisiei Europene să își îndeplinească obligația de supraveghere a respectării Directivei 95/59, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/10, Irlanda nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE.
3. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.

4. Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 martie 2010 —
Comisia Europeană/Republica Franceză****(Cauza C-241/08) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatele (2) și (3) — Transpunere incorectă — Aree speciale de conservare — Efecte semnificative ale unui proiect asupra mediului — Caracter „neperturbator” al anumitor activități — Evaluarea efectelor asupra mediului]

(2010/C 113/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și A.-L. During, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transpunerea incorectă a dispozițiilor articolului 6 alineatele (2) și (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială 15/vol. 2, p. 109)

Dispozitivul

1. Pe de o parte, prin faptul că a prevăzut cu titlu general că pescuitul, activitățile piscicole, vânătoarea și alte activități cinegetice practicate în condițiile și în zonele autorizate prin lege și prin regulamentele în vigoare nu constituie activități perturbatoare sau cu astfel de efecte și

pe de altă parte, prin exceptarea în mod sistematic de la procedura de evaluare a efectelor asupra sitului a lucrărilor, a operațiunilor și a amenajărilor prevăzute de contractele Natura 2000 și

prin exceptarea în mod sistematic de la respectiva procedură a programelor și a proiectelor de lucrări, de operațiuni sau de amenajări supuse unui regim declarativ,

Republica Franceză nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică și, respectiv, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din această directivă.

2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Obligă Republica Franceză să suporte două treimi din cheltuielile de judecată. Obligă Comisia Europeană să suporte o treime din cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-297/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2006/12/CE — Articolele 4 și 5 — Gestionarea deșeurilor — Plan de gestionare — Rețea adecvată și integrată de instalații de eliminare — Pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu — Forță majoră — Tulburări ale ordinii publice — Crimă organizată)

(2010/C 113/11)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Zadra, D. Recchia și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent și G. Aiello, avvocato dello Stato)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Ossowski, agent și K. Bacon, barrister)

Obiectul

Acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor — Încălcarea articolelor 4 și 5 din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (JO L 114, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 45) — Regione Campania

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în ceea ce privește regiunea Campania, a tuturor măsurilor necesare pentru a asigura valorificarea și eliminarea deșeurilor în condiții care să nu pericliteze sănătatea umană și să nu dăuneze mediului și, în special, prin neînstituirea unui sistem adecvat și integrat de instalații de eliminare a deșeurilor, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în

temeiul articolelor 4 și 5 din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile.

2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.
3. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Italia) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N 8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), fostă Sviluppo Italia SpA

(Cauza C-378/08) (¹)

(Principiul „poluatorul plătește” — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Aplicabilitate ratione temporis — Poluare anterioară datei prevăzute pentru transpunerea directivei menționate și care continuă după această dată — Reglementare națională care impută costurile de reparare a daunelor legate de această poluare mai multor întreprinderi — Cerința unei erori sau a unei neglijențe — Cerința unei legături de cauzalitate — Contracte de achiziții publice de lucrări)

(2010/C 113/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA

Pârâți: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), fostă Sviluppo Italia SpA

cu participarea: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Interpretarea Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168) și a principiului „poluatorul plătește” — Legislație națională care conferă administrației competența de a ordona unor întreprinzători privați să pună în aplicare măsuri de reparare, independent de efectuarea unei anchete menite să stabilească cine este răspunzător de poluarea în cauză

Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, o astfel de situație va face obiectul dreptului național, cu respectarea normelor tratatului și fără a se aduce atingere altor acte de drept derivat.

Directiva 2004/35 nu se opune unei reglementări naționale care permite autorității competente ce acționează în cadrul acestei directive să prezume existența unei legături de cauzalitate, inclusiv în cazul unor poluări cu caracter difuz, între anumiți operatori și o poluare constatată, și aceasta în temeiul proximității instalațiilor acestora cu zona de poluare. Cu toate acestea, conform principiului „poluatorul plătește”, pentru a prezuma astfel o asemenea legătură de cauzalitate, această autoritate trebuie să dispună de indicii plauzibile care pot fundamenta prezumția acesteia, precum proximitatea instalației operatorului cu poluarea constatată și corespondența dintre substanțele poluante găsite și compușii utilizați de operatorul menționat în cadrul activităților sale.

Articolul 3 alineatul (1), articolul 4 alineatul (5) și articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2004/35 trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care decide să impună măsuri de reparare a daunelor aduse mediului unor operatori ale căror activități se încadrează în sfera anexei III la această directivă, autoritatea competentă nu este obligată să dovedească nici o eroare, nici o neglijență, nici existența unei intenții dolosive în sarcina operatorilor ale căror activități sunt considerate responsabile pentru daunele aduse mediului. În schimb, revine acestei autorități, pe de o parte, sarcina de a cerceta în prealabil originea poluării constatate, autoritatea menționată dispunând în această privință de o marjă de apreciere cu privire la procedurile, la mijloacele care trebuie utilizate și la durata unei astfel de cercetări. Pe de altă parte, această autoritate este obligată să dovedească, potrivit normelor naționale care guvernează probele, existența unei legături de cauzalitate între activitățile operatorilor vizați de măsurile de reparare și această poluare.

(¹) JO C 301, 22.11.2008.

Dispozitivul

În cazul în care, într-o situație de poluare a mediului, nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare *ratione temporis* și/sau *ratione materiae* a

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 9 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia — Italia) — Raffinerie Mediterranee SpA (ERG) (C-379/08), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), fostă Sviluppo Italia SpA, ENI SpA (C-380/08)/Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Salute, Regione siciliana, Istituto superiore di Sanità, Agenzia per la Protezione dell'Ambiente e per i Servizi tecnici, Commissario delegato per l'Emergenza rifiuti e la Tutela delle Acque

(Cauzele conexe C-379/08 și C-380/08) ⁽¹⁾

(Principiul „poluatorul plătește” — Directiva 2004/35/CE — Răspunderea pentru mediul înconjurător — Aplicabilitate ratione temporis — Poluare anterioară datei prevăzute pentru transpunerea directivei menționate și care continuă după această dată — Măsuri de reparare — Obligația de consultare a întreprinderilor vizate — Anexa II)

(2010/C 113/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Raffinerie Mediterranee SpA (ERG), Polimeri Europa SpA, Syndial SpA (C-379/08), ENI SpA (C-380/08)

Pârâte: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero della Salute, Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Infrastrutture, Ministero dei Trasporti, Presidenza

del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Regione Siciliana, Assessorato Regionale Territorio ed Ambiente (Sicilia), Assessorato Regionale Industria (Sicilia), Prefettura di Siracusa, Istituto Superiore di Sanità, Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Vice Commissario Delegato per Emergenza Rifiuti e Tutela Acque (Sicilia), Agenzia Protezione Ambiente e Servizi Tecnici (APAT), Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA Sicilia), Istituto Centrale Ricerca Scientifica e Tecnologica Applicata al Mare, Subcommissario per la Bonifica dei Siti Contaminati, Provincia Regionale di Siracusa, Consorzio ASI Sicilia Orientale Zona Sud, Comune di Siracusa, Comune d'Augusta, Comune di Melilli, Comune di Priolo Gargallo, Azienda Unità Sanitaria Locale N8, Sviluppo Italia Aree Produttive SPA, Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa SpA), fostă Sviluppo Italia SpA

cu participarea: ENI Divisione Exploration and Production SpA, ENI SpA, Edison SPA (C-379/08), Invitalia (Agenzia nazionale per l'attrazione degli investimenti e lo sviluppo d'impresa) SpA, fostă Sviluppo Italia SpA (C-380/08)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Interpretarea articolului 7 și a anexei II la Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168) — Măsuri de reparare — Intervenții asupra matricelor de mediu — Legislație națională care conferă administrației competența de a dispune, fără o evaluare a condițiilor specifice sitului, realizarea unor intervenții suplimentare față de intervențiile care au fost decise inițial în urma unei anchete contradictorii adaptate, a căror aprobare și punere în aplicare au avut deja loc și care sunt în curs de executare — Situl de interes național Priolo

Dispozitivul

1. Articolul 7 și articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului coroborate cu anexa II la această directivă trebuie interpretate în sensul că autoritatea competentă are posibilitatea să modifice substanțial măsurile de reparare a daunelor aduse mediului care au fost stabilite în urma unei proceduri contradictorii desfășurate în colaborare cu operatorii în cauză și care au fost deja executate sau au făcut obiectul unui început de executare. Totuși, în vederea adoptării unei astfel de decizii:

- această autoritate este obligată să asculte operatorii cărora le sunt impuse astfel de măsuri, cu excepția cazului în care urgența situației mediului impune o acțiune imediată a autorității competente;
- autoritatea menționată este de asemenea obligată să invite în special persoanele pe terenul cărora trebuie să se aplice aceste măsuri să își prezinte observațiile de care aceasta va ține seama și
- această autoritate trebuie să țină seama de criteriile menționate la punctul 1.3.1 din anexa II la Directiva 2004/35 și să indice în decizia sa motivele care justifică alegerea sa, precum și, după caz, pe cele care sunt de natură să justifice că o examinare detaliată în raport cu criteriile menționate nu se impunea sau nu a putut fi efectuată, ca urmare — de exemplu — a urgenței situației mediului.

2. În circumstanțe precum cele din acțiunile principale, Directiva 2004/35 nu se opune unei reglementări naționale care permite autorității competente să condiționeze exercitarea dreptului de a utiliza propriile terenuri al operatorilor vizați de măsuri de reparare a daunelor aduse mediului de realizarea lucrărilor impuse de acestea, chiar în condițiile în care terenurile menționate nu ar fi vizate de aceste măsuri, deoarece au făcut obiectul unor măsuri anterioare de „reabilitare” sau nu au fost niciodată poluate. Cu toate acestea, o astfel de măsură trebuie să fie justificată de obiectivul de a împiedica agravarea situației mediului în zona în care sunt puse în aplicare măsurile menționate sau, în aplicarea principiului precauției, de obiectivul prevenirii apariției sau a reapariției altor daune aduse mediului pe respectivele terenuri ale operatorilor, adiacente întregului țărâm care face obiectul măsurilor de reparare menționate.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italia) — Attanasio Group Srl/Comune di Carbognano

(Cauza C-384/08) ⁽¹⁾

(Articolele 43 CE și 48 CE — Reglementare regională care prevede distanțe minime obligatorii între instalațiile rutiere de distribuție de carburanți — Competența Curții și admisibilitatea cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Libertatea de stabilire — Restricție)

(2010/C 113/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Attanasio Group Srl

Pârâtă: Comune di Carbognano

Cu participarea: Felgas Petroli Srl

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Compatibilitatea cu articolele 43 CE, 48 CE, 49 CE și 56 CE și cu principiile comunitare privind concurența economică și nediscriminarea a unei reglementări naționale care prevede distanțe minime obligatorii între instalațiile rutiere de distribuție de carburanți

Dispozitivul

Articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE trebuie să fie interpretat în sensul că o reglementare de drept intern, precum cea în discuție în acțiunea principală, care prevede distanțe minime obligatorii între instalațiile rutiere de distribuție de carburanți, constituie o restricție privind libertatea de stabilire prevăzută de Tratatul CE. În împrejurări precum cele din acțiunea principală, această restricție nu pare să fie justificată de obiectivele de siguranță rutieră, de protecție a sănătății și a mediului, precum și de raționalizare a serviciului prestat utilizatorilor, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice.

⁽¹⁾ JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 martie 2010 — Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-496/08 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcționari — Reușită la concursuri interne de trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut — Intrare în vigoare a noului statut — Norme tranzitorii privind încadrarea în grad — Excepție de nelegalitate — Drepturi câștigate — Încredere legitimă — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări și obligația de sollicitudine)

(2010/C 113/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau, Francisco Javier Solana Ramos (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Celelalte părți în proces: Parlamentul European (reprezentanți: L.G. Knudsen și K. Zejdová, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și K. Zieleskiewicz, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 18 septembrie 2008, Angé Serrano și alții/Parlamentul European (T 47/05), prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamanților având ca obiect anularea deciziilor individuale de încadrare în grad, adoptate în temeiul măsurilor tranzitorii prevăzute în anexa XIII și în special la articolul 2 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 (JO L 124, p. 1) — Eliminarea, în urma intrării în vigoare a noului statut, a încadrării în grad după reușita la un concurs intern efectuat în temeiul vechiului statut — Menținerea interesului de a acționa, în pofida caducității deciziilor atacate — Principiul menținerii drepturilor dobândite și principiul protecției încrederii legitime — Principiul egalității de tratament

Dispozitivul

1. Respinge recursul principal.
2. Respinge recursul incident.
3. Doamna Angé Serrano, domnii Bras, Orcajo Teresa, Decoutere, Hau și Solana Ramos, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny — Republica Polonă) — Telekomunikacja Polska S.A. w. Warszawie/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Cauza C-522/08) ⁽¹⁾

(Comunicații electronice — Servicii de telecomunicație — Directiva 2002/21/CE — Directiva 2002/22/CE — Condiționarea încheierii unui contract de prestări de servicii de încheierea unui contract privitor la furnizarea altor servicii — Interdicție — Internet de bandă largă)

(2010/C 113/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Telekomunikacja Polska S.A. w. Warszawie

Pârâtă: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Naczelny Sąd Administracyjny — Interpretarea articolului 95 din Tratatul CE, a considerentului (13) și a articolelor 5 și 8 din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul) (JO L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169), a dispozițiilor Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183), a considerentelor (1) și (28), a articolului 1 alineatul (3) și a articolelor 3, 7, 8, 14, 15, 16 și 19 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195), a considerentului (26) și a articolelor 16 și 17 din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213) — Legislație națională care interzice tuturor furnizorilor de servicii de telecomunicații condiționarea încheierii unui contract de prestări de servicii de cumpărarea altui serviciu — Condiționarea încheierii unui contract de acces la internet de bandă largă de încheierea unui contract de servicii de telefonie

Dispozitivul

Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva cadru) și Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal) trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum articolul 57 alineatul 1 punctul 1 din Legea privind telecomunicațiile (ustawa — Prawo telekomunikacyjne) din 16 iulie 2004, în versiunea aplicabilă faptelor din acțiunea principală, prin care se interzice condiționarea încheierii unui contract de furnizare de servicii de încheierea de către utilizatorul final a unui contract referitor la furnizarea altor servicii.

Cu toate acestea, Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și

ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (Directiva privind practicile comerciale neloiale) trebuie să fie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în afara anumitor excepții și fără a ține seama de împrejurările specifice din cazul respectiv, interzice orice ofertă comună pe care un vânzător o face unui consumator.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-578/08) (¹)

(Dreptul la reîntregirea familiei — Directiva 2003/86/CE — Noțiunea „recurgere la sistemul de asistență socială” — Noțiunea „reîntregirea familiei” — Constituirea unei familii)

(2010/C 113/17)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Rhimou Chakroun

Pârât: Minister van Buitenlandse Zaken

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Raad van State — Interpretarea articolului 3 litera (d) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164) — Noțiunile „recurgere la sistemul de asistență socială” și „reîntregirea familiei”

Dispozitivul

1. Expresia „a recurge la sistemul de asistență socială”, care figurează la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, trebuie interpretată în sensul că nu permite unui stat membru să adopte o reglementare privind reîntregirea familiei prin care se refuză reîntregirea familiei unui susținător al reîn-

tregirii care a dovedit că dispune de resurse stabile, constante și suficiente pentru a se întreține pe sine și pe ceilalți membri ai familiei, însă care, având în vedere nivelul acestor resurse, poate solicita o asistență specială pentru acoperirea unor costuri excepționale, stabilite în mod individual, necesare asigurării întreținerii sale, scutiri de impozite acordate, în funcție de venituri, de autorități locale sau măsuri de sprijinire a veniturilor în cadrul politicii comunale privind veniturile minime [„minimabeleid”].

2. Directiva 2003/86, și în special articolul 2 litera (d) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în aplicarea cerinței privind resursele, prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/86, realizează o distincție în funcție de împrejurarea dacă legăturile de familie sunt anterioare sau posterioare intrării susținătorului reîntregirii pe teritoriul statului membru gazdă.

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Centre d'exportation du livre français (CELF), în lichidare, și Ministre de la Culture et de la Communication/Société internationale de diffusion et d'édition

(Cauza C-1/09) (¹)

[Ajutoare de stat — Articolul 88 alineatul (3) CE — Ajutoare ilegale declarate compatibile cu piața comună — Anularea deciziei Comisiei — Instanțe naționale — Cerere de recuperare a ajutoarelor puse în aplicare în mod nelegal — Suspendarea judecării cauzei până la adoptarea unei noi decizii a Comisiei — Împrejurări excepționale care pot limita obligația de restituire]

(2010/C 113/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Centre d'exportation du livre français (CELF), în lichidare, și Ministre de la Culture et de la Communication

Pârâtă: Société internationale de diffusion et d'édition

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Franța) — Ajutoare de stat — Ajutoare la export în sectorul cărții — Obligația de a restitui ajutoarele acordate în mod ilegal — posibilitatea de a suspenda restituirea cuantumului ajutorului până la adoptarea unei decizii definitive de către Comisie cu privire la compatibilitatea ajutorului cu Tratatul? — Admisibilitatea unei limitări a obligației de recuperare a ajutorului, justificată de o circumstanță excepțională?

Dispozitivul

1. O instanță națională, sesizată în temeiul articolului 88 alineatul (3) CE cu o cerere de restituire a unui ajutor de stat ilegal nu poate suspenda judecarea cauzei cu privire la această cerere până la pronunțarea Comisiei Comunităților Europene cu privire la compatibilitatea ajutoarelor cu piața comună după anularea unei decizii pozitive anterioare.
2. Adoptarea de către Comisia Comunităților Europene a trei decizii succesive prin care un ajutor este declarat compatibil cu piața comună și care au fost anulate ulterior de instanța comunitară nu poate constitui, în sine, o împrejurare excepțională de natură să justifice o limitare a obligației beneficiarului de a restitui acest ajutor, atunci când acesta a fost pus în aplicare cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) CE.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Wien — Austria) — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Cauza C-19/09) (¹)

[Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) și litera (b) a doua liniuță — Prestare de servicii — Contract de agent comercial — Executarea unui contract în mai multe state membre]

(2010/C 113/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Pârâtă: Silva Trade, SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Wien (Austria) — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) litera (a) și litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Competențe speciale — Domeniu de aplicare — Acțiune prin care se urmărește plata unei indemnizații compensatorii pentru preaviz în privința prestării de servicii — Servicii prestate, în temeiul unui contract, în diferite state membre

Dispozitivul

1. Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că această dispoziție este aplicabilă în cazul prestării de servicii în mai multe state membre.
2. Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, în cazul prestării de servicii în mai multe state membre, instanța competentă să judece toate cererile întemeiate pe contract este cea în raza teritorială a căreia se găsește locul prestării principale de servicii. În cazul unui contract de agenție comercială, acest loc este cel al prestării principale a serviciilor de agent, după cum rezultă din dispozițiile contractului, precum și, în lipsa unor astfel de dispoziții, din executarea efectivă a contractului menționat, și în cazul în care nu se poate stabili acest loc pe baza acestui criteriu, locul în care agentul are domiciliul.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 4 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-258/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 2008/1/CE — Prevenirea și controlul integrat al poluării — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2010/C 113/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și A. Marghelis, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: T. Materne, agent)

Obiectul

Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma, în Regiunea Valonă, articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 24, p. 8) — Instalații existente care pot avea o incidență asupra emisiilor în aer, în apă și în sol și asupra poluării

Dispozitivul

1. Prin autorizarea, în Regiunea Valonă, a funcționării unor instalații existente neconforme cu cerințele prevăzute la articolele 3, 7, 9, 10, 13, la articolul 14 literele (a) și (b) și la articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, în pofida termenului stabilit pentru data de 30 octombrie 2007, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1) din această directivă, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.

2. Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Recurs introdus la 10 septembrie 2009 de Hans Molter împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 12 august 2009 în cauza T-141/09, Hans Molter/Republica Federală Germania

(Cauza C-361/09 P)

(2010/C 113/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Hans Molter (reprezentant: T. Damerou, avocat)

Cealaltă parte în proces: Republica Federală Germania

Prin Ordonanța din 5 februarie 2010, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a cincea) a respins recursul și a dispus că recurentul trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería (Spania) la 2 octombrie 2009 — Águeda María Sáenz Morales/Consejería para la Igualdad y Bienestar Social

(Cauza C-389/09)

(2010/C 113/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 3 de Almería

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Águeda María Sáenz Morales

Pârâtă: Consejería para la Igualdad y Bienestar Social

Prin Ordonanța 20 ianuarie 2010, Curtea (Camera a șasea) a declarat că cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare este vădit inadmisibilă.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Magyar Köztársaság) la 13 ianuarie 2010 — Nagy Károly/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Cauza C-21/10)

(2010/C 113/23)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Nagy Károly

Pârâtă: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Întrebările preliminare

1. Articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 817/2004 al Comisiei ⁽²⁾ pot fi interpretate în sensul că, în cazul programelor specifice de gestionare a pășunilor, care intră sub incidența ajutorului pentru agromediu prevăzut la primul dintre articolele menționate, controlul datelor ce figurează în baza de date ENAR [Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer (Sistemul integrat de identificare și înregistrare)] prevăzut la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 817/2004 trebuie să se extindă la plata pe suprafață subordonată condiției de densitate a șeptelului?
2. Cele două dispoziții menționate mai sus pot fi interpretate în sensul că trebuie de asemenea să se aplice verificările încrucișate ale sistemului integrat de gestionare și de control în cazul în care ajutorul este subordonat condiției de densitate a șeptelului, fără a fi vorba însă de un ajutor pentru animale?
3. Dispozițiile menționate mai sus pot fi interpretate în sensul că, la aprecierea plății pe suprafață, autoritatea competentă poate sau trebuie să verifice existența efectivă a condițiilor pentru acordarea ajutorului, independent de sistemul ENAR?
4. Având în vedere interpretarea dispozițiilor menționate mai sus, ce obligație de supraveghere revine autorității competente în ceea ce privește obligația de verificare încrucișată și de control prevăzută în dispozițiile comunitare menționate mai sus? Supravegherea se poate limita numai la verificarea datelor din sistemul ENAR?
5. Dispozițiile menționate mai sus impun autorității naționale o obligație de informare în legătură cu condițiile de eligibilitate pentru ajutor (precum, de exemplu, obligația de înregistrare la ENAR)? În cazul afirmativ, în ce mod și în ce măsură?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO L 160, p. 80, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 134).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 817/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) (JO L 153, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 57, p. 116).

A acțiune introdusă la 20 ianuarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei**(Cauza C-33/10)**

(2010/C 113/24)

Limba de procedură: daneză

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro, H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a garanta revizuirea și, dacă este necesar, actualizarea tuturor autorizațiilor până la data de 30 octombrie 2007, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽¹⁾;
- obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 5 alineatul (1) din directivă impune statelor membre să adopte măsurile necesare în vederea punerii în aplicare a unei proceduri de autorizare și de revizuire a instalațiilor existente până la data de 30 octombrie 2007. Termenul se aplică fără excepție iar directiva nu permite statelor membre să invoce circumstanțe excepționale pentru a justifica nerespectarea acestei obligații.

Faptul că Danemarca a adoptat măsuri în vederea soluționării tuturor cazurilor legate de respectarea articolului 5 alineatul (1) din directivă până la sfârșitul anului 2009 nu este suficient. Nici termenele care rezultă din reforma comunelor din 1 ianuarie 2007 nu pot fi luate în considerare pentru a aprecia dacă Danemarca și-a îndeplinit obligațiile potrivit articolului 5 alineatul (1). Termenul prevăzut pentru punerea în conformitate a instalațiilor a expirat la 30 octombrie 2007 și fusese notificat statelor membre de la data de 22 septembrie 2005. Danemarca a avut astfel la dispoziție mai mulți ani pentru a adopta măsurile necesare pentru a se conforma directivei.

Danemarca nu a contestat faptul că nu a pus în aplicare condițiile de acordare a autorizațiilor pentru instalațiile existente. Întrucât nu se contestă faptul că un număr semnificativ din cele opt instalații daneze continuă să fie exploatate fără autorizație în raport cu dispozițiile directivei, Danemarca a încălcat articolul 5 alineatul (1) din directivă.

⁽¹⁾ JO L 24, p. 8.

Recurs introdus la 1 februarie 2010 de Agenția Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-298/06 — Agenția Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-51/10 P)

(2010/C 113/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Agenția Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentanți: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2009 pronunțate în cauza T-298/2006;

— trimiterea cauzei la Tribunal;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ în măsura în care acesta a aplicat criterii juridice eronate atunci când a stabilit că marca recurente nu putea fi înregistrată.

Recurenta susține în continuare că Tribunalul de Primă Instanță a încălcat fie articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, fie articolul 76 din Regulamentul nr. 40/94, fie aceste două dispoziții împreună, în măsura în care nu a luat în mod corespunzător în considerare practica OAPI cu privire la înregistrarea mărcilor care constau în numere sau în indicarea conținutului unor publicații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 2 februarie 2010 — Land Hessen/Franz Mücksch OHG, Intervenient: Merck KG aA

(Cauza C-53/10)

(2010/C 113/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Land Hessen

Pârâtă: Franz Mücksch OHG

Intervenientă: Merck KG aA

Întrebările preliminare

1. Articolul 12 alineatul (1) din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase ⁽¹⁾, modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 ⁽²⁾ (JO L 311, p. 1) — Directiva Seveso II — trebuie interpretat în sensul că obligațiile pe care le impune statelor membre, în special obligația de a ține seama, în cadrul politicii lor de utilizare a solurilor și în procedurile de aplicare a acestei politici, de necesitatea pe termen lung de a menține distanțe adecvate între, pe de o parte, unitățile care intră sub incidența directivei și, pe de altă parte, clădirile frecventate de public, se adresează numai autorităților competente cu planificarea urbanistică ce trebuie să decidă cu privire la utilizarea solurilor în urma comparării intereselor private și publice afectate, sau se adresează de asemenea autorităților competente pentru eliberarea autorizațiilor de construcție ce trebuie să adopte o decizie nediscreționară cu privire la autorizarea unui proiect într-o zonă în care s-a construit deja?

2. În cazul în care articolul 12 alineatul (1) din Directiva Seveso II s-ar adresa de asemenea autorităților competente pentru eliberarea autorizațiilor de construcție care trebuie să adopte o decizie nediscreționară cu privire la autorizarea unui proiect într-o zonă în care s-a construit deja: obligațiile susmenționate includ interdicția de a autoriza construirea unei clădiri frecventate de public care — având în vedere principiile aplicabile în domeniul planificărilor urbanistice — nu respectă o distanță adecvată față de o unitate existentă, atunci când există deja mai multe clădiri comparabile frecventate de public, nu departe de unitate sau numai la o distanță nesemnificativ superioară față de aceasta, atunci când operatorul — ca urmare a noului proiect — nu trebuie să se aștepte la cerințe suplimentare privind limitarea consecințelor unui accident și atunci când sunt respectate cerințele referitoare la condițiile sănătoase de locuire și de muncă?
3. În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

O dispoziție legislativă în temeiul căreia construirea, în condițiile menționate la întrebarea anterioară, a unei clădiri frecventate de public trebuie autorizată în mod imperativ, ține seama în mod suficient de cerința respectării unei distanțe adecvate?

(¹) JO 1997, L 10, p. 13, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 8.

(²) JO L 311, p. 1.

Recurs introdus la 2 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauzele conexate T-64/07–T-66/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (350)

(Cauza C-54/10 P)

(2010/C 113/27)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentant: D. Rzążewska)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2009 în cauzele conexate T 64/07 — T 66/07;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura desfășurată în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată că Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară (¹) prin faptul că, la constatarea că mărcile recurente nu pot fi înregistrate, a aplicat criteriile juridice incorecte.

În plus, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c) sau articolul 76 din Regulamentul privind marca comunitară ori ambele dispoziții întrucât nu a ținut cont în mod corespunzător de practica Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne privind înregistrarea semnelor care sunt constituite din cifre sau care indică conținutul unei publicații.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 2 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauzele conexate T-200/07–T-202/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (222)

(Cauza C-55/10 P)

(2010/C 113/28)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentant: D. Rzążewska, mandatar)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauzele conexate T-200/07–T-202/07;
- trimiterea cauzei Tribunalului, pentru reexaminare;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta critică Tribunalul de Primă Instanță pentru încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾, întrucât a aplicat criterii juridice greșite pentru a constata că mărcile reclamantei nu sunt susceptibile să fie înregistrate.

În plus, reclamanta critică Tribunalul de Primă Instanță pentru încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară sau a articolului 76 din același regulament sau a celor două dispoziții, întrucât nu a ținut seama în mod corespunzător de practica Oficiului în ceea ce privește înregistrarea semnelor compuse din cifre sau care se referă la conținutul unei publicații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 2 februarie 2010 de Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-425/07 și T-426/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (100)

(Cauza C-56/10 P)

(2010/C 113/29)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentant: D. Rzążewska, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurenței

Recurenta solicită:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2009 în cauzele conexate T-425/07 și T-426/07;
- retrimiterarea cauzei spre judecată în fața Tribunalului;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 38 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾, întrucât a aplicat criterii juridice incorecte în cadrul constatării că, în speță, Camera de recurs a solicitat în mod întemeiat o declarație privind nerevendicarea unor drepturi exclusive asupra părților componente ale cifrelor 100 și 300.

În continuare, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară, întrucât a aplicat criterii juridice incorecte în cadrul constatării că părțile componente ale cifrelor, pentru care s-a solicitat o declarație privind nerevendicarea unor drepturi exclusive, ar fi descriptive.

În plus, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (c), articolul 38 alineatul (2) sau articolul 76 din Regulamentul privind marca comunitară sau toate aceste dispoziții, întrucât nu a luat în considerare în mod corespunzător practica OAPI în privința înregistrării de semne reprezentate de cifre sau care fac trimitere la conținutul unei publicații.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO L 78, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 5 februarie 2010 — Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs

(Cauza C-70/10)

(2010/C 113/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Scarlet Extended SA

Pârâtă: Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs (SABAM)

Întrebările preliminare

1. Directiva 2001/29 ⁽¹⁾ și Directiva 2004/48 ⁽²⁾, coroborate cu Directiva 95/46 ⁽³⁾, Directiva 2000/31 ⁽⁴⁾ și Directiva 2002/58 ⁽⁵⁾, interpretate în special în raport cu articolele 8 și 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, permit statelor membre să autorizeze un judecător național, sesizat în cadrul unei proceduri de fond, și numai în temeiul dispoziției legale care prevede că: „De asemenea, acestea [instanțele naționale] pot emite o somație de încetare a încălcării împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt folosite de un terț pentru a aduce atingere unui drept de autor sau unui drept conex”, pentru a obliga un Furnizor de acces la Internet (denumit în continuare „FAI”) să instituie, cu privire la toată clientela sa, în abstract și cu titlu preventiv, pe cheltuiala exclusivă a respectivului FAI și pentru o perioadă nelimitată, un sistem de filtrare a tuturor comunicațiilor electronice, atât a intrărilor cât și a ieșirilor, care circulă prin intermediul serviciilor sale, în special prin utilizarea programului informatic „peer to peer”, în scopul de a identifica în cadrul rețelei sale circulația de fișiere electronice care conțin o operă muzicală, cinematografică sau audio-vizuală, cu privire la care reclamantul pretinde că deține drepturi, și, ulterior, să blocheze transferul acestora, fie atunci când sunt solicitate, fie atunci când sunt transmise?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, aceste directive impun instanței naționale, chemate să se pronunțe referitor la o cerere având ca obiect emiterea unei somații care privește un intermediar ale cărui servicii sunt folosite de

un terț pentru a aduce atingere unui drept de autor, să aplice principiul proporționalității atunci când se pronunță cu privire la eficacitatea și la efectul disuasiv ale măsurii solici- tate?

- (1) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).
- (2) Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).
- (3) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).
- (4) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).
- (5) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 8 februarie 2010 — Office of Communications/The Information Commissioner

(Cauza C-71/10)

(2010/C 113/31)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Office of Communications

Pârât: The Information Commissioner

Întrebările preliminare

În temeiul Directivei 2003/4/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în situația în care o autoritate publică deține informații în materie de mediu a căror dezvăluire ar aduce atingere mai multor interese protejate prin mai mult de o excepție [în casu, siguranța publică, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) litera (b), și drepturile de proprietate industrială, prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera

(e)], dar această atingere nu ar fi suficient de importantă, în cazul oricăreia dintre excepții analizate separat, pentru a prevala asupra interesului public de dezvăluirea informațiilor, se impune o examinare suplimentară constând în cumulara intereselor separate protejate de cele două excepții și aprecierea globală a acestora în raport cu interesul public de dezvăluire a informațiilor?

(¹) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200).

Recurs introdus la 9 februarie 2010 de European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-94/07, European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)
(reprezentant: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-94/07, EREF/Comisia Comunităților Europene;
- trimiterea cauzei la Tribunal (Camera a șasea) spre judecare;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită Curții să declare nulitatea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-94/07 și să o trimită la Tribunal spre judecare.

Recurenta contestă concluzia reținută de Tribunal în sensul că avocatul său, doamna Fouquet nu o putea reprezenta în fața Tribunalului și că prin urmare cererea sa era inadmisibilă.

Tribunalul de Primă Instanță consideră că având în vedere că doamna Fouquet a fost numită director al EREF la 29 iunie 2004, aceasta nu mai putea fi considerată terț. Recurenta susține că doamna Fouquet nu fusese numită în mod oficial director al EREF întrucât potrivit dreptului belgian o astfel de numire trebuie înregistrată la autoritățile belgiene competente. Statutul de director EREF al doamnei Fouquet era doar onorific, neavând legătură sau având legătură numai în limite foarte restrânse cu atribuția de reprezentare.

Recurenta mai susține că presupunând chiar că statutul de director al doamnei Fouquet era formal, Tribunalul de Primă Instanță a aplicat în mod incorect criteriile pentru acordarea statutului de terț unui avocat. Se afirmă că Tribunalul a reținut în mod greșit atât situația juridică a reprezentantului EREF în fața Curții, cât și repartizarea reală a sarcinilor și a obligațiilor între doamna Fouquet și EREF. Potrivit dreptului german, statutul de director EREF al doamnei Fouquet i-ar permite acesteia reprezentarea recurente în fața Curții.

Recurs introdus la 9 februarie 2010 de European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 19 noiembrie 2009 în cauza T-40/08, European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)
(reprezentant: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2009 în cauza T-40/08, EREF/Comisia Comunităților Europene;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului (Camera a șasea);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită Curții anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2009 în cauza T-40/08 și trimiterea acestei cauze Tribunalului spre rejudecare.

Recurenta contestă concluzia Tribunalului de Primă Instanță (TPI) potrivit căreia avocatul său, doamna Fouquet, nu putea să o reprezinte în fața TPI și că, prin urmare, cererea acesteia era inadmisibilă.

TPI consideră că, întrucât doamna Fouquet a fost numită director al EREF la 29 iunie 2004, aceasta nu mai putea fi considerată un terț independent. Recurenta susține că doamna Fouquet nu fusese numită director al EREF în mod formal, deoarece în temeiul dreptului belgian o asemenea numire trebuie să facă obiectul unei înregistrări oficiale în fața autorităților belgiene competente. Doamna Fouquet purta doar titlul de director al EREF, statutul acesteia neimplicând competența de reprezentare sau implicând-o într-o mică măsură.

De asemenea, recurenta susține că, deși se presupune că poziția de director a doamnei Fouquet avea caracter formal, TPI a aplicat în mod incorect criteriile de apreciere a statutului unui avocat de terț independent. Se arată că TPI a înțeles greșit atât situația legală a reprezentantului EREF în fața Curții, cât și distribuirea efectivă a atribuțiilor și a obligațiilor între doamna Fouquet și EREF. Potrivit dreptului german, calitatea doamnei Fouquet de director al EREF i-ar permite acesteia să o reprezinte pe recurentă în fața Curții.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Rouen (Franța) la 8 februarie 2010 — Marc Berel, în calitate de mandatar al Société Port Angot Développement, Hess, în calitate de administrator judiciar al Société Port Angot Développement, Société Rijn Schelde Mondial France, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, succesoare în drepturi a SAS Manutention de produits chimiques et miniers (Maprochim), Asia Pulp & Paper France/Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Cauza C-78/10)

(2010/C 113/34)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Rouen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantii: Marc Berel, în calitate de mandatar al Société Port Angot Développement, Hess, în calitate de administrator judiciar al Société Port Angot Développement, Société Rijn Schelde Mondial France, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, succesoare în drepturi a SAS Manutention de produits chimiques et miniers (Maprochim), Asia Pulp & Paper France

Pârâți: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Întrebarea preliminară

Articolele 213, 233 și 239 din Codul Vamal Comunitar (CVC) ⁽¹⁾ se opun posibilității ca un codebitor solidar al unei datorii vamale care nu a beneficiat de o decizie de remitere a respectivei datorii să opună autorității administrative cu atribuții de recuperare a creanțelor decizia de remitere întemeiată pe articolul 239 din CVC pe care aceasta din urmă a notificat-o unui alt codebitor solidar pentru a fi scutit de plata datoriei vamale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 11 februarie 2010 — Systeme Helmholtz GmbH/Hauptzollamt Nürnberg

(Cauza C-79/10)

(2010/C 113/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Systeme Helmholtz GmbH

Pârât: Hauptzollamt Nürnberg

Întrebările preliminare

1. Articolul 14 alineatul (1) litera (b) prima teză din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie să fie interpretat în sensul că din excluderea zborurilor de agrement cu caracter privat de la beneficiul scutirii fiscale rezultă că scutirea produselor energetice livrate pentru utilizare drept carburant în aviație nu poate să fie acordată decât unor întreprinderi de transport aerian sau în sensul că această scutire se aplică tuturor carburanților utilizați în aviație atât timp cât avionul este utilizat în scopuri profesionale?
2. Articolul 15 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie să fie interpretat în sensul că această dispoziție privește de asemenea carburanții necesari pentru un avion în vederea efectuării unui zbor dus-întors către un centru de întreținere aeronautică sau în sensul că posibilitatea de scutire nu se aplică decât întreprinderilor al căror obiect social propriu-zis constă în fabricarea, dezvoltarea, testarea și întreținerea aeronavelor?
3. Articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazul utilizării unui avion atât în scop privat, cât și profesional pentru a efectua zboruri de întreținere sau de formare, este necesar, în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, să se acorde o scutire proporțională cu utilizarea profesională în privința carburantului utilizat pentru acest avion?
4. În cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare: din faptul că articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității se aplică în cadrul articolului 14 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității numai în cazul unei utilizări mixte a unui avion în scopuri private și profesionale trebuie să se deducă faptul că nu este necesar să se acorde o scutire zborurilor de întreținere și de formare?
5. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare sau în cazul în care ar rezulta o consecință juridică analoagă din alte dispoziții ale Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității: ce criterii și ce perioade de referință trebuie să se aibă în vedere pentru a determina proporția respectivă de utilizare, în sensul articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, în ceea ce privește zborurile de întreținere sau de formare?

Acțiune introdusă la 11 februarie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-82/10)

(2010/C 113/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neaplicarea în întregime a legislației Uniunii Europene din materia asigurărilor în privința tuturor societăților de asigurare în mod nediscriminatoriu, Republica Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul, în special, al articolelor 6, 8, 9, 13, 15, 16 și 17 din Directiva 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, astfel cum a fost modificată ulterior, și al articolelor 22 și 23 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE și

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, i) Voluntary Health Insurance Board (denumit în continuare „VHI”) nu a putut continua să beneficieze de o exceptare potrivit articolului 4 din Directiva 73/239/CEE începând cu prima modificare a competenței sale în temeiul intrării în vigoare a Voluntary Health Insurance (Amendment) Act 1996 și ii) de la această dată este supus în totalitate cerințelor legislației Uniunii Europene din materia asigurărilor, inclusiv celor referitoare la autorizarea, la supravegherea financiară, la stabilirea dispozițiilor tehnice și la limita solvenței, care include un fond de garanție.

În prezent, VHI își continuă toate operațiunile fără să fi obținut autorizare de la Irish Financial Regulator și fără să se fi conformat, printre altele, cerințelor necesare din materia solvenței.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spania) la 11 februarie 2010 — Aurora Sousa Rodríguez și alții/Air France S.A.

(Cauza C-83/10)

(2010/C 113/37)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Pârâtă: Air France S.A.

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „anulare”, definită la articolul 2 litera (l) [din Regulamentul (CE) nr. 261/2004] ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretată în sensul că vizează în exclusivitate absența plecării zborului în condițiile stabilite sau aceasta trebuie să fie interpretată în sensul că vizează și orice situație în care un zbor cu rezervare a decolat, însă nu a ajuns la destinație, inclusiv situația de întoarcere forțată la aeroportul de origine din motive tehnice?
2. Noțiunea „compensații suplimentare” prevăzută la articolul 12 din regulamentul menționat trebuie să fie interpretată în sensul că permite judecătorului național să acorde, în caz de anulare, despăgubiri care să acopere și prejudiciul moral care rezultă din neexecutarea contractului de transport aerian în conformitate cu criteriile stabilite de dreptul național și de jurisprudența națională în materie de neexecutare a contractelor sau, dimpotrivă, această compensație se raportează numai la cheltuielile efectuate de pasageri care sunt justificate în mod corespunzător și care nu sunt acoperite în mod suficient de operatorul de transport aerian în conformitate cu dispozițiile articolelor 8 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004, fără ca aceste dispoziții să fi fost invocate, sau, în sfârșit, aceste două noțiuni de compensații suplimentare sunt compatibile între ele?

⁽¹⁾ Al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (Text cu relevanță pentru SEE) — Declarație a Comisiei (JO L 46. p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgericht Siegburg (Germania) la 12 februarie 2010 — Hüseyin Balaban/Zelter GmbH

(Cauza C-86/10)

(2010/C 113/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Siegburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hüseyin Balaban

Pârâtă: Zelter GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 6 din Directiva 2000/78/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 27 noiembrie 2000 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept intern care permite, la alegerea angajaților unei întreprinderi care urmează a fi concediați pentru motive legate de funcționarea întreprinderii, în vederea asigurării unei structuri de vârstă echilibrate, formarea unor grupe de vârstă și efectuarea alegerii din rândul angajaților comparabili astfel încât raportul dintre numărul de angajați care trebuie aleși în cadrul fiecărei grupe de vârstă și numărul total al angajaților comparabili care urmează să fie concediați să corespundă raportului dintre numărul de angajați din fiecare dintre grupele respective și numărul total al angajaților comparabili din cadrul întreprinderii?

⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 17 februarie 2010 — Q-Beef NV/Belgische Staat

(Cauza C-89/10)

(2010/C 113/39)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Q-Beef NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

1. Dreptul comunitar se opune posibilității ca instanța națională să aplice termenul de prescripție de cinci ani prevăzut în ordinea juridică internă pentru creanțele împotriva statului și în privința unor acțiuni pentru recuperarea taxelor plătite unui stat membru în temeiul unui sistem mixt de ajutoare și de taxe care s-a dovedit nu

numai parțial nelegal, ci și parțial incompatibil cu dreptul comunitar și care au fost plătite înainte de intrarea în vigoare a unui nou sistem de ajutoare și de cotizații obligatorii ce înlocuiește primul sistem și pe care, printr-o decizie finală, Comisia l-a declarat compatibil cu dreptul comunitar, însă nu în măsura în care aceste cotizații sunt impuse cu efect retroactiv pentru o perioadă anterioară datei acestei decizii?

2. Dreptul comunitar se opune posibilității ca un stat membru să invoce cu succes termene de prescripție naționale care îi sunt în mod special favorabile în comparație cu dreptul comun intern pentru a se apăra în cadrul unei proceduri declanșate împotriva sa de un particular în vederea asigurării protecției drepturilor de care acesta din urmă se bucură în temeiul Tratatului CE, într-un caz precum cel descris de instanța națională, în care aceste termene de prescripție naționale în mod special favorabile au drept consecință că fac imposibilă recuperarea taxelor ce au fost plătite statului membru în temeiul unui sistem mixt de ajutoare și de taxe care s-a dovedit nu numai parțial nelegal, ci și parțial incompatibil cu dreptul comunitar, în condițiile în care Curtea de Justiție a Comunităților Europene nu a constatat incompatibilitatea cu dreptul comunitar decât după expirarea acestor termene de prescripție naționale în mod special favorabile, chiar dacă nelegalitatea exista și anterior?

Acțiune introdusă la 16 februarie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-90/10)

(2010/C 113/40)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și D. Recchia, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că

— prin neindicarea ca priorități de conservare a ariilor speciale de conservare corespunzând siturilor de importanță comunitară din regiunea biogeografică Macaronезia, identificate ca atare prin Decizia 2002/11/CE ⁽¹⁾, în conformitate cu articolul 4 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE ⁽²⁾, și

- prin neadoptarea și neaplicarea măsurilor adecvate de conservare, precum și a unui regim de protecție prin care să se evite deteriorarea habitatelor și perturbările semnificative ale speciilor, garantând protecția legală a ariilor speciale de conservare corespunzând zonelor menționate în Decizia 2002/11/CE care se situează pe teritoriul spaniol, în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din Directiva 92/43/CEE,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (4) și al articolului 6 alineatele (1) și (2) din Directiva 92/43/CEE;

- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că, în ceea ce privește ariile speciale de conservare corespunzând siturilor de importanță comunitară din regiunea biogeografică Macaronezia, identificate ca atare prin Decizia 2002/11/CE, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit

- obligația de a stabili priorități de conservare, potrivit articolului 4 alineatul (4) din directivă;
- obligația de a adopta și de a aplica măsuri adecvate de conservare, precum și un regim de protecție care să evite deteriorarea habitatelor și perturbările semnificative ale speciilor, garantând protecția legală a respectivelor arii speciale de conservare, în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din directivă.

(¹) Decizia Comisiei din 28 decembrie 2001 de adoptare a listei siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică Macaronezia în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului (JO 2002, L 5, p. 16, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 42).

(²) Directiva Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Breda (Țările de Jos) la 17 februarie 2010 — VAV Autovermietung GmbH/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

(Cauza C-91/10)

(2010/C 113/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Breda

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: VAV Autovermietung GmbH

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid, kantoor Roosendaal

Întrebările preliminare

1. Dreptul comunitar, în special principiul liberei prestări a serviciilor în sensul articolelor 49 CE-55 CE (devenite articolele 56 TFUE-62 TFUE), se opune unei reglementări legislative naționale potrivit căreia o persoană rezidentă sau stabilită în Țările de Jos, care utilizează în acest stat un autovehicul înmatriculat și închiriat într-un alt stat membru, este obligată să achite o taxă la prima utilizare a acestui autovehicul în rețeaua rutieră olandeză, în condițiile în care taxa este percepută inițial în totalitate, iar ulterior, după încetarea utilizării vehiculului respectiv în rețeaua rutieră olandeză, soldul fără dobânzi este restituit, astfel încât suma datorată și achitată corespunde duratei utilizării în Țările de Jos?
2. În cazul în care reglementarea legislativă menționată trebuie considerată o restricție a principiului liberei prestări a serviciilor, în sensul articolelor 49 CE-55 CE (devenite articolele 56 TFUE-62 TFUE), aceasta poate fi apreciată drept justificată prin egalitatea de tratament a tuturor autovehiculelor aflate în Țările de Jos, precum și prin obiectivul de evitare a abuzului și/sau a discriminării inverse (care este legat de această egalitate și rezultă din aceasta) atât a locatorilor naționali, cât și a clienților lor, de vreme ce taxa trebuie plătită în mod anticipat în integralitate chiar și în cazul unei închirieri naționale?

Recurs introdus la 17 februarie 2010 de Media-Saturn-Holding GmbH împotriva Hotărârii pronunțate la 15 decembrie 2009 în cauza T-476/08 — Media-Saturn-Holding GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-92/10 P)

(2010/C 113/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Media-Saturn-Holding GmbH (reprezentanți: C.-R. Haarmann și E. Warnke, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- Anularea în întregime a Hotărârii pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene la 15 decembrie 2009 în cauza T-476/08;
- anularea Deciziei pronunțate de Camera a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 august 2008 în procedura căii de atac R 591/2008-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs pune în discuție hotărârea Tribunalului prin care acesta a respins acțiunea formulată de reclamantă în vederea obținerii anulării Deciziei din 28 august 2008 a Camerei a patra a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne de respingere a cererii sale de înregistrare a mărcii figurative „BEST BUY”. Reclamanta susține că Tribunalul a interpretat în mod greșit în drept motivul absolut de refuz pentru mărcile care nu au caracter distinctiv, astfel cum prevede articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr.

40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (denumit în continuare „RMC”). Acest recurs este împărțit în trei părți, după cum urmează:

În primul rând, Tribunalul a dedus în mod greșit lipsa caracterului distinctiv din aprecierea unei mărci care nu este în realitate marca solicitată. Atunci când a verificat caracterul distinctiv al mărcii respective, Tribunalul a pornit de la un semn ce conține elementul verbal „BEST BUY” scris în mod corect și care făcea obiectul unei alte proceduri în fața Tribunalului. Spre deosebire de acest alt semn, în prezenta cauză, reclamanta arată că un semn verbal „BEST BUY” nu s-ar forma în ceea ce privește marca solicitată de reclamantă decât după o scurtă reflecție, din cauza grafiei literei „B” care constituie prima literă atât a cuvântului „BEST”, cât și a cuvântului „BUY”. Întrucât elementul suplimentar al acestui semn, rezultat din modul diferit și incorect în care este scris, prezintă, potrivit reclamantei, un minimum de caracter distinctiv, Tribunalul nu ar fi trebuit să se întemeieze pe o decizie anterioară care ar privi un semn căruia îi lipsește întocmai această particularitate.

În al doilea rând, Tribunalul nu a ținut seama de principiul potrivit căruia problema dacă o marcă complexă are sau nu are caracter distinctiv trebuie să depindă de aprecierea mărcii în ansamblu. Această apreciere lipsește în hotărârea în litigiu. Tribunalul a examinat, așadar, în mod individual fiecare element pentru a se pronunța asupra problemei dacă acest element era în măsură — în mod individual — să confere mărcii respective caracter distinctiv, întrebare la care a dat în mod automat un răspuns negativ întrucât, în opinia Tribunalului, elementul luat în considerare nu prezenta, ca atare, caracter distinctiv. Nu s-a făcut nici o verificare a mărcii în ansamblu, deși această analiză nu putea exclude posibilitatea ca suma elementelor care nu sunt, ca atare, susceptibile să fie protejate să constituie o marcă ce, în ansamblu, este susceptibilă să fie protejată.

În al treilea rând, atunci când a verificat caracterul distinctiv al mărcii, Tribunalul a utilizat un criteriu prea strict. Acesta a apreciat că perceperea mărcii „mai întâi” ca un slogan publicitar este suficientă pentru a constitui un motiv absolut de refuz al înregistrării în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din RMC. O astfel de apreciere constituie o încălcare a principiilor juridice ce figurează la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din RMC, astfel cum acesta a fost pus în aplicare de Curte. Faptul că o marcă are caracterul unei aprecieri pozitive nu exclude însăși posibilitatea ca aceasta să fie totuși de natură să garanteze în raport cu consumatorii originea produselor sau a prestațiilor pe care le desemnează. O astfel de marcă poate într-adevăr să fie considerată de publicul interesat un slogan publicitar și, în același timp, o indicație de origine comercială. În această privință, Tribunalul ar fi trebuit cel puțin să indice motivele pentru care nu aceasta era situația mărcii solicitate.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 22 februarie 2010 — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Cauza C-95/10)

(2010/C 113/43)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Strong Segurança SA

Pârât: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Întrebările preliminare

1. Trebuie să se considere că, de la 31 ianuarie 2006, articolul 47 din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 este direct aplicabil în ordinea juridică națională, în sensul că prin acesta se conferă particularilor un drept pe care îl pot invoca împotriva autorităților administrative portugheze?
2. În cazul unui răspuns afirmativ, dispoziția menționată se aplică, în pofida prevederilor articolului 21 din aceeași directivă, în privința contractelor având ca obiect serviciile prevăzute în anexa II B?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 22 februarie 2010 — Frans Bosschaert/Belgische Staat, Slachthuizen Georges Goossens en Zonen NV și Slachthuizen Goossens NV

(Cauza C-96/10)

(2010/C 113/44)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Frans Bosschaert

Pârâte: Belgische Staat

Slachthuizen Georges Goossens NV

Slachthuizen Goossens NV

Întrebările preliminare

1. Se opune dreptul comunitar ca instanța națională să aplice termenul de prescripție de cinci ani prevăzut în ordinea juridică internă pentru creanțele asupra statului la acțiuni în restituirea taxelor care au fost plătite unui stat membru în temeiul unui sistem mixt de ajutoare și de taxe care s-a dovedit numai parțial ilegal, dar și parțial incompatibil cu dreptul comunitar, și care au fost plătite înainte de intrarea în vigoare a unui nou sistem de ajutoare și de cotizații obligatorii care înlocuiește primul sistem și pe care Comisia, prin decizia sa finală, l-a declarat compatibil cu dreptul comunitar, cu excepția situației în care aceste cotizații sunt impuse cu efect retroactiv pentru o perioadă anterioară datei acestei decizii?
2. Se opune dreptul comunitar ca, atunci când un stat membru impune taxe unui particular care, la rândul său, este obligat să repercuteze aceste taxe asupra altor particulari cu care întreține relații comerciale într-un sector în care statul membru a impus un sistem mixt de ajutoare și de taxe, iar acest sistem s-a dovedit ulterior nu numai parțial ilegal, dar și parțial incompatibil cu dreptul comunitar, acești particulari să fie, în temeiul dispozițiilor naționale, supuși unui termen

de prescripție mai scurt în privința restituirii, de către statul membru, a cotizațiilor contrare dreptului comunitar, deși ei dispun de un termen de prescripție mai lung în privința acțiunii în restituirea acelorași cotizații împotriva unui particular care a intervenit în calitate de intermediar, astfel încât acest intermediar se poate regăsi într-o situație în care acțiunea introdusă împotriva sa nu este prescrisă spre deosebire de cea introdusă împotriva statului membru, iar acest intermediar poate fi astfel urmărit în justiție de alți operatori și trebuie, eventual, să cheme statul membru în garanție, dar nu poate solicita acestui stat membru restituirea cotizațiilor pe care el însuși le-a vărsat acestuia din urmă?

3. Se opune dreptul comunitar ca un stat membru să invoce cu succes termenele de prescripție naționale, care îi sunt în mod special favorabile în raport cu dreptul comun intern, pentru a se apăra în cadrul unei proceduri introduse împotriva sa de un particular pentru a asigura protecția drepturilor care îi revin acestuia din urmă în temeiul Tratatului CE, într-un caz precum cel definit de instanța națională în care aceste termene de prescripție în mod special favorabile au drept consecință imposibilitatea restituirii taxelor care au fost plătite statului membru în temeiul unui sistem mixt de ajutoare și de taxe care s-a dovedit nu numai parțial ilegal, dar și parțial incompatibil cu dreptul comunitar, în condițiile în care Curtea de Justiție a Comunităților Europene nu a constatat incompatibilitatea cu dreptul comunitar decât după expirarea acestor termene de prescripție naționale în mod special favorabile, deși nelegalitatea exista anterior?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance de Dax (Franța) la 22 februarie 2010 în cauzele — AG2R Prévoyance/Bourdil SARL — AG2R Prévoyance/Société boucalaise de boulangerie SARL — AG2R Prévoyance/Baba-Pom SARL

(Cauza C-97/10)

(Cauza C-98/10)

(Cauza C-99/10)

(2010/C 113/45)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Dax

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: AG2R Prévoyance

Pârâte: Bourdil SARL, Société boucalaise de boulangerie SARL, Baba-Pom SARL

Întrebarea preliminară

1. Un acord colectiv extins prin care se acordă un drept exclusiv de gestiune unui regim unic de rambursare complementară a cheltuielilor medicale (în prezenta cauză organismul AG2R Prévoyance) încalcă dispozițiile articolului 82 CE atunci când acest acord nu prevede, și chiar exclude în mod expres, orice scutire de afiliere la acest regim (cu condiția ca normele comunitare de concurență să nu împiedice îndeplinirea misiunii încredințate astfel organismului AG2R Prévoyance)?

Acțiune introdusă la 23 februarie 2010 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-100/10)

(2010/C 113/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și J. SÉNÉCHAL, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (¹) sau, în orice caz, prin necomunicarea dispozițiilor menționate către Comisie, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 53 din această directivă;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/43/CE a expirat la 28 iunie 2008. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu luase toate măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia în legătură cu acestea.

(¹) JO L 157, p. 87, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 122.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Judecătoria Focșani (România) la data de 24 februarie 2010 — Frăsina Bejan/Tudorel Mușat

(Cauza C-102/10)

(2010/C 113/47)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Judecătoria Focșani

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Frăsina Bejan

Pârât: Tudorel Mușat

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile art. 40 din Legea nr. 136/1995 (¹) și ale art. 1-6 cu precădere art. 3 și art. 6 din Ordinul 3111/2004 al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (²), cu referire la art. 10 alin. 3 din Legea nr. 136/1995 contravin dispozițiilor art. 169 FUE (ex. 153 CE)?
2. În cazul în care dreptul național al unui stat membru prevede că persoana pagubită nu are dreptul la despăgubiri în baza contractului de asigurare de răspundere civilă auto în situația în care: accidentul a fost produs cu intenție, accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiune săvârșită cu intenție, accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încerca să se sustragă de la urmărire, persoana răspunzătoare de producerea pagubei a condus vehiculul fără consimțământul asiguratului, aceste dispoziții nu sunt excesiv de restrictive pentru realizarea obiectivului urmărit (de protecție socială, respectiv faptul că se impune a se garanta unei persoane pagubite că nu rămâne nedes-

dăunată pentru distrugerea proprietății sale) depășind ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia?

3. Dacă răspunsul ar fi negativ la întrebarea 2), restricția impusă nu pune persoana pagubită într-o situație discriminatoare față de cetățeni ai altor state membre UE care sunt excluși de la despăgubire doar în situațiile prevăzute de art. 2 alin. (1), liniuțele 1, 2, 3 din Directiva 84/5/CEE (³), (directiva a 2-a) privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de vehicule?
4. Excluderile de la risc asigurat impuse de legislația națională în astfel de situații restrâng libertatea de stabilire și de liberă prestare a serviciilor consacrate de art. 49 FUE (ex 43 CE) și art. 56 FUE (ex 49 CE) cu referire la Directiva 92/49 CE (⁴) (a 3-a directivă) privind asigurarea generală directă?
5. În cazul în care dreptul național al statului membru UE prevede că persoana victimă a unui eveniment rutier poate solicita persoanei care poartă răspunderea pentru rambursarea cheltuielilor rezultate din repararea sau, după caz, înlocuirea autoturismului, a altor cheltuieli ocazionate, excluderea pentru asigurator de a fi obligat de a despăgubi persoana prejudiciată ca urmare a unui eveniment rutier într-un stadiu inițial (de îndată ce s-a produs evenimentul), urmând ca ulterior în funcție de modul de soluționare a litigiului și, respectiv, de stabilirea persoanei care poartă răspunderea pentru pagubă, acesta să aibă calea unei acțiuni în regres, pentru a se facilita soluționarea rapidă și eficientă a cererilor de despăgubiri și pentru evitarea pe cât posibil a unor proceduri judiciare costisitoare ce ar putea pune părțile în imposibilitatea de a-și valorifica dreptul, chiar și în situația în care s-ar face aplicarea dispozițiilor Directivei 2003/8/CE (⁵) și a Recomandărilor R (81)7 și (93)1, nu poate fi considerată abuzivă, contrară însăși considerentelor tuturor directivelor privind asigurarea de răspundere civilă auto?
6. În situația în care răspunsul la întrebarea 5 ar fi negativ, acesta nu ar contraveni prevederilor punctului 21 (preambul) din Directiva 2005/14/CE (⁶) a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto?
7. Excluderea reclamantei de la despăgubire în speță în baza contractului de asigurare civilă auto nu este de natură a o pune într-o situație discriminatorie față de alte persoane ce ar fi despăgubite chiar și în situația în care persoana ce poartă răspunderea pentru prejudiciu ar rămâne necunoscută sau este neasigurată în condițiile în care reclamanta a achitat și o poliță de asigurare civilă auto obligatorie și una facultativă, în sume deloc neglijabile și cu toate acestea bunurile sale nu sunt protejate nicidecum?

8. Instanța națională este singura competentă să stabilească dacă un organism, precum societatea de asigurare în speță, îndeplinește criteriile care permit invocarea împotriva sa a dispozițiilor unei directive care produce efecte directe? Și, dacă răspunsul este afirmativ, care ar fi criteriile aplicabile în acest sens?
9. Netranspunerea în ordinea sa juridică de către un stat membru UE a Directivei 2005/14/CE (cu toate că termenul de transpunere a expirat la 11.06.2007) și în special a dispozițiilor punctelor 20, 21, 22 este de natură a prejudicia reclamanta prin încălcarea unui drept fundamental al acesteia, de respectare a bunurilor sale, chiar dacă în prezent Directiva 2009/103/CE ⁽⁷⁾ a Parlamentului European și a Consiliului a abrogat Directivele I-V privind asigurările de răspundere auto (72/166/CE, 84/5/CE, 90/232/CEE, 2000/26/CE și 2005/14/CE), reglementările la care am făcut referire regăsindu-se în totalitate în cuprinsul noii Directive CE, ce, mai mult decât dispozițiile abrogate, protejează dreptul persoanei pagubite ca urmare a unui eveniment rutier?
10. Poate instanța națională să invoce din oficiu încălcarea unei dispoziții comunitare și să declare nulitatea clauzei de excludere de la risc asigurat în cazul în care persoana prejudiciată — consumator nu a fost informată cu privire la excluderi — situațiile în care nu operează asigurarea (contrar dispozițiilor Directivei 2005/14), precum și în situația în care societatea de asigurare a impus și mai multe excluderi decât cele prevăzute în legea cadru privind asigurările Legea nr. 136/1995, chiar dacă această nulitate nu a fost invocată în fața instanței de persoana îndreptățită cu toate că legislația națională a transpus prevederile Directivei 93/13/CE ⁽⁸⁾ prin Legea nr. 193/2000 ⁽⁹⁾ ?

- ⁽⁷⁾ Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 16 septembrie 2009, privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 263, p. 11).
- ⁽⁸⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială capitol 15/vol. 2, p. 273).
- ⁽⁹⁾ Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, M. Of., nr. 560 din 10.11.2000, completată prin Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor — M. Of., Partea I, nr. 899 din 28.12.2007).

A acțiune introdusă la 24 februarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-103/10)

(2010/C 113/48)

Limba de procedură: portugheză

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și P. Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/121/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 de modificare a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase pentru a o adapta la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din directiva menționată;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

- ⁽¹⁾ Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, M. Of., Partea I, nr. 303 din 30.12.1995.
- ⁽²⁾ Ordinul nr. 3111/2004 al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, M. Of., Partea I, nr. 1243/2004 din 23.12.2004.
- ⁽³⁾ A doua Directivă a Consiliului, din 30 decembrie 1983, privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 8, p. 17, Ediție specială capitol 06/vol. 1, p. 104).
- ⁽⁴⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului, din 18 iunie 1992, de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, p. 1, Ediție specială capitol 06/vol. 2., p. 53).
- ⁽⁵⁾ Directiva 2003/8/CE a Consiliului, din 27 ianuarie 2003, de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, p. 41, Ediție specială capitol 19/vol. 6., p. 41).
- ⁽⁶⁾ Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 11 mai 2005, de modificare a directivelor 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE și 90/232/CEE și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto Text cu relevanță pentru SEE (JO L 149, p. 14, Ediție specială capitol 06/vol. 7., p. 212).

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 1 iunie 2008.

(¹) JO L 396, p. 850, Ediție specială, 13/vol. 59, p. 11.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 25 februarie 2010 — Lidl & Companhia/Fazenda Pública

(Cauza C-106/10)

(2010/C 113/49)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lidl & Companhia

Pârâtă: Fazenda Pública

Intervenient: Ministério Público

Întrebările preliminare

Articolul 78 primul paragraf litera (a) coroborat cu articolul 79 primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE (¹) din 28 de noiembrie 2006 trebuie interpretat în sensul că nu permite ca, în cadrul achizițiilor intracomunitare, să fie inclusă în baza de impozitare a TVA valoarea taxei pe vehicule instituită prin Legea nr. 22-A/2007 din 29 iunie 2007?

(¹) Directiva 2006/112/CE Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7)

Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-111/10)

(2010/C 113/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Consiliului din 16 decembrie 2009 privind acordarea unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Lituania pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013 (¹);
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul a invalidat decizia Comisiei ce rezultă din propunerea de măsuri adecvate aflată la punctul 196 din Liniile directe ale Comunității privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 (²) (denumite în continuare „Liniile directe agricole 2007”) și din acceptarea sa necondiționată de către Lituania, prin care aceasta din urmă a fost obligată să finalizeze schema de ajutor existentă pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului cel mai târziu la 31 decembrie 2009. Sub pretextul unor împrejurări excepționale, Consiliul a permis în fapt Lituaniei să mențină acea schemă până la expirarea liniilor directe agricole 2007, la 31 decembrie 2013. Împrejurările pe care Consiliul și-a întemeiat decizia nu constituie în mod vădit împrejurări excepționale de natură să justifice decizia luată și nu țin seama de decizia Comisiei referitoare la acea schemă.
2. Comisia invocă patru motive în susținerea acțiunii sale în anulare:

În primul rând, potrivit Comisiei, Consiliul nu era competent să acționeze în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE, întrucât ajutorul pe care l-a autorizat era un ajutor existent pe care Lituania s-a angajat să îl elimine până la sfârșitul anului 2009 atunci când a acceptat măsurile adecvate care i-au fost propuse de Comisie.

În al doilea rând, potrivit Comisiei, Consiliul a comis un abuz de putere prin încercarea de a neutraliza decizia potrivit căreia măsurile de ajutor pot fi menținute de Lituania până la sfârșitul anului 2009, nu și după această dată, permițând ca acestea să poată fi menținute până în anul 2013.

În al treilea rând, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale care se aplică statelor membre, precum și în raporturile între instituții. Prin decizia sa, Consiliul a exonerat Lituania de obligația de cooperare pe care o avea față de Comisie în legătură cu măsurile adecvate acceptate de acest stat membru privind ajutorului de stat existent pentru achiziționarea de terenuri agricole aflate în proprietatea statului, în contextul cooperării stabilite prin articolul 108 alineatul (1) TFUE.

În sfârșit, Comisia susține că, în măsura în care a considerat că există împrejurări excepționale care să justifice adoptarea măsurii aprobate, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere. Comisia menționează că, în măsura în care a existat vreo împrejurare excepțională, decizia atacată aprobă un ajutor care fie nu poate răspunde acestor împrejurări excepționale, fie depășește ceea ce ar fi necesar pentru a le face față, cu încălcarea principiului proporționalității.

⁽¹⁾ 2009/983/UE, JO L 338, p. 93.

⁽²⁾ JO C 319, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 1 martie 2010 — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen/Zaza Retail BV [Philippe și Cécile Noelmans, administratori judiciari ai Zaza Retail BV (Belgia)];
Intervenientă: Zaza Retail BV [Manon Cordewener, administrator judiciar al Zaza Retail BV (Țările de Jos)]

(Cauza C-112/10)

(2010/C 113/51)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Pârâte: Zaza Retail BV

[Philippe și Cécile Noelmans, administratori judiciari ai Zaza Retail BV (Belgia)]

Intervenientă: Zaza Retail BV

[Manon Cordewener, administrator judiciar al Zaza Retail BV (Olanda)]

Întrebările preliminare

1. Expresia „condiții stabilite” prevăzută la articolul 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 1346/2000 se referă și la

condițiile legate de calitatea sau de interesul unei entități, precum ministerul public al unui alt stat membru, care îi permit acesteia să deschidă o procedură de insolvență, ori aceste „condiții stabilite” se referă numai la condițiile materiale care permit aplicarea acestei proceduri? ⁽¹⁾

2. Termenul „creditor” prevăzut la articolul 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000 poate fi interpretat în mod larg în sensul că o autoritate a unui stat membru, pe care dreptul său național o autorizează să deschidă o procedură de insolvență și care intervine în interesul general și în calitate de reprezentant al tuturor creditorilor, ar putea eventual să deschidă în mod valabil procedura teritorială de insolvență conform articolului 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000?

3. Dacă termenul „creditor” poate desemna și o autoritate națională competentă să deschidă o procedură de insolvență, pentru aplicarea articolului 3 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000 este necesar ca această autoritate națională să dovedească că acționează în interesul creditorilor care au ei înșiși domiciliul, sediul social sau reședința principală în țara acestei autorități naționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) la 3 martie 2010 — État du Grand-Duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

(Cauza C-116/10)

(2010/C 113/52)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: État du Grand-Duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines

Pârâți: Pierre Feltgen (administrator în procedura de faliment a Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

Întrebările preliminare

Serviciile prestate de proprietarul unei nave maritime care pune la dispoziția unor persoane fizice această navă, în schimbul unei remunerații și împreună cu un echipaj, pentru efectuarea unor călătorii de agrement în largul mării de către acești clienți, pot fi scutite în temeiul articolului 15 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ în cazul în care aceste prestații sunt considerate atât servicii de închiriere de nave, cât și servicii de transport?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-117/10)

(2010/C 113/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2010/10/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 20 noiembrie 2009 privind acordare a unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Polonă în vederea achiziționării de terenuri agricole în perioada 1 ianuarie 2010-31 decembrie 2013,

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin adoptarea deciziei contestate, Consiliul a infirmat decizia Comisiei rezultând din propunerea de măsuri necesare prevăzută la punctul 196 din Orientările agricole 2007 și din acceptarea lor necondițională de către Polonia, prin care aceasta era obligată să elimine o schemă de ajutor existentă pentru achiziționarea de terenuri agricole până cel târziu la 31 decembrie 2009. Sub aparența unor împrejurări excepționale, Consiliul a permis în fapt Poloniei să mențină această schemă până la expirarea Orientărilor agricole 2007 la 31 decembrie 2013. Împrejurările invocate de Consiliu drept temeiuri ale deciziei sale nu au, în mod evident, caracter excepțional de natură să justifice decizia luată și nu țin cont de decizia Comisiei în ceea ce privește schema respectivă. În susținerea acțiunii în anulare, Comisia invocă patru argumente de drept:

- a) în primul rând, consideră că Consiliul nu avea competența de a acționa în temeiul articolului 88 alineatul (2) al treilea paragraf CE întrucât acesta nu a decis cu privire la cererea Poloniei în termenul de trei luni stabilit la al patrulea paragraf al aceleiași dispoziții și întrucât ajutorul pe care l-a aprobat era oricum un ajutor care exista și pe care Polonia se obligase să îl elimine până la sfârșitul anului 2009 atunci când aceasta a acceptat măsurile necesare propuse de Comisie.
- b) În al doilea rând, Consiliul a săvârșit un abuz de putere întrucât a urmărit să neutralizeze decizia că măsurile de ajutor pe care Polonia era liberă să le mențină până la sfârșitul anului 2009, dar nu și după această dată, nu puteau fi menținute până în 2013.
- c) În continuare, prin intermediul celui de al treilea motiv, decizia contestată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale aplicabil între statele membre, precum și între instituții. Prin decizia adoptată, Consiliul a scutit Polonia de obligația de cooperare cu Comisia privind măsurile necesare acceptate de acest stat membru în legătură cu ajutoarele existente pentru achiziționarea de terenuri agricole în contextul cooperării instituite la articolul 88 alineatul (1) CE.
- d) Prin intermediul ultimului motiv, Comisia susține că a fost săvârșită o eroare vădită de evaluare de către Consiliul, în măsura în care acesta a apreciat că existau împrejurări excepționale ce justificau adoptarea măsurilor aprobate.

⁽¹⁾ JO L 4, 8.1.2010, p. 89

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza C-118/10)**

(2010/C 113/54)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2009/991/UE ⁽¹⁾ a Consiliului din 16 decembrie 2009 privind acordarea unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Letonia pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul a anulat decizia Comisiei care a rezultat din propunerea de măsuri utile care figurează la punctul 196 din Orientările din 2007 privind sectorul agricol și din acceptarea necondiționată a acestora de către Letonia, obligând acest din urmă stat membru să pună capăt cel mai târziu la 31 decembrie 2009 unui regim de ajutoare existent pentru cumpărarea de terenuri agricole. Invocând împrejurări excepționale, Consiliul a autorizat în fapt Letonia să mențină acest regim până la expirarea Orientărilor din 2007 privind sectorul agricol, la 31 decembrie 2013. Împrejurările invocate de Consiliu pentru motivarea deciziei sale în mod vădit nu reprezintă împrejurări excepționale de natură să justifice decizia adoptată și nu țin seama de decizia Comisiei referitoare la acest regim. În susținerea acțiunii sale în anulare, Comisia invocă patru motive:

a) În primul rând, aceasta consideră că Consiliul nu avea competența de a acționa în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE întrucât ajutorul pe care l-a aprobat era un ajutor existent pe care Letonia,

atunci când a acceptat măsurile utile care îi fuseseră propuse de Comisie, se angajase să le elimine până la sfârșitul anului 2009.

b) În al doilea rând, prin autorizarea măsurilor de ajutoare până în anul 2013, Consiliul a comis un abuz de putere, întrucât încearcă să neutralizeze decizia potrivit căreia Letonia avea libertatea de a menține aceste măsuri doar până la sfârșitul anului 2009, însă nu și după această dată.

c) În al treilea rând, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale care se aplică atât statelor membre, cât și între instituții. Prin decizia adoptată, Consiliul a liberat Letonia de obligația de a coopera cu Comisia în ceea ce privește măsurile utile acceptate de acest stat membru, în cadrul cooperării stabilite la articolul 108 alineatul (1) TFUE, în legătură cu ajutoarele existente pentru cumpărarea terenurilor agricole.

d) Prin ultimul motiv, Comisia susține că Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere în măsura în care a considerat că existau împrejurări excepționale care justificau adoptarea măsurii aprobate.

⁽¹⁾ JO L 339, p. 34.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Marknadsdomstolen (Suedia) la 8 martie 2010 — Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB**(Cauza C-122/10)**

(2010/C 113/55)

*Limba de procedură: suedeza***Instanța de trimitere**

Marknadsdomstolen

Părțile din acțiunea principală*Reclamant:* Konsumentombudsmannen (KO)*Pârâtă:* Ving Sverige AB

Întrebările preliminare

1. Condiția prevăzută la articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă, față de consumatori (denumită în continuare „directiva”) ⁽¹⁾, desemnată prin expresia „care îl determină pe consumator să cumpere un produs”, trebuie interpretată în sensul că există o invitație de a cumpăra din momentul în care informația privind produsul promovat și prețul acestuia este disponibilă, astfel încât consumatorul să poată decide să cumpere, sau este necesar ca în comunicarea comercială să se regăsească de asemenea o posibilitate concretă de a cumpăra produsul (de exemplu, un bon de comandă) ori ca această comunicare să prezinte o legătură cu o astfel de posibilitate (de exemplu, o reclamă în exteriorul unui magazin)?
2. Dacă la întrebarea anterioară se răspunde în sensul că trebuie să existe o posibilitate concretă de a cumpăra produsul, această condiție poate fi considerată îndeplinită în cazul în care comunicarea comercială se referă la un număr de telefon sau un site internet unde poate fi comandat produsul?
3. Articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că cerința privind prețul este îndeplinită în cazul în care comunicarea comercială conține un preț de bază, mai precis prețul cel mai mic pentru care poate fi cumpărat produsul sau categoria de produse promovate, chiar dacă produsul sau categoria de produse promovate sunt disponibile în alte variante ori cu alt conținut, la prețuri care nu sunt indicate?
4. Articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că cerința privind caracteristicile unui produs este îndeplinită din momentul în care o există o referință verbală sau vizuală la produs („verbal or visual reference to the product”) ⁽²⁾, mai precis, dacă produsul este identificat, însă nu este descris?
5. Dacă răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, acesta este valabil și în situația în care produsul promovat este oferit în mai multe variante, însă comunicarea comercială se referă la acestea numai printr-o denumire comună?
6. Dacă există o invitație de a cumpăra, articolul 7 alineatul (4) litera (a) trebuie interpretat în sensul că este suficient să se indice numai anumite caracteristici principale ale produsului și, pentru mai multe detalii, comerciantul să trimită la site-ul său internet, cu condiția ca pe acest site să se existe informații esențiale privind caracteristicile principale ale produsului, prețul și alte condiții, în conformitate cu cerințele articolului 7 alineatul (4)?

7. Articolul 7 alineatul (4) litera (c) trebuie interpretat în sensul că este suficient să se indice un preț de bază pentru a cerința privind prețul să fie îndeplinită?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

⁽²⁾ Document de lucru al Comisiei „Document de orientare privind aplicarea Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale”, p. 47 și următoarele.

Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-127/10)

(2010/C 113/56)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Karanasou-Apostolopoulou și G. Zavvos)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte către Comisie, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/42/CE în ordinea juridică internă s-a împlinit la 29 iunie 2008.

⁽¹⁾ JO L 157, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 120.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul(Cauza T-401/06) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratat individual — Eșantionare — Susținerea plângerii de industria comunitară — Definiția produsului în cauză — Egalitate de tratament — Prejudiciu — Încredere legitimă — Obligația de motivare”)

(2010/C 113/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Brosmann Footwear (HK) Ltd (Kowloon, China); Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd (Zhongshan, China); Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (Guangzhou, China); și Risen Footwear (HK) Co., Ltd (Kowloon, China) (reprezentanți: L. Ruessmann și A. Willems, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și T. Scharf, agenți) și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn și S. Verhulst, ulterior P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3), în măsura în care le privește pe reclamante

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co., Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

3. Comisia Europeană și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea din 4 martie 2010 — Zhejiang Aokang Shoes și Wenzhou Taima Shoes/Consiliul(Cauzele conexate T-407/06 și T/408/06) ⁽¹⁾

(„Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratat individual — Eșantionare — Dreptul la apărare — Egalitate de tratament — Prejudiciu — Încredere legitimă — Obligația de motivare”)

(2010/C 113/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (Yongjia, China) (cauza T-407/06) și Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd (Wenzhou, China) (cauza T-408/06) (reprezentanți: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, și K. Beal, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și T. Scharf, agenți), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn și S. Verhulst, ulterior P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Monte Urano, Italia) și celelalte șaisprezece interveniente ale căror denumiri figurează în anexă (reprezentanți: G. Celona, P. Tabellini și C. Cavaliere, avocați)

Obiectul

Cereri de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3), în măsura în care le privește pe reclamante

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile.
2. Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd și Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
3. Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas și celelalte șaisprezece interveniente ale căror denumiri figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul

(Cauza T-409/06) (¹)

(„Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Eșantionare — Lipsa cooperării — Dreptul la apărare — Prejudiciu — Obligația de motivare”)

(2010/C 113/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd (Hui Yang City, China) (reprezentanți: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, și K. Beal, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și T. Scharf, agenți), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn și S. Verhulst, ulterior P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Monte Urano, Italia) și celelalte șaisprezece interveniente ale căror denumiri figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: G. Celona, P. Tabellini și C. Cavaliere, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3), în măsura în care o privește pe reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
3. Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas și celelalte șaisprezece interveniente ale căror denumiri figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Foshan City Nanhai Golden Step Industrial/Consiliul**(Cauza T-410/06) ⁽¹⁾**

(„Dumping — Importuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Stabilirea valorii normale calculate — Preț de export — Dreptul la apărare — Prejudiciu — Obligația de motivare”)

(2010/C 113/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (Lishui, China) (reprezentanți: I. MacVay, solicitor, R. Thompson, QC, și K. Beal, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet și T. Scharf, agenți) și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn și S. Verhulst, ulterior P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3), în măsura în care o privește

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

3. Comisia Europeană și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.**Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — Grupo Promer Mon Graphic/OAPI — PepsiCo (Reprezentarea unui suport promoțional circular)****(Cauza T-9/07) ⁽¹⁾**

[„Desen sau model comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model comunitar înregistrat reprezentând un suport promoțional circular — Desen sau model comunitar anterior — Motiv de nulitate — Conflict — Lipsa unei impresii globale diferite — Noțiunea de conflict — Produs în cauză — Gradul de libertate al autorului — Utilizator avizat — Articolul 10 și articolul 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2010/C 113/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Grupo Promer Mon Graphic, SA (Sabadell, Spania) (reprezentant: R. Almaraz Palmero, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: PepsiCo, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei R 1001/2005-3 pronunțate de Camera a treia de recurs a OAPI din data de 27 octombrie 2006, privind o procedură de declarare a nulității între Grupo Promer Mon Graphic, SA și PepsiCo, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 27 octombrie 2006 (cauza R 1001/2005-3).
2. OAPI și PepsiCo, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Grupo Promer Mon Graphic, SA în procedura în fața Tribunalului.
3. OAPI și PepsiCo suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Grupo Promer Mon Graphic în procedura în fața camerei de recurs.

(¹) JO C 56, 10.3.2007.

Hotărârea Tribunalului din 17 martie 2010 — Mäurer + Wirtz/OAPI — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)

(Cauza T-63/07) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative toasca de FEDEOLIVA — Mărci verbale anterioare comunitară și naționale TOSCA — Motive relative de refuz — Neluare în considerare a unui argument — Articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 113/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mäurer + Wirtz GmbH & Co. KG (Stolberg, Germania) (reprezentant: D. Eickemeier, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, AIE (Jaén, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 decembrie 2006 (cauza R 761/2006-2) privind o procedură de opoziție între Mühlens GmbH & Co. KG și Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, AIE

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 decembrie 2006 (cauza R 761/2006-2) în măsura în care aceasta respinge opoziția formulată în temeiul articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară].
2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Mäurer + Wirtz GmbH & Co. KG și Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — KEK Diavlos/Comisia

(Cauza T-190/07) (¹)

[„Sprijin financiar acordat în cadrul programului de informare a cetățeanului european (Prince) — Proiect privind pregătirea pentru introducerea euro în mediul școlar — Decizie de rambursare a avansului plătit — Obligația de motivare — Eroare de apreciere”]

(2010/C 113/63)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: KEK Diavlos (Atena, Grecia) (reprezentant: D. Chatzimichalis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Condou-Durande și S. Petrova, agenți, asistați de E. Politis, avocat)

(Ostrava, Republica Cehă) (reprezentanți: S. Hejdomá și R. Charvát, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2006) 465 final a Comisiei din 23 februarie 2006 de rambursare a valorii, majorate cu dobânzi de întârziere, a avansului plătit în temeiul contractului de sprijin financiar încheiat în cadrul programului Prince pentru o operațiune intitulată „The EURO — Its genuine and essential impact on schoolchildren” (Eurogenesis) privind pregătirea pentru introducerea euro în mediul școlar

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă KEK Diavlos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Weldebräu/OAPI — Kofola Holding (Forma unei sticle cu gât elicoidal)

(Cauza T-24/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Forma unei sticle cu gât elicoidal — Marcă comunitară tridimensională anterioară constând în forma unei sticle cu gât elicoidal — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 113/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Weldebräu GmbH & Co. KG (Plankstadt, Germania) (reprezentant: W. Göpfert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Kofola Holding a.s.

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 15 noiembrie 2007 (cauza R 1096/2006-4), privind o procedură de opoziție între Weldebräu GmbH & Co. KG și Kofola Holding a.s.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Weldebräu GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — Centre de coordination Carrefour/Comisia

(Cauza T-94/08) (¹)

[„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia — Nouă decizie a Comisiei adoptată ca urmare a unei anulări în parte de către Curte — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”]

(2010/C 113/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centre de coordination Carrefour SNC (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: X. Clarebout și K. Platteau, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: J.-P. Keppenne, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/283/CE a Comisiei din 13 noiembrie 2007 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia și de modificare a Deciziei 2003/757/CE (JO 2008, L 90, p. 7), în măsura în care nu prevede o perioadă tranzitorie adecvată

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Centre de coordination Carrefour SNC la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010 — Forum 187/Comisia

(Cauza T-189/08) (¹)

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia — Nouă decizie a Comisiei adoptată ca urmare a unei anulări în parte de către Curte — Asociație — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate”)

(2010/C 113/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Forum 187 ASBL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: A. Sutton și G. Forwood, barristers)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2008/283/CE a Comisiei din 13 noiembrie 2007 privind sistemul de ajutor pus în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia și de modificarea a Deciziei 2003/757/CE (JO 2008, L 90, p. 7), în măsura în care nu acordă perioade tranzitorii prospective rezonabile centrelor de coordonare vizate de Hotărârea Curții din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia (C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Forum 187 ASBL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 183, 19.7.2008.

Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 — Mundipharma/OAPI — ALK-Abelló (AVANZALENE)

(Cauza T-477/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AVANZALENE — Marca comunitară verbală anterioară AVANZ — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 113/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mundipharma AG (Bâle, Elveția) (reprezentant: F. Nielsen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: ALK-Abelló A/S (Hørsholm, Danemarca) (reprezentant: S. Palomäki Arnesen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 august 2008 (cauza R 1694/2007-4) privind o procedură de opoziție între ALK Abelló A/S și Mundipharma AG.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Mundipharma AG la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția celor efectuate de ALK Abelló A/S.
3. ALK Abelló A/S suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 6, 10.1.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2010 —
Monoscoop/OAPI (SUDOKU SAMURAI BINGO)**(Cauza T-564/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SUDOKU SAMURAI BINGO — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 113/68)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Monoscoop BV (Alkmaar, Țările de Jos) (reprezentant: A. Canela Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 30 septembrie 2008 (cauza R 816/2008-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal „SUDOKU SAMURAI BINGO” ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Monoscoop BV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2010 — Euro-
Information/OAPI (EURO AUTOMATIC CASH)**(Cauza T-15/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EURO AUTOMATIC CASH — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2010/C 113/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Franța) (reprezentant: A. Grolée, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 18 noiembrie 2008 (cauza R 70/2006-4), privind o solicitare o cerere de înregistrare a semnului verbal EURO AUTOMATIC CASH ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 noiembrie 2008 (cauza R 70/2006-4).
2. OAPI suportă patru cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de părți în procedura desfășurată în fața Tribunalului.
3. Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) suportă o cincime din cheltuielile de judecată efectuate de părți în procedura desfășurată în fața Tribunalului.

4. OAPI suportă cheltuielile necesare efectuate de reclamantă în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2010 — Badi/OAPI
(LE GOMMAGE DES FACADES)**

(Cauza T-31/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LE GOMMAGE DES FACADES — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Obligație de motivare — Articolul 73 teza întâi din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 teza întâi din Regulamentul nr. 207/2009)”]

(2010/C 113/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Baid SARL (Paris, Franța) (reprezentant: M. Grasset, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 octombrie 2008 (cauza R 963/2008-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal LE GOMMAGE DES FACADES ca marcă comunitară.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă Baid SARL la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 9 martie 2010 — hofherr
kommunikation/OAPI (NATURE WATCH)**

(Cauza T-77/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală NATURE WATCH — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009]”]

(2010/C 113/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: hofherr kommunikation GmbH (Innsbruck, Austria) (reprezentant: S. Warbek, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 decembrie 2008 (cauza R 1410/2008-1) privind înregistrarea internațională, care desemnează Comunitatea Europeană, a semnului verbal NATURE WATCH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă hofherr kommunikation GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Tribunalului din 17 martie 2010 — Parlamentul European/Collée(Cauza T-78/09) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2004 — Procedură de atribuire a punctelor de merit — Denaturarea elementelor de probă — Motivare — Valoarea avizului Comitetului pentru rapoarte — Principiul nediscriminării”)

(2010/C 113/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Parlamentul European (reprezentanți: inițial C. Burgos și A. Lukošūtė, ulterior R. Ignătescu, agenți)

Cealaltă parte în proces: Laurent Collée (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 11 decembrie 2008, pronunțată în cauza Collée/Parlamentul European (F-148/06, nepublicată încă în Repertoriu) și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de domnul Laurent Collée în cadrul prezentului proces.

⁽¹⁾ JO C 102, 1.5.2009.

Ordonanța Tribunalului din 3 martie 2010 — REWE-Zentral/OAPI — KODI Diskontlâden (inέα)(Cauza T-538/08) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 113/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: REWE-Zentral AG (Köln, Germania) (reprezentanți: M. Kinkeldey și A. Bognár, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Manea, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: KODI Diskontlâden GmbH (Oberhausen, Germania) (reprezentant: J. Schmidt, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 6 octombrie 2008 (cauza R 744/2008 4) privind o procedură de opoziție între KODI Diskontlâden GmbH și REWE-Zentral AG.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și câte o jumătate din cheltuielile de judecată ale pârâtului.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Ordonanța Tribunalului din 25 februarie 2010 — Google/OAPI (ANDROID)

(Cauza T-316/09) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Refuz de înregistrare — Limitarea listei produselor pentru care se solicită înregistrarea — Retragera obiecției la înregistrare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 113/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Google, Inc. (Mountain View, Statele Unite) (reprezentanți: A. Bognár și M. Kinkeldey, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 26 mai 2009 (cauza R 1622/2008-2) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale ANDROID ca marcă comunitară.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Reclamanta și pârâtul suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 244, 10.10.2009.

Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2010 — Henkel/OAPI — JLO Holding (LIVE)

(Cauza T-414/09) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de decădere — Retragera cererii de decădere — Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 113/75)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: inițial C. Milbradt, ulterior C. Milbradt și H. Van Volxem, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: B. Schmidt, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: JLO Holding Company, LLC (Santa Monica, Statele Unite) (reprezentant: A. Klett, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 30 iulie 2009 (cauza R 609/2008-1), privind o procedură de decădere între Henkel AG & Co. KGaA și JLO Holding Company, LLC.

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului prezentei acțiuni.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 martie 2010 — GL2006 Europe/Comisia și OLAF

(Cauza T-435/09 R)

(„Măsuri provizorii — Programe comunitare de cercetare și dezvoltare tehnologice — Clauză compromisorie — Ordin de recuperare — Notă de debit — Cerere de suspendare a executării — Prejudiciu financiar — Lipsa unor circumstanțe excepționale — Lipsa urgenței”)

(2010/C 113/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Gardenal și E. Belinguiet-Raiz, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și N. Bambara, agenți, asistați de R. Van der Hout, avocat)

Comisiei menționate, în măsura în care privesc în mod direct și individual reclamanții; și

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziei conținute în scrisoarea Comisiei din 10 iulie 2009 prin care aceasta a întrerupt participarea reclamantei la două proiecte comunitare, și a notelor de debit emise la 7 august 2009 prin care a solicitat rambursarea sumelor plătite în cadrul proiectelor comunitare la care participase reclamanta.

Dispozitivul

1. *Comisia Europeană este considerată pârâtă unică.*
2. *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
3. *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 14 august 2009 — Al-Faqih și MIRA/Consiliul și Comisia

(Cauza T-322/09)

(2010/C 113/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Saad Al Faqih și Movement for Islamic Reform in Arabia (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Jones, barrister și A. Raja, solicitor)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

— Anularea în tot sau în parte a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 ⁽¹⁾ al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentele (CE) nr. 14/2005 ⁽²⁾, nr. 492/2007 ⁽³⁾ și nr. 1190/2005 ⁽⁴⁾ ale Comisiei și/sau anularea Regulamentelor nr. 14/2005, nr. 492/2007 și nr. 1190/2005 ale

— obligarea Consiliului și/sau a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanții urmăresc, în temeiul articolului 230 CE, anularea Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 14/2005 al Comisiei din 5 ianuarie 2005, prin Regulamentul (CE) nr. 492/2007 al Comisiei din 3 mai 2007 și prin Regulamentul (CE) nr. 1190/2005 al Comisiei din 20 iulie 2005 și/sau anularea Regulamentelor nr. 14/2005, nr. 492/2007 și nr. 1190/2005 menționate, în măsura în care îi privesc pe reclamanți.

Reclamanții au fost incluși pe lista consolidată a Comitetului pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind anumite persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii, ale căror fonduri și alte resurse financiare trebuie înghețate. În consecință, Comisia Europeană a adoptat Regulamentele (CE) nr. 14/2005 și nr. 1190/2005 prin care au fost adăugate numele reclamanților în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 care enumeră persoanele, grupările și entitățile cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice în cadrul Uniunii Europene. Includerea primului reclamant, domnul Al-Faqih, a fost modificată ulterior prin Regulamentul (CE) nr. 492/2007 al Comisiei.

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă următoarele motive:

Reclamanții susțin că înghețarea fondurilor lor prevăzută de regulamentele atacate încalcă drepturile fundamentale ale omului, și anume dreptul acestora de a fi ascultați și dreptul la un control jurisdicțional efectiv, întrucât nu au fost informați niciodată de Consiliu și/sau de Comisie cu privire la motivele includerii lor în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului și nu au primit niciodată vreo dovadă care să justifice impunerea de măsuri restrictive. Prin urmare, reclamanții nu au avut nicio posibilitate să se apere și să conteste în fața instanțelor comunitare deciziile prin care au fost incluși pe listă.

Reclamanții susțin de asemenea că dreptul lor la respectarea proprietății a fost încălcat din moment ce restricțiile nelimitate ale acestui drept cauzate de înghețarea fondurilor acestora constituie o atingere disproporționată și intolerabilă adusă acestui drept fundamental al omului.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interzicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce-i privește pe talibanii din Afganistan (JO L 139, p. 9, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 189).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 14/2005 al Comisiei din 5 ianuarie 2005 de efectuare a celei de-a patruzeci și doua modificări a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului (JO L 5, p. 10, Ediție specială 18/vol. 3, p. 104).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 492/2007 al Comisiei din 3 mai 2007 de modificare pentru a 75-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului (JO L 116, p. 5).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 1190/2005 al Comisiei din 20 iulie 2005 de efectuare a celei de-a patruzeci și noua modificări a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului (JO L 193, p. 27, Ediție specială, 18/vol. 4, p. 21).

Recurs introdus la 9 februarie 2010 de Giorgio Lebedef împotriva Ordonanței pronunțate la 30 noiembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-54/09, Lebedef/Comisia

(Cauza T-52/10 P)

(2010/C 113/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurrentului

— Anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 30 noiembrie 2009 în cauza F-54/09 Giorgio LEBEDEF, cu domiciliul în Senningerberg, strada

Neie Wee numărul 4, L-1670, Luxemburg, funcționar al Comisiei Europene, asistat și reprezentat de avocat Frédéric FRABETTI, cu sediul în Luxemburg, strada Jean Bertels numărul 5, L-1230, având domiciliul ales la cabinetul de avocatură al acestuia, împotriva Comisiei Comunităților Europene, reprezentantă de domnii J. Currall și G. Berscheid, în calitate de agenți, cu domiciliul ales la Luxemburg, pârâtă, având ca obiect o cerere de anulare a deciziilor din 15 februarie 2008, din 1 aprilie 2008, din 10 aprilie 2008, din 20 mai 2008 și din 14 iulie 2008 privind scăderea unui număr de 39 de zile din perioada de concediu la care recurrentul avea dreptul pentru anul 2008;

- admiterea concluziilor formulate de recurent în primă instanță;
- în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice;
- pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată și obligarea Comisiei la plata acestora.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurrentul solicită anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) pronunțate la 30 noiembrie 2009 în cauza F-54/09 Lebedef/Comisia prin care a fost respinsă ca vădit nefondată acțiunea prin care recurrentul solicitase anularea unei serii de decizii privind scăderea unui număr de 39 de zile din concediul său anual pentru anul 2008.

În susținerea recursului formulat, recurrentul invocă nouă motive, întemeiate:

- pe încălcarea articolului 1 al șaselea paragraf din anexa II la statut și a articolului 1 alineatul (2) din acordul-cadru ce reglementează relațiile dintre Comisie și organizațiile sindicale și profesionale;
- pe interpretarea și aplicarea eronată a conceputului de libertate sindicală;
- pe fapte inexistente în 2008;
- pe încălcarea Deciziei din 28 aprilie 2004 a Comisiei de instituire a normelor de aplicare în ceea ce privește absențele din motive de boală sau de accident;
- pe interpretarea și aplicarea eronată a noțiunilor „participare la reprezentarea personalului”, „detașare în cadrul sindicatului” și „delegație în interes sindical”;
- pe denaturarea situației de fapt și a afirmațiilor recurrentului, precum și pe inexactitatea materială a constatărilor TFP în ceea ce privește înregistrarea unor „absențe nemotivate” în SysPer2;

- pe greșita interpretare a declarațiilor recurentului și pe o eroare de drept comisă de TFP la interpretarea noțiunii de „absență”, astfel cum este aceasta definită la articolele 57, 59 și 60 din statut
- pe o eroare de drept comisă de TFP în aplicarea articolului 60 din statut, și
- pe lipsa motivării în ceea ce privește diferite puncte decisive ale deciziei atacate.

Acțiune introdusă la 11 februarie 2010 — Phoenix-Reisen și DRV/Comisia

(Cauza T-58/10)

(2010/C 113/79)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Germania) și Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Germania) (reprezentant: R. Gerharz, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei pârâtei din 20 noiembrie 2009 comunicată prin scrisoarea din 11 decembrie 2009 privind refuzul de a se opune ajutoarelor de stat acordate de Republica Federală Germania sub forma unor indemnizații de insolvabilitate;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C (2009) 8707 final a Comisiei din 19 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat NN 55/2009 — Germania, presupus ajutor de stat prin plata indemnizațiilor de insolvabilitate și prin finanțarea acestora. În această decizie, Comisia a concluzionat că măsura în cauză nu reprezintă un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.

În susținerea acțiunii lor, reclamantele arată că subvenționarea întreprinderilor insolvabile nu s-ar justifica în temeiul Directivei 80/987/CEE ⁽¹⁾, dat fiind că aceasta are ca scop numai protejarea salariaților întreprinderilor insolvabile și nu a întreprinderilor înseși. Reclamantele consideră că, în condițiile practicii judiciare din Republica Federală Germania, întreprinderile insolvabile ar profita direct de indemnizațiile de insolvabilitate. În plus, reclamantele susțin că exemple oferite de alte state ale Comunității arată că este posibilă transpunerea Directivei 80/987/CEE fără însă a subvenționa în mod nepermis concurenții.

⁽¹⁾ Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197).

Recurs introdus la 10 februarie 2010 de Brigitte Zangerl-Posselt împotriva Hotărârii pronunțate la 30 noiembrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-83/07, Zangerl-Posselt/Comisia

(Cauza T-62/10 P)

(2010/C 113/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Brigitte Zangerl-Posselt (Merzig, Germania) (reprezentant: S. Paulmann, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate;

- soluționarea cauzei pe fond și, astfel cum a solicitat reclamanta în prima acțiune formulată, anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AST/27/06 din 25 iulie 2007, confirmată, între timp, prin decizia de soluționare a contestației din 13 decembrie 2007, prin care nu a fost admisă participarea reclamantei la probele orale și practice din cadrul acestui concurs;

— obligarea Comisiei la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în ambele proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 30 noiembrie 2009 în cauza F-83/07, Zangerl-Posselt/Comisia, prin care a fost respinsă acțiunea formulată de reclamantă.

În susținerea recursului, recurenta arată că Tribunalul Funcției Publice a comis o eroare de drept în aprecierea condițiilor de participare la concursul general EPSO/AST/27/06. În acest context, se indică între altele că, pentru a hotărî dacă reclamanta era în posesia unei diplome în sensul anunțului de concurs în discuție, Tribunalul Funcției Publice a aplicat în principal prevederile din versiunea în limba franceză a articolului 5 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

În plus, mai multe argumente prin care Tribunalul Funcției Publice a înțeles să infirme concluziile reclamantei ar fi lovite de o serie de erori de drept. Recurenta indică în acest sens, între altele, constatările Tribunalului, al căror caracter injust rezultă din înscrisurile de la dosar, precum și faptul că probele au fost denaturate.

Recurenta susține totodată că, deși a fost admisă existența discriminării indirecte pe motive de vârstă pe care o invocase, aceasta a fost considerată justificată pe baza unei motivări insuficiente și eronate.

Acțiune introdusă la 10 februarie 2010 —
Jurašinović/Consiliul

(Cauza T-63/10)

(2010/C 113/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ivan Jurašinović (Angers, Franța) (reprezentant: N. Amara-Lebret, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— anularea deciziei din 7 decembrie 2009 prin care s-a refuzat reclamantului accesul la următoarele documente:

— deciziile Consiliului privind transmiterea către Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie a unor documente a căror comunicare o solicitase Tribunalul menționat în cadrul procesului Gotovina;

— totalitatea corespondenței existente în cadrul acestui proces între instituțiile UE și Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (și eventualele anexe) și în special cererile inițiale, provenite atât de la Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie, cât și de la avocații domnului Gotovina;

— obligarea Consiliului UE — Secretariat General la autorizarea accesului electronic la totalitatea corespondenței solicitate;

— obligarea Consiliului UE la plata către reclamant a unei sume de 2 000 de euro fără taxe, respectiv a sumei de 2 392 euro cu taxe, ca despăgubiri procedurale, cu dobânzi egale cu dobânda BCE din data înregistrării cererii.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită anularea Deciziei Consiliului din 7 decembrie 2009 prin care i se refuză accesul la deciziile Consiliului privind transmiterea către Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (TPII) a unor documente a căror comunicare o solicita Tribunalul menționat în cadrul procesului Gotovina și la totalitatea corespondenței existente în cadrul acestui proces între instituțiile UE și Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (și eventualele anexe) și în special cererile inițiale, provenite atât de la Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie, cât și de la avocații domnului Gotovina.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă patru motive întemeiate pe:

— o eroare de drept bazată pe faptul că s-ar fi refuzat de către Consiliu accesul la documente pe baza articolului 70 B din Regulamentul de procedură și de probațiune al TPII deși acest text ar fi inaplicabil;

— inexistența unei atingeri aduse protecției procedurilor jurisdicționale și avizelor juridice în temeiul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001⁽¹⁾ întrucât această excepție ar privi protecția procedurilor jurisdicționale ale Uniunii Europene și a statelor membre, și nu o procedură jurisdicțională în fața Tribunalului Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie, care s-ar afla în afara jurisdicției UE;

— inexistența unei atingeri aduse protecției interesului public în ce privește relațiile internaționale potrivit articolului 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din același regulament;

— existența unui interes public superior potrivit articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 menționat întrucât reclamantul ar solicita comunicarea documentelor solicitate pentru a-și putea exercita drepturile în cadrul cauzei T-465/09. Această solicitare ar contribui la accesul la justiție și la dreptul la un proces echitabil în fața justiției europene. Pe de altă parte, conflictul la care se raportează aceste documente s-ar fi încheiat din 1995.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 15 februarie 2010 — Zuckerfabrik Jülich/Comisia

(Cauza T-66/10)

(2010/C 113/82)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Zuckerfabrik Jülich AG (Jülich, Germania) (reprezentanți: H.-J. Prieß și B. Sachs, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE)

nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă o încălcare a articolului 233 CE (articolul 266 TFUE), în măsura în care Comisia nu a pus în aplicare cerințele Hotărârii Curții din 8 mai 2008, Zuckerfabrik Jülich (C-5/06 și C-23/06-C-36/06, Rep., p. I-3231). În această hotărâre, Curtea a stabilit cum trebuie determinați parametrii „excedent exportabil” și „cantitate globală de angajamente la export” în vederea calculării valorilor cotizațiilor la producție pentru anii de comercializare 2002/2003-2005/2006 în sectorul zahărului. Reclamanta susține că, în regulamentul atacat, Comisia ar fi modificat de asemenea cel de al treilea parametru, „valoarea totală a restituirilor”, cu toate că stabilirea acestuia nu făcea obiectul Hotărârii Zuckerfabrik Jülich.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține încălcarea de către Comisie a articolului 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001⁽¹⁾, precum și a sensului și a obiectivului acestui regulament. Cu privire la acest aspect, Comisia susține în special că la calcularea valorii totale a restituirilor, Comisia a inclus restituiri la export care nu au fost solicitate și plătite. În plus, stabilirea forfetară a exporturilor lunare conduce la imprecizii în calcul. În această privință, reclamanta susține că, în cauza Zuckerfabrik Jülich, Curtea a interzis stabilirea pierderii globale la o valoare superioară celei a cheltuielilor legate de restituiri.

În al treilea rând, reclamanta susține că a fost încălcat principiul neretroactivității, având în vedere că, prin regulamentul atacat, Comisia a modificat retroactiv valoarea totală a restituirilor.

În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că, la 3 noiembrie 2009, Comisia nu mai era competentă să adopte un regulament cu privire la valorile cotizațiilor pentru anii de comercializare 2002/2003-2005/2006 în sectorul zahărului, întrucât Regulamentul nr. 1260/2001, pe care Comisia îl indică drept bază juridică, nu mai era în vigoare la data adoptării regulamentului, că nu existau alte baze juridice de drept derivat și că, potrivit dispozițiilor relevante din Tratatul CE, nu Comisia avea această competență, ci Consiliul.

În al cincilea rând, reclamanta invocă o încălcare a articolului 37 alineatul (2) CE, având în vedere că în temeiul acestei dispoziții s-ar fi putut alege o procedură diferită pentru adoptarea regulamentului.

În sfârșit, ar exista o încălcare a obligației de motivare, în conformitate cu articolul 253 CE [articolul 296 alineatul (2) TFUE], în măsura în care Comisia a motivat regulamentul atacat afirmând că aplica Hotărârea Curții pronunțată în cauza Zuckerfabrik Jülich, dar nu respectă, în opinia reclamantei, cerințele acestei hotărâri.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1)

A acțiune introdusă la 15 februarie 2010 — Intermark/OAPI — Natex International (NATY'S)

(Cauza T-72/10)

(2010/C 113/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: maghiara

Părțile

Reclamantă: Intermark Srl (Stei, România) (reprezentant: Á. M. László, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Natex International Trade S.p.A. (Pioltello, Italia)

Concluziile reclamantei

— Modificarea deciziei pârâtului și respingerea în totalitate a cererii de înregistrare cu privire la toate produsele în cauză;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Natex International Trade S.p.A.

Marca comunitară vizată: marca verbală „NATY'S” pentru produse din clasele 29, 30 și 32 (cererea de înregistrare nr. 5 810 627)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „Naty” pentru produse și servicii din clasele 30 și 35 (marca comunitară nr. 4 149 456)

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (¹) întrucât există un risc de confuzie între mărcile în litigiu.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

A acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Embraer și alții/Comisia

(Cauza T-75/10)

(2010/C 113/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Empresa Brasileira de Aeronáutica, SA (Embraer) (São José dos Campos, Brazilia), Embraer Aviation Europe SAS (EAE) (Villepinte, Franța), Indústria Aeronáutica de Portugal SA (OGMA) (Alverca do Ribatejo, Portugalia) (reprezentanți: U. O'Dwyer și A. Martin, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei C(2009) 4541 final a Comisiei prin care se declară compatibil cu piața comună ajutorul destinat finanțării costurilor de cercetare și de dezvoltare legate de conceperea și fabricarea unui produs aeronautilic, acordat de autoritățile Regatului Unit în favoarea societății Bombardier (Short Brothers) [N 654/2008] ⁽¹⁾. Comisia a adoptat decizia sa în urma unei examinări preliminare efectuate în conformitate cu articolul 108 alineatul (3) TFUE. Reclamantele sunt concurențele beneficiarei ajutorului și au depus o plângere prin care se opun ajutorului avut în vedere și solicită Comisiei deschiderea unei proceduri oficiale de investigație.

În susținerea acțiunii în anulare, reclamantele prezintă motivele de drept următoare:

În primul rând, acestea susțin că, în cursul examinării preliminare a compatibilității ajutorului de stat cu piața comună, Comisia s-a confruntat cu serioase dificultăți și că, prin urmare, aceasta era obligată să inițieze procedura oficială de investigație prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE. În plus, acestea arată că, prin neinițierea procedurii oficiale, Comisia a privat reclamantele și celelalte părți vizate de dreptul acestora de a fi consultate în cursul examinării efectuate de Comisie. În opinia reclamantelor, aceasta constituie un viciu de procedură care implică o încălcare a tratatului.

Dificultățile serioase cu care s-a confruntat Comisia reies în special din elementele următoare:

— lungimea și împrejurările examinării preliminare;

— nedesemnarea de către Comisie a pieței aripilor pentru avioane de 100-149 de locuri drept piață relevantă pentru produsul în cauză;

— neanalizarea de către Comisie a impactului ajutorului de stat asupra concurenței pe piața aripilor pentru avioane de 100-149 de locuri;

— analiza efectuată de Comisie cu privire la impactul ajutorului de stat asupra concurenței pentru avioanele de 100-149 de locuri ca produs finit, analiză care era insuficientă și incompletă.

În al doilea rând, reclamantele susțin că identificarea de către Comisie a unei preținse piețe a aerostucturilor și neidentificarea de către aceasta a pieței relevante a aripilor pentru avioane de 100-149 de locuri constituie o eroare vădită în aprecierea, conform articolului 107 alineatul (3) litera (c), a compatibilității ajutorului cu piața comună.

În al treilea rând, acestea susțin că neanalizarea de către Comisie a impactului avut de ajutorul de stat asupra pieței relevante a aripilor pentru avioane de 100-149 de locuri constituie o eroare vădită în aprecierea, conform articolului 107 alineatul (3) litera (c), a compatibilității ajutorului cu piața comună.

În al patrulea rând, reclamantele afirmă că analiza incompletă și deficientă realizată de Comisie cu privire la impactul ajutorului de stat asupra pieței avioanelor de 100-149 de locuri ca produs finit constituie o eroare vădită în aprecierea, conform articolului 107 alineatul (3) litera (c), a compatibilității ajutorului cu piața comună.

⁽¹⁾ JO 2009, C 298, p. 2.

Acțiune introdusă la 18 februarie 2010 — Certmedica International/OAPI — Lehning Enterprise (L112)

(Cauza T-77/10)

(2010/C 113/85)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Germania) (reprezentant: P. Pfortner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Lehning Entreprise SARL (Sainte Barbe, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 decembrie 2009 (cauza R 934/2009-2), notificată la 21 decembrie 2009, în măsura în care marca comunitară „L112” (UE 002349728) a fost declarată nulă pentru „*produse farmaceutice și de uz veterinar; produse medicale de uz intern; complemente alimentare de uz medical*” din clasa 5;

cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 decembrie 2009 (cauza R 934/2009-2), notificată la 21 decembrie 2009, în măsura în care marca comunitară „L112” (UE 002349728) a fost declarată nulă pentru „*produse medicale de uz intern; complemente alimentare de uz medical*” din clasa 5;

cu titlu mai subsidiar, anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 decembrie 2009 (cauza R 934/2009-2), notificată la 21 decembrie 2009, în măsura în care marca comunitară „L112” (UE 002349728) a fost declarată nulă pentru „*produse medicale de uz intern*” din clasa 5;

- respingerea în totalitate a cererii de anulare a mărcii comunitare „L112” (UE 002349728) întemeiate pe marca franceză „L.114” (F 1 312 700) și autorizarea înregistrării mărcii comunitare „L112” pentru următoarele produse:

„clasa 5: produse farmaceutice și de uz veterinar, precum și produse sanitare; produse medicale de uz intern; complemente alimentare de uz medical; concentrate alimentare dietetice pe bază de crustacee (precum chitosanul)”

clasa 29: concentrate alimentare pe bază de crustacee (precum chitosanul);

cu titlu subsidiar, respingerea cererii de anulare a mărcii comunitare „L112” (UE 002349728) întemeiate pe marca franceză „L.114” (F 1 312 700), în măsura în care aceasta urmărește ca marca „L112” să fie declarată nulă în clasa 5 pentru „*produse medicale de uz intern; complemente alimentare de uz medical*”, și autorizarea înregistrării mărcii comunitare „L112” pentru următoarele produse:

„clasa 5: produse sanitare; produse medicale de uz intern; complemente alimentare de uz medical; concentrate alimentare dietetice pe bază de crustacee (precum chitosanul)”

clasa 29: concentrate alimentare pe bază de crustacee (precum chitosanul);

cu titlu mai subsidiar, respingerea cererii de anulare a mărcii comunitare „L112” (UE 002349728) întemeiate pe marca franceză „L.114” (F 1 312 700), în măsura în care aceasta urmărește ca marca „L112” să fie declarată nulă în clasa 5 pentru „*produse medicale de uz intern*”, și autorizarea înregistrării mărcii comunitare „L112” pentru următoarele produse:

„clasa 5: produse sanitare; produse medicale de uz intern; concentrate alimentare dietetice pe bază de crustacee (precum chitosanul)”

clasa 29: concentrate alimentare pe bază de crustacee (precum chitosanul);

- obligarea părții care solicită declararea nulității mărcii comunitare la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul procedurii de declarare a nulității și în cadrul procedurii în fața camerei de recurs;

cu titlu subsidiar, obligarea părții care solicită declararea nulității mărcii comunitare la plata cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii de declarare a nulității numai în măsura în care marca „L112” (UE 002349728) a fost declarată nulă în ceea ce privește „*produsele farmaceutice*” (20 %);

cu titlu mai subsidiar, obligarea părții care solicită declararea nulității mărcii comunitare la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii de declarare a nulității numai în măsura în care marca „L112” (UE 002349728) a fost declarată nulă în ceea ce privește „produsele farmaceutice, complementele alimentare de uz medical” (30 %).

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală comunitară nr. 2 349 728 pentru produse din clasele 5 și 29.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Lehning Entreprise SARL.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală franceză „L.114” (marca nr. 1 312 700), în condițiile în care cererea de anulare nu privea decât anumite produse din clasa 5.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de anulare și declară nulitatea parțială a mărcii comunitare vizate.

Decizia camerei de recurs: admite în parte calea de atac formulată de reclamantă.

Motivele invocate:

— lipsa probei utilizării mărcii franceze „L.114” de către partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare;

— lipsa similitudinii produselor din clasa 5;

— aprecierea eronată a camerei de recurs în ceea ce privește similitudinea semnelor.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Lehning Entreprise/OAPI — Certmedica International (L112)

(Cauza T-78/10)

(2010/C 113/86)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Lehning Entreprise (Sainte-Barbe, Franța) (reprezentant: P. Demoly, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Certmedica International GmbH (Aschaffenburg, Germania)

Concluziile reclamantei

— În ceea ce privește similitudinea dintre semnele și produsele din cauză, există un risc de confuzie între mărcile în litigiu L.114 și L112 pentru toate produsele din clasa 5 avute în vedere prin aceste înregistrări. În consecință, se solicită anularea deciziei atacate în măsura în care cererea de anulare formulată de reclamantă a fost respinsă cu privire la următoarele produse: „preparate igienice” și „concentrate alimentare dietetice pe bază de crustacee (cum ar fi Chitosan)” și confirmarea deciziei pentru celelalte produse.

— În sfârșit, și având în vedere împrejurările cauzei, ar fi deosebit de inechitabil ca reclamanta să suporte cheltuielile nerecuperabile pe care aceasta a trebuit să le angajeze în această procedură care este vădit neîntemeiată. Prin urmare, reclamanta solicită obligarea societății Certmedica Internationale GmbH la rambursarea cheltuielilor efectuate de reclamantă încă de la procedura de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „L112” pentru produse din clasele 5 și 29 (marca comunitară nr. 2 349 728)

Titularul mărcii comunitare: Certmedica International GmbH

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

C(2009) 7426 final a Comisiei (ajutor de stat N 331/2008 — Franța);

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca națională „L.114” înregistrată în Franța pentru produse din clasa 5 (nr. 1 312 700)

— anularea deciziei în măsura în care prin aceasta s-a considerat că „măsura notificată nu constituie un ajutor de stat în înțelesul articolului 87 alineatul (1) din tratat”;

Decizia diviziei de anulare: admiterea în parte a cererii de declarare a nulității mărcii în cauză pentru produse din clasa 5

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Decizia camerei de recurs: admiterea în parte a căii de atac formulate de Certmedica International

Motivele și principalele argumente

Motivele invocate: Încălcarea articolelor 8, 52 și 53 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară întrucât există un risc de confuzie între mărcile în conflict cu privire la produsele „Preparate igienice” și „Concentrate alimentare dietetice pe bază de crustacee (cum ar fi Chitosan)”.

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 7426 final a Comisiei, din 30 septembrie 2009, prin care s-a considerat că nu constituie ajutor de stat compensarea costurilor serviciului public în valoare de 59 milioane de euro, acordată de autoritățile franceze în favoarea unui grup de întreprinderi, pentru instituirea și exploatarea unei rețele de comunicații electronice de mare viteză (proiectul THD 92), în departamentul Hauts-de-Seine.

**Acțiune introdusă la 22 februarie 2010 — COLT
Télécommunications France/Comisia**

(Cauza T-79/10)

(2010/C 113/87)

Limba de procedură: franceza

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv întemeiat pe faptul că nu a fost deschisă de către Comisie procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Acest motiv privește șapte aspecte.

Părțile

Reclamantă: COLT Télécommunications France SAS (Paris, Franța) (reprezentant: M. Debroux, avocat)

— primul aspect se întemeiază pe constatarea că durata deosebit de lungă (15 luni) a examinării prealabile deciziei demonstrează în sine complexitatea problemei și necesitatea deschiderii unei proceduri oficiale de investigare;

Pârâtă: Comisia Europeană

— prin intermediul celui de al doilea aspect, reclamanta susține că, din calendarul de desfășurare în două faze a rețelei, Comisia ar fi trebuit să constate, *a minima*, că prima fază de desfășurare a rețelei, concentrată în zone foarte dense și rentabile, nu necesită nicio subvenție publică;

Concluziile reclamantei

— Obligarea Comisiei să comunice, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească, prevăzute la articolele 49, 64 și 65 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, anumite documente, menționate în Decizia

— al treilea aspect se referă la argumentarea că metodologia utilizată în decizie pentru definirea pretinselor „zone nerentabile” este foarte criticabilă și contradictorie față de constatările ARCEP, autoritatea franceză de reglementare sectorială; aceste contradicții și erori metodologice ar fi trebuit să determine deschiderea etapei evaluării detaliate;

- al patrulea aspect se referă la obiecțiile numeroase și argumentate formulate de operatorii concurenți, care ar fi trebuit, de asemenea, să determine Comisia să deschidă etapa evaluării detaliate;
- prin intermediul celui de al cincilea aspect, reclamanta susține că nu s-ar fi exercitat de către Comisie niciun control, nici chiar minimal, pentru a se asigura că autoritățile franceze nu au comis o eroare vădită de apreciere, prin crearea unui pretins serviciu de interes economic general, în special pentru motivul inexistenței unei disfuncționalități a pieței;
- al șaselea aspect se referă de asemenea la lipsa controlului, chiar minimal, privind eroarea vădită de apreciere săvârșită de autoritățile franceze prin crearea SIEG, în special pentru motivul lipsei caracterului specific al intervenției publice avute în vedere;
- în sfârșit, prin intermediul celui de al șaptelea aspect, reclamanta susține că decizia nu a ținut cont de riscul efectiv de supracompensare a pretinselor costuri suplimentare referitoare la pretinsele obligații de serviciu public.

Ațiune introdusă la 16 februarie 2010 — Bell & Ross/OAPI — Klockgrossisten i Norden (Reprezentarea unui ceas)

(Cauza T-80/10)

(2010/C 113/88)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Bell & Ross BV (Zoetermeer, Țările de Jos) (reprezentant: S. Guerlain, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Klockgrossisten i Norden AB (Upplands Väsby, Suedia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a treia de recurs din 9 decembrie 2009, pronunțată în cauza R 1285/2008-3 și notificată la 16 decembrie 2009 reprezentanților societății Bell & Ross BV pentru:
- încălcarea dispozițiilor articolului 91 din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului privind desenele sau modelele industriale comunitare;
- încălcarea dispozițiilor articolelor 63 și 57 din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului privind desenele sau modelele industriale comunitare și ale articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului;
- încălcarea dispozițiilor articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului privind desenele sau modelele industriale comunitare;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) — OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: modelul comunitar nr. 342 951 (Ceasuri)

Titularul desenului sau modelului industrial comunitar: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității desenului sau modelului industrial comunitar: Klockgrossisten i Norden AB

Decizia diviziei de anulare: Declară nulitatea desenului sau modelului industrial comunitar

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolelor 6, 63, 57, și 91 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare

Acțiune introdusă la 22 februarie 2010 — Regione Puglia/Comisia**(Cauza T-84/10)**

(2010/C 113/89)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Regione Puglia (Bari, Italia) (reprezentanți: F. Brunelli și A. Aloia, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor și a onorariilor, pe lângă rambursarea forfetară a cheltuielilor de judecată generale.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiunea are ca obiectiv anularea Deciziei Comisiei Europene nr. C(2009) 10350 din 22 decembrie 2009 privind desființarea unei părți din participarea Fondului european de dezvoltare regională (FEDR) destinată programului operațional POR Puglia aferent Obiectivului 1 (2000-2006), cu menținerea numai a drepturilor prevăzute la articolul 4.

Această măsură este solicitată în temeiul anumitor obiecții prin care Regione Puglia pune în discuție corectitudinea și temeinicia motivelor invocate de Comisie împotriva acestei regiuni, precum și caracterul ilegal și eronat al metodelor folosite de Comisie pentru evaluarea rezultatelor auditurilor realizate în 2007 și în 2009.

În special, Regione Puglia susține că decizia a fost adoptată în temeiul următoarelor împrejurări:

— verificările efectuate de inspectorii comunitari și aflate la baza deciziei nu au fost realizate în mod corespunzător și detaliat;

— rezultatele la care aceștia au ajuns, pentru fiecare axă și pentru fiecare măsură, precum și pentru toate verificările efectuate, nu au fost confirmate sau susținute de documentele examinate și depuse și, în orice caz, s-a ajuns la acestea fără a se recurge la evaluarea necesară a reglementării sectoriale;

— în orice caz, din punctul de vedere al metodologiei, evaluările efectuate nu sunt de natură să confirme și să susțină concluziile finale ale Comisiei care, în plus, par apodictice întrucât nu sunt motivate și/sau dovedite în mod corect.

Pe de altă parte, Comisia nu a luat deloc în considerare următoarele elemente:

— diferențele rezultate din auditurile realizate de Curtea de Conturi a Uniunii Europene și de Ministerul Economiei și Finanțelor din Republica Italiană;

— observațiile și obiecțiile invocate de Regione Puglia, de la caz la caz, în mod circumstanțiat, documentat și detaliat, ca răspuns la motivele și la cererile formulate de Comisie și, în plus,

— Comisia a încălcat obligația de cooperare care trebuie să anime raporturile dintre aceasta și beneficiarii finanțării, întrucât a formulat constatări și a tras concluzii chiar înainte de a primi și de a examina răspunsurile și clarificările solicitate de aceasta din partea Regione Puglia.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — British Sugar/Comisia**(Cauza T-86/10)**

(2010/C 113/90)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: British Sugar plc (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Lasok, QC, G. Facenna, Barrister, W. Robinson, P. Doris și D. Das, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea actului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă și a celorlalte cheltuieli de judecată legate de această procedură.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului ⁽¹⁾.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă motivele prezentate în continuare.

În primul rând, susține că nu s-ar fi adoptat de către Comisie măsurile necesare pentru respectarea hotărârilor Curții din cauzele Jülich ⁽²⁾ și SAFBA ⁽³⁾, prin care Curtea a declarat nevalide Regulamentele (CE) nr. 1762/2003 ⁽⁴⁾, (CE) nr. 1775/2004 ⁽⁵⁾ și (CE) nr. 1686/2005 ⁽⁶⁾. Reclamanta susține că, urmare a hotărârilor pronunțate în cauzele Jülich și SAFBA, Comisia avea obligația și, în consecință, competența de a lua măsurile necesare pentru a rectifica nelegalitățile constatate în acele hotărâri. Această obligație și această competență erau limitate la adoptarea măsurilor necesare pentru a asigura restituirea către persoanele în cauză (inclusiv către reclamantă) a sumelor pe care au fost obligate să le plătească în mod ilegal, pentru anii de comercializare în cauză. Potrivit susținerii reclamantei, aceste sume au fost și sunt determinabile prin aplicarea formulei folosite în regulamentele declarate ca fiind nevalide, cu condiția ca eroarea constatată de Curte să fie corectată. Pentru aceste motive, reclamanta susține că, încălcând acea obligație și acționând în afara competenței menționate, Comisia a adoptat actul atacat, lovit de același viciu fundamental care a determinat Curtea să invalideze Regulamentele (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004 și (CE) nr. 1686/2005.

În al doilea rând, reclamanta susține că metoda de calculare a cotizațiilor pentru zahăr, adoptată în actul atacat, este contrară concluziei la care a ajuns Curtea în cauza Jülich.

În al treilea rând, reclamanta neagă competența Comisiei de a adopta actul atacat, potrivit Regulamentului (CE) nr. 1260/2001, pentru că, în opinia sa,

— acest regulament fusese abrogat și nu era în vigoare la momentul la care actul atacat a fost adoptat; și

— din Hotărârea Jülich rezultă că nu îi era atribuită Comisiei competența de a determina cotizațiile pentru zahăr, contrar articolului 15 din regulamentul amintit. În lipsa competenței care rezultă din hotărârile Jülich și SAFBA sau din Regulamentul nr. 1260/2001, competența de a stabili cotizațiile pentru zahăr îi revine Consiliului, conform dispozițiilor actualului articol 43 TFEU. Prin urmare, Comisia nu a avut competența de a adopta actul atacat.

⁽¹⁾ JO L 321, p. 1.

⁽²⁾ Hotărârea din 8 mai 2008, Zuckerfabrik Jülich (C-5/06 și C-23/06-C-36/06, Rep., p. I 3231).

⁽³⁾ Ordonanța Curții din 6 octombrie 2008, SAFBA (C-175/07-C-184/07, Rep., p. I-142*).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1762/2003 al Comisiei din 7 octombrie 2003 de stabilire, pentru anul de comercializare 2002/2003, a cuantumului cotizațiilor pentru producție pentru sectorul zahărului, JO L 254, p. 4.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1775/2004 al Comisiei din 14 octombrie 2004 de stabilire, pentru anul de comercializare 2003/2004, a cuantumului cotizațiilor pentru producție pentru sectorul zahărului, JO L 316, p. 64.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1686/2005 al Comisiei din 14 octombrie 2005 de stabilire pentru anul de comercializare 2004/2005 a valorilor cotizațiilor la producție, precum și a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului, JO L 271, p. 12.

Acțiune introdusă la 15 februarie 2010 — Inter IKEA Systems/OAPI — Meteor Controls (GLÄNSA)

(Cauza T-88/10)

(2010/C 113/91)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Inter IKEA Systems BV (Delft, Țările de Jos) (reprezentant: J. Gulliksson, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Meteor Controls International Ltd (Cookstown, Irlanda)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 decembrie 2009 pronunțate în cauza R 529/2009-2 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, atât a celor efectuate în cadrul prezentei proceduri, cât și a celor efectuate în cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul acestuia.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „GLÄNSA” pentru produse din clasa 11.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală comunitară „GLANZ” înregistrată pentru produse din clasele 6, 9 și 11.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime cererea de înregistrare a mărcii solicitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât Camera de recurs nu a efectuat o evaluare și o comparare globală corectă a mărcilor în discuție, constatând astfel în mod greșit că acestea erau similare și că, prin urmare, exista un risc de confuzie între acestea.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Ferriere Nord/Comisia

(Cauza T-90/10)

(2010/C 113/92)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Italia) (reprezentanți: W. Viscardini, G. Donà, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- În principal, anularea, în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a Deciziei C(2009) 7492 final a Comisiei Europene din 30 septembrie 2009 — astfel cum a fost modificată și completată prin Decizia C(2009) 9912 final a Comisiei Europene din 8 decembrie 2009 — prin care reclamanta a fost obligată la plata unei amenzi de 3 570 000,00 de euro în urma unei proceduri privind aplicarea articolului 65 din Tratatul CECO (COMP/37.956 — Fier-beton armat, readoptare);
- în subsidiar, anularea în parte a Deciziei C(2009) 7492 final — astfel cum a fost modificată și completată prin Decizia C(2009) 9912 final — cu reducerea corespunzătoare a amenzii;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este introdusă împotriva Deciziei din 30 septembrie 2009, astfel cum a fost modificată și completată prin Decizia din 8 decembrie 2009, prin care Comisia a sancționat o încălcare a articolului 65 CECO în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele celor invocate în alte acțiuni introduse împotriva deciziei menționate.

În special, reclamanta invocă, printre altele, următoarele motive:

— necompetența Comisiei de a sancționa o încălcare a Tratatului CECO ulterior expirării acestuia;

— lipsa notificării prealabile a unei noi „Comunicări privind obiecțiunile”;

— lipsa unei noi audieri în fața consilierului-auditor;

— prezentarea raportului final al consilierului-auditor ulterior Deciziei din 30 septembrie 2009;

— adoptarea Deciziei din 30 septembrie 2009 fără anexele menționate în cuprinsul acesteia.

În subsidiar, reclamanta solicită anularea în parte a deciziilor menționate pentru diferite motive, printre care:

— apreciere juridică eronată a faptelor (în ceea ce privește durata participării sale la înțelegere, încălcările ce au fost reținute în sarcina sa, prețul de bază, prețurile dimensiunilor „extra”, limitarea producției și/sau a vânzărilor);

— caracterul disproporționat al amenzii în raport cu gravitatea și durata înțelegerii;

— nrecunoașterea unor circumstanțe atenuante;

— aplicarea eronată a criteriilor prevăzute de „Comunicarea Comisiei din 18 iulie 1996 privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri”.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 19 februarie 2010 — Lucchini/Comisia

(Cauza T-91/10)

(2010/C 113/93)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Lucchini SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Delfino, avocat, J. P. Gunther, avocat, E. Bigi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— În principal, anularea Deciziei C(2002) 7492 definitiv a Comisiei (cazul COMP/37.956 — Fier-beton armat), readoptare, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2009) 9912 definitiv;

— cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din Decizia din 30 septembrie 2009, în măsura în care reclamanta a fost obligată la plata sumei de 14,35 milioane euro în solidar cu societatea S. P. S.p.A.;

— cu titlu mai subsidiar, reducerea amenzii aplicate;

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei din 30 septembrie 2009, astfel cum a fost modificată prin Decizia din 8 decembrie 2009, prin care Comisia a sancționat o încălcare a articolului 65 CECO în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 (¹).

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în alte acțiuni introduse împotriva deciziei menționate.

În special, reclamanta invocă următoarele motive:

- Caracterul incomplet al deciziei, încălcarea normelor de procedură și inexistența, în măsura în care decizia a fost notificată fără anexele sale și, de asemenea, ar fi fost adoptată de colegiu în formă incompletă, precum și notificată din nou tot în formă incompletă, fără textul principal;
- incompetența Comisiei de a contesta o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO ulterior ieșirii din vigoare a acestuia și, așadar, alegerea greșită a temeiului juridic de fond;
- încălcarea dreptului la apărare și încălcarea și aplicarea greșită a dreptului, în măsura în care Comisia nu a redeschis procedura administrativă și și-a atribuit dreptul de a examina legea mai favorabilă aplicabilă în cazul în speță, fără a da posibilitatea reclamantei să își exprime în mod eficient propriul punct de vedere asupra realității și asupra relevanței situației de fapt și ale împrejurărilor invocate.

Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită anularea deciziei pentru lipsă de probe și aplicare greșită a dreptului material, în măsura în care Comisia impută încălcarea pentru întreaga perioadă cuprinsă între 6 decembrie 1989 și 27 iunie 2000 către Luchini, prin intermediul întreprinderii unice Lucchini/Siderpotenza. Reclamanta subliniază autonomia de decizie și de gestionare a Siderpotenza și faptul că, în speță, Comisia nu a fost în măsură să furnizeze probe convingătoare pentru a demonstra că Lucchini este răspunzătoare, din punctul de vedere al elementelor umane și materiale, pentru gestionarea Siderpotenza.

Cu titlu mai subsidiar, reclamanta invocă aplicarea greșită de către Comisie a normelor privind stabilirea amenzilor, în special a Liniilor directe din 1998.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

A acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Ferriera Valsabbia și Valsabbia Investimenti/Comisia

(Cauza T-92/10)

(2010/C 113/94)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Ferriera Valsabbia SpA (Odolo, Italia), Valsabbia Investimenti SpA (Odolo, Italia) (reprezentanți: D. Fosselard, S. Amoroso, L. Vitolo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei C (2009) 7492 final a Comisiei din 30 septembrie 2009 (cazul COMP/37.956 — Fier-beton armat), readoptată, în versiunea completată de Decizia C (2009) 9912 final a Comisiei din 8 decembrie 2009, în partea în care constată o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO de către Ferriera Valsabbia SpA și Valsabbia Investimenti SpA și le aplică acestora în solidar o amendă de 10,25 milioane de euro;

În subsidiar:

- anularea articolului 2 din decizia prin care se aplică amenda reclamantelor;

Mai în subsidiar:

- reducerea cuantumului amenzii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în alte acțiuni îndreptate împotriva aceleiași decizii. În mod special, reclamantele susțin:

- necompetența Comisiei de a constata o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO în urma expirării acestui tratat și în orice caz de a utiliza drept temei juridic articolul 7 alineatul (1) și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.
- încălcarea, în cursul procedurii desfășurate la Comisie, a dreptului la apărare al reclamantelor.
- încălcarea articolului 65 alineatul (1) din Tratatul CECO în măsura în care faptele descrise în decizie nu reprezintă o încălcare unică și continuată.
- încălcarea liniilor directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate, precum și a principiilor egalității și proporționalității.

Cu privire la acest aspect, se arată în mod special că încadrarea reclamantelor în primul grup de întreprinderi cărora li se aplică amenda de bază cea mai ridicată este absolut nelegală în cazul în care se consideră că în procesul de calculare a amenzii Comisia a aplicat în mod eronat criteriul ponderii specifice pe piață și nu a aplicat în mod uniform criteriul dimensiunii totale a întreprinderii. În plus, procedura de calculare a amenzii ar fi fost incorectă și în ceea ce privește evaluarea circumstanțelor atenuante. În sfârșit, durata excesivă a procedurii ar fi adus atingere dreptului la un proces echitabil într-un termen rezonabil.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, din 4.1.2003, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Bilbaína de Alquitranes și alții/AEPC

(Cauza T-93/10)

(2010/C 113/95)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Spania), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Țările de Jos), Deza

a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spania), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danemarca), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Regatul Unit), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Germania), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia) și Rütgers Poland Sp. Z o.o. (Kedzierzyn Kozle, Polonia) (reprezentanți: K. Van Maldegem, R. Cana, avocați și P. Sellar, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (AEPC)

Concluziile reclamantelor

- Declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;
- anularea parțială a deciziei atacate, în măsura în care se referă la smoală de gudron de cărbune la temperatură înaltă, număr CAS 65996-93-2 și
- obligarea AEPC la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (AEPC) (ED/68/2009) prin care se identifică smoala de gudron de cărbune la temperatură înaltă, număr CAS 65996-93-2 ca o substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 literele (d) și (e) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul REACH”), în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul REACH.

Prin decizia atacată, care a fost adusă la cunoștința reclamantelor prin intermediul unui comunicat de presă al AEPC, substanța smoală de gudron de cărbune la temperatură înaltă a fost inclusă în lista celor 15 *substanțe chimice noi din Lista substanțelor candidate la identificarea ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat*.

Pe scurt, reclamantele nu contestă identificarea smoalei de gudron de cărbune la temperatură înaltă ca substanță cancerigenă, ci contestă identificarea acestei substanțe ca fiind persistentă, bioacumulativă și toxică și ca fiind foarte persistentă și foarte bioacumulativă, în conformitate cu criteriile formulate în anexa XIII la Regulamentul REACH.

În plus, reclamantele susțin că includerea smoalei de gudron de cărbune la temperatură înaltă în lista substanțelor care prezintă un risc foarte ridicat va determina în final includerea acestei substanțe în anexa XIV la Regulamentul REACH, fapt care, la rândul său, va avea mai multe consecințe legale negative în ceea ce le privește pe reclamante, consecințe care rezultă în mod direct din această identificare.

Reclamantele afirmă că decizia atacată este nelegală întrucât încalcă normele aplicabile stabilite de Regulamentul REACH pentru identificarea substanțelor care prezintă un risc foarte ridicat și, în special, a substanțelor care sunt persistente, bioacumulative și toxice și foarte persistente și foarte bioacumulative. Prin urmare, decizia atacată se întemeiază pe o eroare de apreciere și pe o eroare de drept întrucât identificarea smoalei de gudron de cărbune la temperatură înaltă ca o substanță care prezintă un risc foarte ridicat datorită faptului că este persistentă, bioacumulativă și toxică și foarte persistentă și foarte bioacumulativă se întemeiază numai pe proprietățile substanțelor componente, fapt care nu are un temei juridic în Regulamentul REACH.

În plus, decizia atacată este nelegală deoarece încalcă principiul egalității de tratament în măsura în care instituie o discriminare între substanța în cauză și alte substanțe comparabile, fără nicio justificare obiectivă.

În sfârșit, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă principiul proporționalității întrucât este disproporționată având în vedere posibilitatea de alegere a măsurilor oferită părții în raport cu obiectivele urmărite.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006 L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Rütgers Germany și alții/ECHA

(Cauza T-94/10)

(2010/C 113/96)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Germania), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s.

(Valašské Meziříčí, Republica Cehă), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spania), Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo- Vizcaya, Spania) (reprezentanți: K. Van Maldegem, R. Cana, avocați și P. Sellar, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile reclamantelor

- Declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea parțială a deciziei atacate, în măsura în care se referă la uleiul antracenic;
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei ED/68/2009 a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) de identificare a uleiului antracenic (nr. CAS 90640-80-5) („ulei antracenic”) ca substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 literele (d) și (e) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (¹) (Regulamentul REACH), potrivit articolului 59 din Regulamentul REACH.

În temeiul deciziei atacate, adusă la cunoștința reclamantelor prin intermediul unui comunicat de presă al ECHA, uleiul antracenic a fost inclus în lista celor 14 substanțe chimice din Lista substanțelor candidate la identificarea ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat (substanțe SVHC) pentru o eventuală includere în anexa XIV la Regulamentul REACH. Motivele precizate în actul atacat pentru identificarea uleiului antracenic drept substanță SVHC sunt faptul că substanța este cancerigenă și de asemenea persistentă, bioacumulativă și toxică (substanță PBT) și foarte persistentă și foarte bioacumulativă (substanță vPvB) în conformitate cu criteriile prevăzute la anexa XIII la Regulamentul REACH.

Reclamantele consideră că actul atacat încalcă normele aplicabile stabilite pentru identificarea substanțelor SVHC în conformitate cu Regulamentul REACH și invocă patru motive în susținerea acțiunii lor.

În primul rând, reclamantele susțin că decizia este nelegală întrucât a fost adoptată cu încălcarea normelor procedurale fundamentale. În această privință, reclamantele arată că dosarul pe care s-a întemeiat actul atacat nu conținea nicio informație cu privire la substanțele alternative, cu încălcarea articolului 59 alineatul (3) și a anexei XV la Regulamentul REACH. În continuare, acestea susțin că pârâta a modificat în mod material propunerea de identificare a uleiului antracenic ca substanță SVHC prin adăugarea articolului 57 literele (a) și (b) ca temeiuri pentru această identificare, fără a fi competentă pentru a proceda în acest sens, cu încălcarea articolului 59 alineatele (5) și (7) din Regulamentul REACH.

În al doilea rând, reclamantele susțin că actul atacat încalcă principiul nediscriminării și tratamentului egal, atât timp cât provoacă o discriminare a uleiului antracenic în raport cu alte substanțe comparabile fără o justificare obiectivă.

În al treilea rând, reclamantele susțin că ECHA a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a identificat uleiul antracenic ca substanță PBT și vPvB pe baza proprietăților constituenților săi, ceea ce nu este prevăzut de Regulamentul REACH.

În al patrulea rând, reclamantele susțin că actul atacat încalcă principiul proporționalității întrucât actul menționat este disproporționat în raport cu măsurile puse la dispoziția pârâtei și cu dezavantajele cauzate din perspectiva obiectivelor urmărite.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Cindu Chemicals și alții/AEPC

(Cauza T-95/10)

(2010/C 113/97)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Țările de Jos), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă), Koppers Denmark A/S

(Nyborg, Danemarca), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Van Maldegem, R. Cana, avocați și P. Sellar, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (AEPC)

Concluziile reclamanților

— Declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;

— anularea parțială a deciziei atacate, în măsura în care se referă la uleiul de antracen cu conținut scăzut de antracen;

— obligarea AEPC la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (AEPC) (ED/68/2009) prin care se identifică uleiul de antracen cu conținut scăzut de antracen (număr CAS 90640-82-7) [denumit în continuare „ulei de antracen (cu conținut scăzut)"] ca o substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 literele (d) și (e) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (¹) (denumit în continuare „Regulamentul REACH”), în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul REACH.

Prin decizia atacată, care a fost adusă la cunoștința reclamantelor prin intermediul unui comunicat de presă al AEPC, uleiul de antracen (cu conținut scăzut) a fost inclus în lista celor 14 substanțe chimice din Lista substanțelor candidate la identificarea ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat, pentru a fi inclus în final în anexa XIV la Regulamentul REACH. Motivele menționate în actul atacat pentru identificarea uleiului de antracen cu conținut scăzut de antracen ca o substanță care prezintă un risc foarte ridicat sunt că substanța este cancerigenă, mutagenă și foarte bioacumulativă („vPvB”), în conformitate cu criteriile formulate în anexa XIII la Regulamentul REACH.

Reclamantele consideră că decizia atacată încalcă normele aplicabile stabilite de Regulamentul REACH pentru identificarea substanțelor care prezintă un risc foarte ridicat și invocă patru argumente în susținerea acțiunii lor, argumente care sunt identice cu cele din cauza T-94/10, Rütgers Germany și alții/AEPC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006 L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2010 — Rütgers Germany și alții/ECHA

(Cauza T-96/10)

(2010/C 113/98)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Germania), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danemarca), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Regatul Unit) (reprezențanți: K. Van Maldegem, R. Cana, avocați și P. Sellar, Solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile reclamanților

— Declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;

— anularea parțială a deciziei atacate, în măsura în care se referă la uleiul antracenic, pastă antracenică;

— obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei ED/68/2009 a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) de identi-

ficare a uleiului antracenic, pastă antracenică (nr. CAS 90640-81-6) [„ulei antracenic (pastă)"] ca substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 literele (d) și (e) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (Regulamentul REACH), potrivit articolului 59 din Regulamentul REACH.

În temeiul deciziei atacate, adusă la cunoștința reclamanților prin intermediul unui comunicat de presă al ECHA, uleiul antracenic (pastă) a fost inclus în lista celor 14 substanțe chimice din Lista substanțelor candidate la identificarea ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat (substanțe SVHC) pentru o eventuală includere în anexa XIV la Regulamentul REACH. Motivele precizate în actul atacat pentru identificarea uleiului antracenic drept substanță SVHC sunt faptul că substanța este cancerigenă, mutagenă și de asemenea persistentă și foarte bioacumulativă (substanță vPvB) în conformitate cu criteriile prevăzute la anexa XIII la Regulamentul REACH.

Reclamantele consideră că actul atacat încalcă normele aplicabile stabilite pentru identificarea substanțelor SVHC în conformitate cu Regulamentul REACH și invocă patru motive în susținerea acțiunii lor, care sunt identice cu cele invocate în cauza T-94/10, Rütgers Germany și alții/ECHA.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 martie 2010 — Meica/OAPI — Tofutown.com (TOFUKING)

(Cauza T-99/10)

(2010/C 113/99)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamanță: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edeweicht, Germania) (reprezentant: S. Russlies, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tofutown.com GmbH (Wiesbaum/Vulkaneifel, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 7 ianuarie 2010 (cauza R 63/2009-4);

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Tofutown.com GmbH

Marca comunitară vizată: marca verbală „TOFUKING” pentru produse din clasele 29, 30 și 32 (cererea de înregistrare nr. 5 027 016)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană „King” (marca nr. 30 404 434), marca verbală comunitară „Curry King” (marca nr. 2 885 077) și marca verbală germană „Curry King” (marca nr. 39 902 969), toate trei mărcile fiind înregistrate pentru produse din clasele 29 și 30

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât există un risc de confuzie între mărcile aflate în opoziție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Nordzucker/Comisia

(Cauza T-100/10)

(2010/C 113/100)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nordzucker AG (Braunschweig, Germania) (reprezentant: M. Niestedt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 1193/2009 ⁽¹⁾ al Comisiei;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cererii sale, reclamanta invocă următoarele motive:

— necompetența Comisiei pentru adoptarea unui regulament privind cotizațiile la producție pentru anii de comercializare 2002/2003-2005/2006 întrucât regulamentul a avut un temei legal care nu ar mai fi în vigoare;

— încălcarea unor cerințe procedurale esențiale în măsura în care ar fi trebuit aleasă o altă procedură pentru adoptarea regulamentului contestat și astfel dreptul de participare al Consiliului și al Parlamentului European nu ar fi fost respectat;

— neluarea în considerare a Hotărârii Curții din 8 mai 2008, Zuckerfabrik Jülich și alții, (C-5/06 și C-23/06-C-36/06, Rep., p. I-3231), în măsura în care în regulamentul contestat, Comisia a modificat de asemenea în mod arbitrar parametrul „valoarea totală a restituirilor” la calcularea cotizațiilor la producție, chiar dacă acest parametru nu ar fi fost examinat de Curte;

- încălcarea principiului neretroactivității prin modificarea ulterioară — introdusă numai prin Regulamentul nr. 1193/2009 — a valorii totale a restituirilor pentru anii de comercializare care s-au încheiat deja.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 321, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Polonia/Comisia

(Cauza T-101/10)

(2010/C 113/101)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: M. Szpunar, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (¹), în măsura în care această dispoziție modifică cuprinsul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 1686/2005 al Comisiei din 14 octombrie 2005 de stabilire, pentru anul de comercializare 2004/2005, a valorilor cotizațiilor la producție și a coeficientului pentru cotizația suplimentară pentru sectorul zahărului (²);

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că măsura atacată prevede o diferențiere a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului pentru campania de comercializare 2004/2005, în sensul că acel coeficient a fost stabilit la 0,25466 pentru noile state membre și la 0,14911 pentru statele din Comunitatea compusă din 15 state membre.

Împotriva măsurii atacate, reclamanta invocă următoarele motive.

În primul rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe lipsa de competență a Comisiei și pe încălcarea articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului (³), care autoriza Comisia să stabilească numai un coeficient unic cu o valoare uniformă pentru întreaga Uniune Europeană. Reclamanta susține că diferitele versiuni lingvistice ale dispozițiilor Regulamentului nr. 1260/2001 sunt, în această privință, absolut echivalente și concordante. Potrivit reclamantei, nu numai că normele de organizare comună a piețelor în sectorul zahărului nu pot justifica o îndepărtare de la o interpretare literală a dispozițiilor Regulamentului nr. 1260/2001, ci acestea exclud o astfel de posibilitate. Reclamanta apreciază că un coeficient unic constituie astfel un instrument esențial pentru aplicarea normelor de organizare comună a piețelor în sectorul zahărului.

În al doilea rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe încălcarea principiului adoptării imediate și integrale a acquisului comunitar de către noile state membre. În opinia reclamantei, măsura atacată este de fapt o măsură tranzitorie care nu se întemeiază nici pe actul de aderare din 2003, nici pe actele adoptate pentru aplicarea acestuia. Reclamanta invocă în această privință articolul 2 din actul de aderare, în baza căruia Republica Polonă a acceptat totalitatea drepturilor și obligațiilor care decurg din apartenența la Uniune, printre care figurează, în opinia reclamantei, dreptul de a beneficia de sumele încasate în plus și obligația de a acoperi pierderile suportate pe piața zahărului în cursul campaniilor de comercializare precedente.

În al treilea rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării. Aceasta constată că singurul criteriu de diferențiere a coeficientului este data aderării statelor membre ale Uniunii Europene. Reclamanta apreciază că aderarea noilor state nu poate constitui în sine un criteriu obiectiv care să poată justifica diferența de tratament instituită, întrucât consecințele aderării sunt guvernate în mod exhaustiv de actul de aderare și de actele adoptate pentru aplicarea acestuia.

În al patrulea rând, reclamanta invocă încălcarea principiului solidarității. Aceasta susține că principiul solidarității producătorilor constituie principiul de bază al organizării comune a piețelor în sectorul zahărului și implică faptul că cheltuielile de finanțare a pieții sunt suportate în mod solidar de către toți producătorii și că neutralitatea financiară nu este obținută la nivelul diferitelor state membre, ci la scara întregii Uniuni, potrivit unor criterii obiective. În opinia reclamantei, existența unui coeficient diferit pentru anumite state membre dovedește existența unei repartizări arbitrare, disproporționate și nesolidare a cheltuielilor de finanțare a pieței zahărului.

În al cincilea rând, reclamanta invocă motivul întemeiat pe încălcarea articolului 253 CE (în prezent articolul 296 al doilea paragraf TFUE), întrucât măsura atacată nu a fost suficient motivată. În opinia reclamantei, Comisia nu a indicat nici împrejurările care ar justifica existența unui coeficient diferit, nici obiectivele pe care ar trebui să le urmărească o astfel de diferențiere.

⁽¹⁾ JO L 321, p. 1.

⁽²⁾ JO L 271, p. 12.

⁽³⁾ Regulamentul din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Südzucker și alții/Comisia

(Cauza T-102/10)

(2010/C 113/102)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Germania), AGRANA Zucker GmbH (Viena, Austria), Südzucker Polska S.A. (Wrocław, Polonia), Raffinerie Tirlemontoise SA (Bruxelles, Belgia), Saint Louis Sucre SA (Paris, Franța) (reprezentanți: H.-J. Prieß și B. Sachs, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea Regulamentului (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii reclamantele invocă mai multe motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamantele invocă încălcarea articolului 233 CE (articolul 266 TFUE) întrucât Comisia nu a transpus cerințele prevăzute în Hotărârea Curții din 8 mai 2008, Zuckerfabrik Jülich și alții (C-5/06 și C-23/06-C-36/06, Rep., p. I-3231). În acea hotărâre, Comisia a prevăzut modul de stabilire a factorilor „excedent exportabil” și „numărul total al angajamentelor la export” în cadrul calculării cotizațiilor la producție în intervalul 2002/2003-2005/2006. Reclamantele consideră că regulamentul atacat a modificat și al treilea factor, „cuanțul total al restituirilor”, deși calcularea acestuia nu a făcut obiectul cauzei Zuckerfabrik Jülich.

În al doilea motiv, în opinia reclamantelor, Comisia a încălcat atât a articolul 15 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 1260/2001 ⁽¹⁾, cât și sensul și obiectivul acestui regulament. În această privință, reclamantele susțin, printre altele, că, în valoarea totală a restituirii, Comisia a inclus și restituirile la export care nu au fost în litigiu și care au fost plătite. În plus, stabilirea forfetară a exporturilor lunare ar determina inexactități în cadrul calculării. În acest context, reclamantele arată că, în Hotărârea Zuckerfabrik Jülich, Curtea a interzis stabilirea pierderii globale la un cuantum mai mare decât cel al cheltuielilor legate de restituiri.

În al treilea rând, a fost încălcată interdicția efectului retroactiv, întrucât, prin regulamentul atacat, Comisia a modificat valoarea totală a restituirii în mod retroactiv.

În cadrul celui de al patrulea motiv, în temeiul articolului 253 CE [articolul 296 al doilea paragraf TFUE], reclamantele invocă încălcarea obligației de motivare întrucât considerentele regulamentului atacat au vizat transpunerea Hotărârii Zuckerfabrik Jülich, deși, în opinia reclamantelor, Comisia nu a respectat cerințele prevăzute în această hotărâre.

În sfârșit, în titlul „Erori diverse”, reclamantele arată că la 3 noiembrie 2009 Comisia nu mai avea competența de a adopta un regulament privind cotizații la producție pentru anii de comercializare 2002/2003-2005/2006 întrucât Regulamentul nr. 1260/2001, invocat de Comisie drept temei juridic, era deja abrogat la momentul adoptării regulamentului. În plus, reclamantele invocă încălcarea articolului 37 alineatul (2) CE întrucât, în temeiul acestei dispoziții, era necesară alegerea unei alte proceduri de adoptare a regulamentului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 de organizare comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1).

Recurs introdus la 5 martie 2010 de Parlamentul European împotriva Ordonanței pronunțate la 18 decembrie 2009 de Președintele Tribunalului Funcției Publice în cauza F-92/09 R, U/Parlamentul European

[Cauza T-103/10 P(R)]

(2010/C 113/103)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr și K. Zejdová, agenți)

Cealaltă parte în proces: U

Concluziile recurentului

- Anularea ordonanței atacate a Președintelui Tribunalului Funcției Publice;
- soluționarea definitivă a cererii de măsuri provizorii prin respingerea acesteia ca nefondată;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurentul solicită anularea Ordonanței Președintelui Tribunalului Funcției Publice (TFP) pronunțate la 18 decembrie 2009 în cauza F-92/09 R, U/Parlamentul European, prin care a fost suspendată decizia de concediere din 6 iulie 2009 până la pronunțarea deciziei Tribunalului prin care se finalizează judecată.

În susținerea recursului formulat, recurentul invocă trei motive întemeiate:

- pe lipsa motivării, întrucât raționamentul din cuprinsul ordonanței atacate nu ar permite să se cunoască, în mai multe privințe, motivele care justifică decizia pronunțată de judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii;
- pe nerespectarea dreptului la apărare al Parlamentul European, întrucât ordonanța privind măsurile provizorii

ar depăși cadrul unei evaluări elementare în temeiul articolului 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, potrivit căruia cererile privind măsurile provizorii trebuie să indice, printre altele, împrejurările care determină urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurii provizorii solicitate. Intrând în aspecte de detaliu privind fondul cauzei, în special, prin pronunțarea asupra unor împrejurări detaliate privind derularea procedurii de ameliorare, ordonanța ar încălca dreptul la apărare al Parlamentul European, care a fost privat de posibilitatea de a lua poziție și de a se apăra în aceste privințe;

- pe nerespectarea normelor privind sarcina și administrarea probelor, întrucât în ceea ce privește condiția urgenței nu ar fi fost luate în considerare toate elementele pertinente care puteau influența situația financiară a reclamantei, ceea ce ar nesocoti principiul egalității părților în fața instanței.

Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — BASF/Comisia

(Cauza T-105/10)

(2010/C 113/104)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Germania) (reprezentanți: F. Montag, J. Blockx și T. Wilson, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 10568 a Comisiei din 18 decembrie 2009 adoptată în cazul nr. COMP/M.5355 — BASF/CIBA de respingere a propunerii din 6 noiembrie 2009 de recunoaștere a Roquette Frères în calitate de cumpărătoare a Divestment Business SDA și de respingere a

cererii de modificare a angajamentelor cu privire la care Comisia a declarat, prin Decizia C(2009) 1961 din 12 martie 2009, că operațiunea prin care reclamanta dobândește controlul total asupra CIBA Holding AG (denumită în continuare „Ciba”) este compatibilă cu piața comună.

În susținerea acțiunii în anulare, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, aceasta invocă faptul că, prin respingerea cumpărătorului propus, pârâta a încălcat articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 ⁽¹⁾, punctele 418 și 419 din decizia de aprobare a achiziționării Ciba de către BASF, clauza 4 literele (a) și (b), clauzele 13, 14 și 34 și anexa B la angajamentele anexate acestora și punctele 31, 48, 73 și 102 din comunicarea privind măsurile corective ⁽²⁾.

Reclamanta susține, în special, că, pârâta a întemeiat respingerea cumpărătorului propus pe fapte incorecte și a săvârșit o eroare vădită de apreciere cu privire la motivația Roquette Frères de a menține și dezvolta Divestment Business. În plus, reclamanta susține că pârâta s-a întemeiat pe fapte incorecte și a săvârșit o eroare vădită de apreciere cu privire la cererea reclamantei de a modifica angajamentele conform clauzei de revizuire a acestora.

În al doilea rând, reclamanta invocă faptul că decizia atacată încalcă principiul proporționalității deoarece, în opinia reclamantei, respingerea propunerii sale nu era necesară pentru atingerea obiectului angajamentelor de a evita crearea sau întărirea unei poziții dominante.

În al treilea rând, reclamanta susține că pârâta a încălcat principiul bunei administrări și articolul 296 TFUE întrucât nu ascultat pârâatul înainte de adoptarea deciziei atacate și nu a motivat în mod adecvat decizia menționată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice], JO L 33, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 802/2004 din 7 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, JO L 33, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 3.

Acțiune introdusă la 4 martie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-106/10)

(2010/C 113/105)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei C(2009) 10136 final a Comisiei din 18 decembrie 2009 privind aplicarea unor corecții financiare părții din secțiunea Orientare a FEOGA corespunzătoare Programului de Inițiativă Comunitară CCI 2000 ES.06.O.PC.003 (Spania — Leader + Aragón), și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia atacată, Comisia a aplicat cheltuielilor declarate de autoritățile spaniole până la 4 iunie 2008 o corecție financiară netă de 2 % din fondurile solicitate, ceea ce presupune reducerea cu 652 674,70 euro a ajutorului din secțiunea Orientare a FEOGA pentru cheltuielile programului menționat anterior, acordat inițial în temeiul Deciziei C(2001) 2067 a Comisiei din 31 iulie 2001.

În opinia Regatului Spaniei, decizia trebuie anulată din două motive:

Primul motiv este o încălcare prin aplicarea incorectă a articolului 39 din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾, în măsura în care presupusele neregularități care motivează corecția financiară aplicată de Comisie nu constituie în realitate o încălcare a articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 438/2001 ⁽²⁾, întrucât obligația impusă prin această regulă, referitoare la faptul că documentația privind verificările *in situ* trebuie să identifice lucrările realizate, nu implică în mod necesar ca respectiva documentație să includă o listă a controalelor efectuate, atunci când acestea pot fi cunoscute cu ușurință.

Al doilea motiv este încălcarea principiului proporționalității stabilit la articolul 39 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999, în coroborare cu Orientările privind principiile, criteriile și baremele indicative aplicabile de serviciile Comisiei pentru determinarea corecțiilor financiare conform alineatului (3) al articolului 39 din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999⁽³⁾. În primul rând, pentru că a fost aplicată o corecție de 2 % din cheltuieli, deși datele transmise de autoritățile spaniole Comisiei demonstau că riscul pentru Fond fusese în mod semnificativ inferior procentului menționat. În al doilea rând, întrucât a prelungit perioada vizată de corecție, astfel încât au fost incluse cheltuielile declarate nu numai până la perioada la care s-a referit auditul Comisiei (17 decembrie 2004), ci până la data reuniunii bilaterale (4 iunie 2008).

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, 26.6.1999, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului privind sistemele de gestionare și control pentru asistența acordată prin Fondurile Structurale (JO L 63, 3.3.2001, p. 21, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 39).

(³) Documentul C (2001) 476, 2.3.2001.

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Republica Portugheză/Comisia Europeană

(Cauza T-111/10)

(2010/C 113/106)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: N. Mimoso Ruiz și P. Moura Pinheiro, avocați, L. Inez Fernandes, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

La 3 martie 2010, Republica Portugheză a formulat împotriva Comisiei Europene, în temeiul și în vederea dispozițiilor articolului 263 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene,

o acțiune având ca obiect anularea Deciziei C(2009) 10624 a Comisiei din 21 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), acordată în favoarea programului operațional „Modernizarea Structurilor Economice” CCI: 1994 PT 16 1 PO 004 (ex-FEDR ref. 94.12.09.004), în măsura în care privește finanțarea Fondului de Investiții Imobiliar închis Turistic (FIIT).

Motivele și principalele argumente

Fondul de Investiții Imobiliar — instituit de autorități ca urmare a aprobării de către Comisia Europeană a cadrului comunitar de susținere (CCS II) pentru intervențiile din fondurile structurale în regiunile vizate de obiectivul 1, în ceea ce privește perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1994 și 31 decembrie 1999 — este adaptat realizării misiunilor Fondului european pentru dezvoltare regională (FEDR).

Regulamentul (CEE) nr. 4254/88, modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2083/93, care privește dispozițiile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 referitor la domeniul de intervenție al FEDR (¹), prevede că acest fond contribuie la dezvoltarea potențialului endogen al regiunilor prin măsuri de înlesnire a accesului întreprinderilor mici și mijlocii la piața capitalurilor. Precum acordarea garanțiilor și achiziția de participații, activități citate cu titlu de exemplu de Regulamentul (CEE) nr. 2083/93, un fond de investiții imobiliar este un mecanism de finanțare destinat promovării și dezvoltării activității întreprinderilor mici și mijlocii.

FIIT are în special rolul de a finanța întreprinderile mici și mijlocii din sectorul turismului portughez, care dețin în general active importante în domeniul imobiliar și întâmpină dificultăți în accesul la sursele de finanțare disponibile pe piață.

Activitatea FIIT în perioada în cauză a contribuit la susținerea dezvoltării și a modernizării ofertei turistice în Portugalia prin intermediul operațiunilor de cumpărare a unităților de turism și a închirierii ulterioare unor întreprinderi mici și mijlocii.

Acțiunea FIIT este în strictă conformitate cu Decizia C(94) 464 a Comisiei, care a aprobat, în cadrul CCS II, programul operațional „Modernizarea structurilor economice” și sub-programul 4 „Turism și patrimoniu cultural”. Decizia menționată prevedea instituirea unui fond de investiții pentru turism ale cărui sfere de acțiune prioritare includeau, în special, consolidarea financiară, modernizarea și redimensionarea unităților hoteliere.

Comisia Europeană nu a respectat dreptul la apărare în măsura în care numai în cuprinsul deciziei atacate a ridicat problema pretensei afirmații privind împrejurarea că nu s-a dovedit existența unei insuficiențe pe piața finanțării întreprinderilor mici și mijlocii susținute de FIIT, și în măsura în care a cenzurat autoritățile naționale în legătură cu faptul că acestea din urmă nu ar fi analizat în mod adecvat viabilitatea economică a întreprinderilor menționate, limitându-se să le refinanțeze pasivul.

Decizia atacată a încălcat principiul încrederii legitime, concluzionând că proiectul FIIT nu întrunea condițiile necesare pentru cofinanțarea din FEDR, având în vedere că, în perioada în care a urmărit desfășurarea programului, Comisia Europeană a acționat astfel încât să creeze, în spiritul [reprezentanților] autorităților portugheze, convingerea fermă și legitimă că finanțarea FIIT nu ar fi pusă sub semnul întrebării, cu atât mai mult cu cât cadrul juridic comunitar în vigoare la acel moment, a cărui inadmisibilitate nu rezulta în mod neechivoc, nu permitea să se stabilească existența unei erori vădite de apreciere în ceea ce privește legalitatea acestui instrument financiar.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 2083/93 al Consiliului din 20 iulie 1993 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 4254/88 Regulamentul (CEE) nr. 4254/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului nr. 2052/88 în ceea ce privește Fondul european de dezvoltare regională [JO L 193, p. 34-38 (ES, DA, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PT)].

Acțiune introdusă la 1 martie 2010 — Prionics/Comisia

(Cauza T-112/10)

(2010/C 113/107)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Prionics AG (reprezentanți: H. Janssen și M. Franz, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA)

Concluziile reclamantei

— Anularea „avizului științific privind sensibilitatea analitică a testelor rapide EST autorizate” al EFSA și al Comisiei, în

măsura în care nu recomandă în prezent utilizarea a două teste fabricate de reclamantă, Prionics®-Check LIA și Prionics®-Check PrioSTRIP, pentru supravegherea ESB;

— obligarea EFSA și a Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă avizul științific al EFSA din 10 decembrie 2009 privind sensibilitatea analitică a testelor rapide EST autorizate (denumit în continuare „avizul EFSA”). În cadrul acestui aviz, se recomandă, printre altele, reevaluarea prin intermediul unor experimente adecvate a sensibilității analitice a două sisteme de testare pentru ESB ale reclamantei (Prionics®-Check LIA și Prionics®-Check PrioSTRIP).

Reclamanta invocă patru motive în susținerea acțiunii formulate.

În cadrul primului motiv, reclamanta invocă o încălcare a principiului bunei administrări, întrucât recomandarea părților, conținută în avizul EFSA, se bazează pe o apreciere greșită a faptelor și pe indicații contradictorii.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă o încălcare a principiului privind acordarea dreptului de fi ascultat în cadrul procedurilor care pot duce la un act cauzator de prejudicii. În această privință, reclamanta mai susține că au fost încălcate principiile generale de drept privind egalitatea de tratament și protecția încrederii legitime prin faptul că EFSA, contrar propriilor dispoziții administrative publicate, nu a acordat reclamantei posibilitatea de a-și prezenta poziția înaintea publicării avizului EFSA.

În al treilea rând, reclamanta invocă o încălcare a principiilor generale de drept privind egalitatea de tratament și protecția încrederii legitime întrucât EFSA, contrar propriilor dispoziții administrative publicate, nu a inclus în avizul său nicio indicație cu privire la posibilitățile de contestare a acestuia.

În sfârșit, reclamanta susține că au fost încălcate drepturile sale fundamentale referitoare la libertatea de alegere a ocupației și la libertatea de a desfășura o activitate comercială prin faptul că avizul EFSA a fost publicat fără a fi luate în considerare consecințele prejudiciabile ale acestuia asupra reclamantei.

A acțiune introdusă la 8 martie 2010 — Spania/Comisia**(Cauza T-113/10)**

(2010/C 113/108)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodríguez Cárcamo)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei C(2009) 10678 final a Comisiei din 23 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare a Fondului european de dezvoltare regională (FEDR), acordată inițial în favoarea programului operațional pentru Țara Bascilor, făcând parte din obiectivul 2 (1997-1999), în Spania, în temeiul Deciziei C(1998) 121 din 5 februarie 1998 — FEDR nr. 97.11.09.007, și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La originea prezentului litigiu se face trimitere la Decizia C(1998) 121 din 5 februarie 1998, prin care Comisia a acordat un ajutor din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) și din Fondul social european (FSE) în favoarea unui program operațional în regiunea Țării Bascilor, care se înscrie în cadrul comunitar de susținere a intervențiilor structurale în regiunile spaniole din cadrul obiectivului 2 în cursul perioadei 1997-1999, pentru o sumă maximă de 291 862 367 de euro în sarcina FEDR.

În decizia atacată în prezenta procedură se susține că la executarea respectivului program operațional s-au produs neregularități în 24 dintre cele 37 de proiecte auditate, ceea ce privește un total de 4 844 712 820 de pesete și presupune o corecție financiară de 27 794 540,77 euro.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- Încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 ⁽¹⁾, din

cauza utilizării unei metode de extrapolare în decizia atacată, din moment ce acest articol nu prevede posibilitatea de a extrapola neregularitățile constatate în acțiuni concrete la totalitatea acțiunilor cuprinse în programele operaționale finanțate din fondurile FEDR. Corecția aplicată de Comisie în decizia atacată este lipsită de temei juridic, în măsura în care Orientările Comisiei din 15 octombrie 2007 privind corecțiile financiare nete în cadrul aplicării articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 nu sunt susceptibile să producă efecte juridice în statele membre, potrivit Hotărârii Curții din 6 aprilie 2000, Regatul Spaniei/Comisia ⁽²⁾, și în măsura în care articolul 24 menționat privește numai reducerea ajutoarelor pentru care examinarea a confirmat existența unei neregularități, principiu care este încălcat prin aplicarea de corecții prin extrapolare.

- În subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88, coroborat cu actualul articol 4 alineatul (3) din TUE (principiul cooperării loiale), prin aplicarea corecției prin extrapolare fără să fi constatat insuficiențe în sistemele de gestiune, de control sau de audit, în ceea ce privește contractele modificate, întrucât organele de gestiune au aplicat legislația spaniolă, care nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte. Regatul Spaniei consideră că respectarea de către autoritățile de gestiune a dreptului național, deși poate determina constatarea de către Comisie a existenței de neregularități sau de încălcări concrete ale dreptului Uniunii Europene, nu poate justifica o extrapolare ca urmare a ineficienței sistemului de gestiune, în măsura în care legea pe care o aplică aceste organe nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte, și în măsura în care Comisia nu a introdus o acțiune împotriva statului membru în temeiul articolului 258 din TFUE.

- În subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 pentru lipsa reprezentativității eșantionului utilizat pentru aplicarea corecției financiare prin extrapolare. Comisia a constituit eșantionul pentru aplicarea extrapolării cu un număr foarte redus de proiecte (37 din 3 348), fără a lua în considerare toate axele programului operațional, incluzând cheltuieli retrase în prealabil de autoritățile spaniole, pornind de la cheltuielile declarate și nu de la ajutorul acordat și prin aplicarea unui program informatic care oferea un nivel de încredere în acesta mai mic de 85 %. Regatul Spaniei consideră prin urmare că eșantionul nu întrunește condițiile de reprezentativitate necesare pentru a servi drept bază pentru o extrapolare.

- În sfârșit, potrivit Regatului Spaniei, comunicarea existenței unor neregularități către autoritățile spaniole (care a avut loc în august 2005, fiind vorba în marea parte a cazurilor de

neregularități săvârșite în cursul anilor 1998 și 1999) trebuie să constituie punctul de plecare al prescripției lor, prin aplicarea termenului de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul 2988/95 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 privind coordonarea între intervențiile diferitelor fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, pe de altă parte (JO L 374, 31.12.1988, p. 1-14).

⁽²⁾ Hotărârea C-443/97, Rec., 2000, p. I-2415.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1-4, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 4 martie 2010 — Regatul Unit/ Comisia

(Cauza T-115/10)

(2010/C 113/109)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Ossowski, agent, asistat de D. Wyatt, QC și M. Wood, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei 2010/45/UE a Comisiei din 22 decembrie 2009 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului (Directiva Habitatare) ⁽¹⁾, a celei de a treia liste actualizate a siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneeană ⁽²⁾, în măsura în care include situl de importanță comunitară Estrecho Oriental, identificat prin codul ES6120032;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul contestă validitatea Deciziei 2010/45/UE a Comisiei [notificată cu numărul C(2009) 10406], în măsura includerii sitului de importanță comunitară Estrecho Oriental, și solicită anularea înregistrării sitului de importanță comunitară Estrecho Oriental.

În susținerea cererii reclamantul invocă următoarele motive.

În primul rând, reclamantul afirmă că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea Directivei 92/43/CEE, în sensul că înregistrarea sitului spaniol de importanță comunitară Estrecho Oriental a fost incompatibilă cu aceasta, întrucât:

— o suprafață foarte mare a acestui sit este localizată în cadrul apelor teritoriale britanice ale Gibraltarului (BGTW), care intră în cadrul controlului efectiv al Regatului Unit și nu al Spaniei, și

— întrucât se suprapune în totalitate cu situl britanic de importanță comunitară Southern Waters of Gibraltar deja existent.

În al doilea rând, reclamantul susține că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului securității juridice, prin faptul că înregistrarea sitului de importanță comunitară Estrecho Oriental impune obligații Spaniei în temeiul Directivei 92/43/CEE în ceea ce privește o arie din cadrul unui sit existent de importanță comunitară, cu privire la care Government of Gibraltar are deja obligații identice în temeiul acestei directive. Efectul este de a califica sau de a pune în discuție autoritatea Government of Gibraltar de a transpune directiva în situl de importanță comunitară Southern Waters of Gibraltar și de a aplica legislația din Gibraltar în BGTW, creând o insecuritate juridică pentru Government of Gibraltar și pentru cetățenii Uniunii Europene.

În al treilea rând, reclamantul susține că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului proporționalității, prin faptul că înregistrarea sitului spaniol de importanță comunitară Estrecho Oriental astfel încât să includă întregul sit britanic de importanță comunitară Southern Waters of Gibraltar și alte arii ale BGTW nu este nici corespunzătoare, nici necesară pentru realizarea obiectivelor de mediu urmărite de Directiva 92/43/CEE.

În sfârșit, reclamantul afirmă că înregistrarea contestată a sitului de importanță comunitară Estrecho Oriental trebuie anulată în întregime, întrucât anularea parțială a înregistrării ar afecta esența sa și ar necesita modificarea de către Tribunal a înregistrării, recalcularea punctului central al sitului de importanță comunitară și a suprafeței sale și ar impune o evaluare ecologică a eligibilității în ceea ce privește partea rămasă din sit pentru a fi calificată ca un sit de importanță comunitară.

-
- (¹) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO 1992 L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.
(²) JO 2010 L 30, p. 322.

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Acron/Consiliul

(Cauza T-118/10)

(2010/C 113/110)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Acron OAO (reprezentant: B. Evtimov, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1251/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1911/2006 (¹), în măsura în care se referă la reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă un singur motiv de anulare, împărțit în trei aspecte.

Reclamanta susține că instituțiile Uniunii au încălcat articolul 1 și articolul 2 din regulamentul de bază, articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază (²) coroborat cu articolul 2 din regulamentul de bază și au săvârșit mai multe erori vădite de

apreciere, ca urmare a cărora au stabilit, în ceea ce privește reclamanta, o valoare normală calculată la un nivel ridicat în mod artificial și, în consecință, au concluzionat neîntemeiat că există o situație de dumping.

Cu privire la primul aspect, reclamanta contestă rațiunea ajustării prețurilor la gaz. Mai precis, reclamanta arată că instituțiile au săvârșit o eroare de drept și au încălcat alineatele (3) și (5) ale articolului 2 din regulamentul de bază, prin neluarea în considerare a unei părți importante a costurilor de producție din țara de origine și/sau prin aplicarea de facto a unei metodologii neconforme cu economia de piață, pentru a stabili cea mai mare parte a valorii normale a reclamantei.

Cu privire la al doilea aspect, reclamanta contestă metoda folosită pentru ajustarea prețurilor la gaz. Reclamanta arată că, după ce a decis să procedeze la ajustarea prețurilor la gaz, Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (5) teza a doua din regulamentul de bază și/sau a comis o eroare vădită de apreciere și nu și-a motivat în mod suficient decizia, prin ajustarea prețului la gaz pe baza prețului gazului rusesc la Waidhaus (Germania), prin neluarea în considerare a unei înțelegeri privind repartizarea piețelor în legătură cu gazul rusesc importat via Waidhaus care a făcut obiectul unei decizii de sancționare, prin lipsa deducerii taxei rusești de export de 30 % aplicabile gazului rusesc și prin ajustarea făcută pentru a ține seama de costul de distribuție local.

Cu privire la al treilea aspect, reclamanta contestă stabilirea marjei de profit folosite pentru calcularea valorii normale. Reclamanta susține că marja de profit stabilită de instituții și adăugată costului de fabricație pentru a calcula, în cadrul regulamentului atacat, valoarea sa normală reprezintă o încălcare a articolului 2 alineatul (3) și a articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, este în mod vădit nerezonabilă și este viciată de o eroare vădită de apreciere. De asemenea, marja de profit determinată astfel se îndepărtează în mod semnificativ de profitul și de metodologia pentru calcularea valorii normale folosite în cadrul anchetei inițiale ce a condus la impunerea taxei în cauză, cu încălcarea articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1251/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1911/2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de soluții de uree și de azotat de amoniu originare, printre altele, din Rusia (JO L 338, p. 5).

(²) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Țările de Jos/Comisia**(Cauza T-119/10)**

(2010/C 113/111)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels, Y. de Vries și J. Langer, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei C(2009) 1072 a Comisiei din 23 decembrie 2009 de reducere a asistenței din partea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDER) acordată inițial în favoarea programului de inițiativă comunitară Interreg II/C „Bazin de inundare Rin-Mosela” Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului și Regatului Țărilor de Jos, în aplicarea Deciziei C(97) 3742 a Comisiei din 18 decembrie 1997 (FEDER nr. 970010008);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un număr de șapte motive:

— încălcarea articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 4253/88 ⁽¹⁾, în măsura în care reducerile asistenței au la bază o extrapolare, fără ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de dispoziția menționată;

— încălcarea articolului 24 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 4253/88, prin impunerea de reduceri forfetare ale asistenței, fără ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de dispoziția menționată;

— încălcarea principiului securității juridice prin impunerea de obligații unui stat membru în temeiul jurisprudenței Curții de Justiție posterior momentului instituirii acestor obligații, fără ca la momentul respectiv acestea să fie clare, precise și previzibile pentru statele membre;

— încălcarea principiului proporționalității, prin impunerea unei reduceri a asistenței reprezentând echivalentul a 25 % din totalul cheltuielilor declarate în temeiul unor contracte încheiate, fără respectarea, în special, a principiilor transparenței, nediscriminării și egalității de tratament;

— încălcarea principiului proporționalității, prin impunerea unei reduceri a asistenței reprezentând echivalentul a 100 % din cheltuielile declarate în temeiul unor contracte încheiate care depășesc valorile limită stabilite prin Directiva 93/37/CEE ⁽²⁾, Directiva 93/36/CEE ⁽³⁾, sau prin Directiva 92/50/CEE ⁽⁴⁾, și care au fost atribuite în lipsa oricărei concurențe;

— nerespectarea obligației de motivare, prin neindicarea modului în care a fost stabilită valoarea reducerilor la un nivel atât de ridicat;

— nerespectarea obligației de motivare, prin impunerea, pentru proiecte specifice, a unor reduceri insuficient motivate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) al Consiliului nr. 4253/88 din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (JO L 199, p. 54).

⁽³⁾ Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO L 199, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50).

Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2010 —
gardeur/OAPI — Blue Rose (g)

(Cauza T-310/07) ⁽¹⁾

(2010/C 113/112)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.

Ordonanța Tribunalului din 2 martie 2010 — Aldi/OAPI —
Catalana de Telecomunicacions Societat Operadora de
Xarxes (ALDI)

(Cauza T-298/08) ⁽¹⁾

(2010/C 113/113)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 27.9.2008.

Ordonanța Tribunalului din 4 martie 2010 —
Comisia/Domótica

(Cauza T-552/08) ⁽¹⁾

(2010/C 113/114)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Ordonanța Tribunalului din 1 martie 2010 — TerreStar
Europe/Comisia

(Cauza T-196/09) ⁽¹⁾

(2010/C 113/115)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 167, 18.7.2009.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

A acțiune introdusă la 29 ianuarie 2010 — AC/Consiliul

(Cauza F-9/10)

(2010/C 113/116)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AC (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodriguez și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu îl include pe reclamant în lista funcționarilor promovați la gradul AD13 în cadrul exercițiului de promovare 2009, precum și obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral suferit de reclamant

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri de a nu îl include pe reclamant în lista funcționarilor promovați la gradul AD13 în cadrul exercițiului de promovare 2009, astfel cum reiese această decizie din Comunicarea către personal nr. 94/09 din 27 aprilie 2009;
- anularea în măsura în care este necesar a deciziei AIPN prin care se respinge reclamația reclamantului;
- obligarea pârâtei la acordarea către reclamant a sumei de cinci mii de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 9 februarie 2010 — Kerstens/Comisia

(Cauza F-12/10)

(2010/C 113/117)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (reprezentant: C. Mourato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care reclamantului i se aplică sancțiunea disciplinară a avertismentului scris

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN din 23 aprilie 2009 prin care reclamantului i se aplică sancțiunea disciplinară a avertismentului scris
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO